

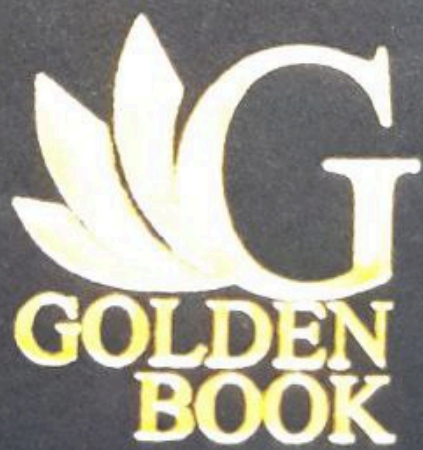

چای دووہم

بہرلہ وہی قاوہ کہ سارد بیٹہ وہ

توشیکازو کاواگیچی
لہ ٹینگلیزییہ وہ: ساکار حسین

به رله وهى
قاوه كه سارد ببيتته وه

Warzer
Book

کتابخانه‌ی گۆلدن بووک بۆ چاپ و بلاکردنه‌وه

ده‌توانن سه‌رجه‌م کتێبه دلخوازه‌کانتان له‌ریگه‌ی
په‌یجه‌کانی گۆلدن بووک‌ه‌وه داوا بکه‌ن و بگانه ده‌ستان.

① Golden book ② ktebfroshe_warzer

③ Warzer_Book ④ Ktebfroshe_warzer

07701598762 - 07501444434

به رله وهى قاوه كه سارد ببيتته وه

توشيكازو كاواگيچى

له ئينگليزييه وه: ساكار حسين

ناوی کتیب: بهرله وهی قاوه که سارد ببیته وه
بابهت: رۆمان
نووسەر: توشیکازو کاواگیچ
وهرگیز: ساکار حسین
پیداچونه وه: سیروان سلیمان
دیزاین: ههریم عوسمان
قهبارهی کتیب: ۱۲سم * ۲۱سم
چاپ: چاپخانه ی چوارچرا
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
نۆره ی چاپ: چاپی یه که م
سالی چاپ: ۲۰۲۳ ز

له بهرینه بهریتی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردنی (۱۲۷۵) ی سالی ۲۰۲۳ ی پیدراوه

ماهی له چاپدانه وه و بلاوکردنه وه ی پاریزراوه

کتیبخانه ی گۆلدن بووک

بو چاپ و بلاوکردنه وه

07701598762 - 07501444434

Golden book • ktebfroshe_warzer

Warzer Book • Ktebfroshe_warzer

دهوتانن سهرجه م کتیبه دلخوازه کانتان له ریکه ی
پهجه کانی گۆلدن بووک وه داوا بکن و بکاته دهستان.

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تاییهت به کتیب و بابەتی جیاواز ♥

ئەم کتیبە لەلایان سارا نامیق کراوه بە pdf
پۆستی به دوایه دوای خیری بۆ بکهن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بوچون و پسیار بۆ کتیب مه یئیره ↓

@tanyahaji22

ئەکاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

له يه كيک له کولانه تهنگه کانی شاری تۆکيؤدا قاوه خانه يه کی
خنجيله هه بوو، که زور به ناوازه يی خزمه تی کړياره کانی ده کرد،
زیاد له سه د ساله به شیکي خه لکه که له بهرئوه وه سهردانی
قاوه خانه که ده کهن تا کو گه شتی کات ئه نجام بدهن.

له په رتوکی "به رله وهی قاوه که سارد ببيتته وه" چوار
سهردانی که رمان هه يه. هه ر يه کیکیان بؤ مه به ستيکی جياواز
ده گه رینه وه رابردوو، يه که میان بؤ دلنیا بوونه له به لینی
خوشه ويسته که ی، دووه میس بؤ وه رگرتنی نامه يه ک له
خوشه ويسته که ی، سینه میس بؤ بینینه وهی خوشه که که ی، کوتا
دانه ش بؤ زانینی شانسی له دایکبوونی ئه و کچه یان که روون
نییه دیته دونیا یا خود نا.

به لام گه شته که یان به بی مه ترسی به ریوه ناچیت بیگومان؛
کړياره کان ده بیت له سهر کورسییه کی دیاریکراو دابنیشن،
نابیت جیبه یلن. له کوتايشدا ده بیت بگه رینه وه ئیستایان
به رله وهی قاوه که سارد ببيتته وه...

فلیمه که ی توشیکازو کاواگوچی دوو پرسیا ری نایاب له
میشکا ده وروژینیت، ئه گه ر بگه رینته وه رابردوو ده ته ویت کی
ببینیت؟ بؤ چ مه به ستيک ده ته ویت ببینیت؟

رۆمانىكە دواى خويندنه وهى توشى تيرامانىكى قولت
دهكات له سه رابردوو و ئىستا و داهاتوو، به لام پىت دهلى؛
گرنگترين سه رمايه ي تو ئىستايه به و كه سانه وه كه له ده ورتن
و بيانپاريزه، چونكه دواتر هه سره تى زه رده خه نه يه ك به
پوياندا دلت ويران دهكات.

نہ گہر بگہر پڑھو، دہائیوں کی بینیت؟

ناوهرپوځ

۱. خوشه ويسته كان
۲. ژن و ميړده كه
۳. خوشكه كان
۴. دايك و منداله كه

کاره کته ره کانی په رتو که که

کازوو: گارسون و ناموزای ناگاری
خاتوونه کراس سپییه که: ئەو خاتوونه یه که له سه ر
کورسییه که دانیشتووه
ناگاری: خاوه نی قاوه خانه که
کی: هاوسه ری ناگاری
فومیکو: خوشه ویستی گورویه
گورو: خوشه ویستی فومیکویه که ده چیت بو ئەمه ریکا
هیرای: خاوه نی باره که یه
کومی: خوشکی هیرایه
فوساجی: یه کیکه له کریاره کان و تووشی زه هایمه ر بووه
کوھتاکی: هاوسه ری فوساجییه
کومی: کچی ناگاری و کییه

۱

خۆشەۋىستەكان

پياۋەكە بە دەم ۋرتە ۋرتە ۋرتە ۋە ھەستايە سەرپىن ۋ جانتاكەى
بەدۋاى خۇيدا راکىشا.

گۆرۋ؛ "ئاي خودايە، كات چەندە؟ ببورە، دەبىت برۇم."
ژنەكە گوتى؛ "ئى؟"

ئافرەتەكە ھىشتا لە بابەتەكە تىنەگە ىشتبۋو، چونكە پىنى
ۋانەبوو خۆشەۋىستەكەى بۇ ئەۋە بانگى كردبىت كە پەيۋەندىيە
سى سالە جدىيەكەيان كۆتايى پىبھىتت... لەو كاتەدا پياۋەكە
گوتى كە دەيەۋىت برۋات بۇ ئەمەرىكا، فرۆكەكەى چەند
كاتزمىرىكى تر دەفرىت بەرەۋ ئەۋى. لەم كاتەدا بەبى ئەۋەى
ئافرەتەكە پرسىار بكات تىنگە ىشت كە گفتوگو جدىيەكەيان
دەربارەى جىابوونەۋەيە. لەو ساتەدا دركى بەۋە كرد بە ھەلە
ھىۋاى بە بابەتەكە ھەبوو، چونكە لە مىشكى خۇيدا بەۋ ھىۋايە
رۆىشتبۋوۋ كە خۆشەۋىستەكەى پىى بلىت؛ "شوم پىدەكەىت؟"
بۇ نمونە.

"چی؟" پیاوہ کہ بہ بی ئوہی سہیری ناو چاوی بکات وای گوت.

ئافرہ تہ کہ پرسی؛ "باشہ من شایہ نی ئوہ نیم پروونکردنہ و ہم بو بدہیت؟"

پیاو و ئافرہ تہ کہ لہ ناو قاوہ خانہ یہ کی بیپہ نجرہ دانیشتبون، ئافرہ تہ کہ بہ تونیکی خہ مبارانہ وہ قسہ کہی کرد کہ پیاوہ کہ ہیچ کات حہزی لہ و جوڑہ نہ بوو.

قاوہ خانہ کہ تہ نہا بہ چہند گلوپیک پرووناک ببووہ، بہ بی ئوہی تروسکایی پرووناکیہ ک بیتہ ژوورہ وہ، تہ نانہ ت ہیچ کاتژمیریکیش بہ دیواری ژووری قاوہ خانہ کہ وہ نہ بوو، بوہ ئہ گہر لہ وی دانیشتیتایہ ئہ سقہم بوو بزانی ت شہ وہ یاخود روژہ .

تہ نہا سی کاتژمیری گہورہی کون بہ دیواری قاوہ خانہ کہ ہہ لواسرابوو کہ ہہریہ کیکیان کاتژمیریک بوو مروٹ نہیدہ زانی کامہ یان کاتہ راستہ کہی ئیستایہ، یاخود ئہ و کاتژمیرانہ لہ کار نہ کہ و توون؟

ئہ و کہ سانہی کہ تازہ دہاتنہ ناو قاوہ خانہ کہ دہ بوو تہ ماشای کاتژمیرہ دہستیہ کانی خویان بکەن تاکو بزانی کاتژمیری راست چہندہ، پیاوہ کہ ہہ مان کاری ئہ نجام دا، دواتر برویہ کی ہہ لئہ کاند و لیوی خوئی گہست.

ئافرہ تہ کہ توانی رہفتاری داہاتووی پیشینی بکات.

ئافرەتەكە گوتى؛ "بۇچى بەم جۈرە رەفتار دەكەيت؟ ۋەك
ئەۋەدى تەنھا من ھۆكارى ئازارت بم؟"
پياۋەكە بەبى ئەۋەدى ھېچ بلىت تەنھا لىۋى خۇى دەگەست.
ئافرەتەكە گوتى؛ "كەۋاتە دەتويست من يەكەم كەس بم ئەۋە
بلىم؟"

دواتر دەستى برد بۇ قاۋەكەى و خواردىيەۋە بە دەنگىكى
خەمناكەۋە. پياۋەكە دووبارە تەماشاي كاتژمىرەكەى كردهۋە،
ۋا پىدەچوو كاتى رۇيشتنى ھاتبىت لە قاۋەخانەكە.
پياۋەكە تا دەھات دلەراۋكىكەى زياتر دەبوو، ژنەكە كوپە
قاۋەكەى دانەيەۋە سەر مىزەكە. زرم!

پياۋەكە ھەستايەۋە سەرپى ھەناسەيەكى قولى ھەلمژىيەۋە،
دووبارە دەستى بە قژىدا ھىنا، پاشان دانىشتەۋە لەسەر
كورسىيەكە، بە ھىمنى تەماشاي دەمووچاۋى ژنەكەى دەكرد.
ژنەكەش بە ھىمنى دانىشتبوو دەستى لەسەر كۆشى دانابوو،
لە پياۋەكەى دەروانى ۋەك ئەۋەدى ھېچ شتىك رووى نەدابىت..
پياۋەكە كە پىشتر پەلەى بوو ئەمجارە ھېچ بە پەلە نەبوو،
بە ئافرەتەكەى گوت؛ "تەماشايكە ..."

پياۋەكە ھېچى تىرى نەگوت، ئەمجارە سەرقالى
خۆكۆكردنەۋەش نەبوو، ئافرەتەكە سەرى داخست بەبى ئەۋەدى
بۇ يەكجارىش تەماشاي بكات پىي گوت؛ "بۇچى نارۋىت؟ كاتى
نەھاتوۋە برۋىت؟"

ئافره ته که که پیشتر داوای پروونکردنه وهی دهکرد نه مجاره
ره تیکرده وه وابلیت، پیاوه که به سه رسامییه وه ته ماشای دهکرد،
ده بیت ئافره ته که مه بهستی چی بیت!

ئافره ته که سهری هه لبری ته ماشای پیاوه که ی دهکرد، ته نها
به هیمنیه وه سهرنجی دها و هیچی تر، پیاوه که له کورسییه که ی
هه ستایه وه و چووه لای ژمیریاره که، به نه رمی پیی گوت؛
"ده مه ویت پاره که بدهم."

ژنه که دهستی پیاوه که ی گه رانده وه و پیی گوت؛ "من که میتک
زیاتر ده مینمه وه بویه من پاره که ددهم."

پیاوه که گوئی به قسه ی ئافره ته که نه دا پاره که ی دا به
ژمیریاره که؛ "پیکه وهین."

ئافره ته که؛ "ئوو، پی گوتیت وازی لیبینه."

پیاوه که به بی گویدانه ئافره ته که هه زار یه نی له جزدانه که ی
ده رهینا؛ "زیاده که ی هه لبره" پاشان پاره که ی دا به ژمیریاره که.
دواتر پیاوه که جانتاکانی کو کرده وه و به خه مباری قاوه خانه که ی
جیهیشت و رویشت.

تهق-تهق

فومیکو کیاکاو؛ "ئه م پرووداوه هه فته یه ک بهر له ئیستا
روویدا."

کوپه که ی دانایه وه سهر میزه که ی، ته واوی کرپار و
گارسونه کان گوئیان له چیرۆکه که ی فومیکو گرتبوو.

فۆمیکۆ پیش ئەوہی قۇناغی دواناوەندی تەواو بکات
شەش زمانی دەزانی، دواتریش توانیبوووی پلە یەکەم لەسەر
ئاستی زانکۆی واسیدا بە دەست بەیتیت، دواتر توانی لەگەل
گروپی تەکنەلۆژی پزیشکی کاربکات لە تۆکیۆ، لە دووہم سالی
کارکردنەکیدا بە ئاسانی لەگەل گروپی پرۆژەیی دەماریدا کاری
دەکرد، ئافرەتیکی بەهیز و زیرەک بوو لە بواریەکی خۆیدا.

ئەمرۆ فۆمیکۆ جلوبەرگی کاری لە بەردایە، کە لە تەنورە
و چاکەتیکی رەش و کراسیکی سپی پینکھاتووہ، بە پیتی
جلوبەرگەکی بیت لە کارەوہ دەگەریتەوہ بۆ مال.

فۆمیکۆ لە ناو ئەو جل و بەرگەیی دەدرەوشایەوہ، جووتیک
پیلایوی رەشی نووک باریکی لە پیندا بوو کە زیاتر شیوہی
وہکو نمایشکارەکان دەردەکەوت، ھەر کەسێک بیبینیایە
پیتی سەرسام دەبوو، چونکە خانمیک بوو تیکەل لە جوانی و
زیرەکی.

فۆمیکۆ لە رابردوودا بیرکردنەوہی بەم جۆرە نەبوو،
چونکە لە رابردوودا ئەوہی بیری لیدەکردەوہ تەنھا خۆی
بۆ کارکردن تەرخان کردبوو، بەلام ئەوہ ئەوہ ناگەیتیت
ھەرگیز لە خۆشەویستیدا نەبووبیت، نەخیر. بەلکو گرنگی
زیاتر بە کارەکی دەدات، چونکە ھەمیشە دەگوت؛ "کارەکم
خۆشەویستی منە."

وہکو خۆی دەلیت چەندان پیاوی تاقیکردۆتەوہ، بەلام لە
کوئایدا کارەکی بۆ ماوہتەوہ.

ئەو پیاوہی لە سەرەتاوہ فۆمیکۆ قسەى لەبارەوہ دەکرد
گۆرۆ کەتادا بوو، کە ئەندازیاری سیستەمە وەکو فۆمیکۆ
لە کۆمپانیایەکی بواری پزیشکی کار دەکات، دواتر بوودتە
خۆشەویستی فۆمیکۆ دووسال بەر لە ئیستا، لەوکاتەى
سەرقالی ئامادەکردنی پرۆژەیک بوون بەھاوبەشى بۆ یەکیک
لە کرایارەکان.

هەفتەى پیشوو گۆرۆ داواى لە فۆمیکۆ کرد کە یەکتەر ببینن و
لەسەر بابەتیکى گرنگ قسەبکەن، فۆمیکۆ بە عەزییەکی پەمەیی
گۆل گۆلى سپى و قاپوتیکى بیجییهوہ گەیشتە قاوہخانەکە،
سەرنجى تەواوى ئەو پیاوانەى راکیشابوو کە بەلایاندا
تیپەربووبوو، چونکە ئەم شیوازە دەرکەوتنەى بۆ فۆمیکۆ
زۆر تازە بوو، فۆمیکۆ هەمیشە بە جلوبەرگی فەرمییەوہ
دەردەکەوت، هەر بەوہش ناسرابوو تەنانەت لەو کاتانەشى
کە دەچووہ ژووان لەگەل گۆرۆ هەر قاتى دەپۆشى، چونکە
زۆربەى کات لەسەر کار یەکتریان دەبینى.

لەبەر ئەوہى گۆرۆ گووتبووى بابەتەکە گرنگە بۆیە فۆمیکۆ
بەتایبەت جلی کړیبوو خۆى ئامادەکردبوو بۆ ببینى گۆرۆ.
هەردووکیان گەیشتنە قاوہخانەکەى کە دایانابوو لىی یەکتەر
ببینن، بەلام قاوہخانەکە داخرابوو، ئەوانیش دلتەنگ بوون بە
بابەتەکە، چونکە ئەوى جییهکی بیدەنگ بوو، دەیانتوانى بە
ئاسانى قسە تايبەتەکانیان بکەن.

به ناچاری شوینه که یان به جیهیشت، ده بوو جیهی کی تر بدوزنه وه، له ناوه راستی شه قامه که قاوه خانه یه کی تری بچکوله یان دوزیه وه، چونکه پیشتر نه چووبون بو ئه و جیهی، هیچ بیرو که یه کیان نه بوو ئاخو ده بیت له ناوه وه چون بیت دیمه نه که، ناوی قاوه خانه که له شیعری یه کیک له گورانییه کان ده چوو که پیشتر فومیکو گویی لینگرتبوو.

دوای ئه وهی چوونه ناو قاوه خانه که، جیهی که زور له وه بچوو کتر بوو که چاوه رییان ده کرد، ته نها جیی نو کریار ده بوو، سی کورسی لیبوو له به رده م میزی ژمیریاره که له گه ل دوو میزی جیاواز.

به ته واوی "بابه تیکی گرنگ" له میشکی فومیکو چوو ده ره وه، چونکه شوینه که به جوریک بوو ده بوو به چپه قسه بکه ن، یه کیکی تر له شته خراپه کان ئه وه بوو که گلۆپه کانی قاوه خانه که زور کزبوون ...

له جیهی که ده چوو بو ریکه وتنه نادیاره کان ... به ترسه وه فومیکو چوو ناو قاوه خانه که، له کورسییه به تاله که دانیشت، قاوه خانه که ته نها گارسون و سی کریاری تری لیبوو، له میزیکیان ژنیک دانیشتبوو که عزییه کی سپی له به ردا بوو په رتوو کیکی به دهسته وه بوو ده یخوینده وه. له ولاتر پیاویک دانیشتبوو تینوسیکی بچوو کی له دهستبوو که شتی تیدا ده نووسییه وه.

ژنیکی تریش له لای کاشیره که دانیشتبوو که بلوسیکی سوور و پانتولیکی سهوزی له پیدابوو، چاوی له سهر فومیکو لانه دا تاکو له سهر کورسیه که ی دانیشت، دواتر سهرنجی له سهر قسه کانی گورو و فومیکو بوو ناخو چی دهلین، دواتر بانگی گارسونه که ی کرد، به چاو پیی گوت که ته ماشایان بکات باسی چی دهکن.

به پیی دهربرینه کانی فومیکو ژنه که گوتی؛ "ئه وه ی من ده بیینم ئه وه یه..."

له راستیدا ژنه که هیچی نه ده بیینی، ته نها به ته ماشا کردنی فومیکو بریاری له سهر شته کان دها، ژنه که ناوی یایکو هیرای بوو، ژنه که له سییه کانی ته مه نیدا بوو قاوه خانه که ببوو جیی هه میشه یی ئه و، پیش کارکردن دهاته قاوه خانه که قاوه یه کی داوا ده کرد.

جله کانی زوربه ی کات له یه ک ده چوو، به لام ئه مپرو به شیوازیکی زور جیاواز هاتبوو بو قاوه خانه که، هیرای قاچی له سهر قاچ دانابوو، گویی شلکردبوو بو قسه کانی فومیکو.

تهق-تهق

فومیکو؛ "ئه وه ی تو باسی ده که یته هه فته یه پیش ئیستا بوو، بیرت ده که ویتته وه؟"

فومیکو سه ری هه لبری و بانگی گارسونه که ی کرد؛ "هممم... به لی."

گارسۆنه که به بی ئەو دەی سەر هەلبەری و تەماشای دەموچاوی فۆمیکۆ بکات وەلامی دایەو دە.

گارسۆنه که ناوی کازوو تۆکیتا بوو، ئامۆزای سەرکاری (خاوهنی قاوهخانه که) بوو، کازوو کاری لە قاوهخانه که دەکرد وەکو گارسۆن، لە هەمان کاتدا خویندکاری بەشی هونەر بوو لە زانکۆی تۆکیۆ. کازوو دەموچاویکی پان و پوومەتیکی خپ و دوو چاوی بچووکی هەبوو، دەموچاوی لەو جۆرە که سانه بوو که تاک بوون، هەر بۆیە کاتیک چاوت دابخستایە و بتویستایە وینای بکهیت ئەستەم بوو بیرت بیته و دەموچاوی چۆن بوو، کازوو هاوریی کهم بوو، چونکه تا رادهیهک که سینی داخراو بوو.

هیرای پرسیری کرد؛ "ئەی چی دەرباره ی ئەو؟ ئیستا لە کوئیە؟" دەستیکی بە کوپه که وە بوو یاری پیده کرد لە نیو دەستهکانی ئەو قسه یه ی کرد، بەلام به بی ئەو دەی وەها دەربکه ویت بە لایه وە گرنگه یاخود نا.

فۆمیکۆ بە هەناسه هەلکیشانه وە گوتی؛ "ئەمەریکا".

هیرای گوتی؛ "که واته خو شه و یسته که ت ئەو دەی هەلبژارد که

بچیت لە ئەمەریکا کار بکات؟"

فۆمیکۆ بە نارازه بییه وە گوتی؛ "نا ئەو دە راست نییه!"

هیرای؛ "ئێ تۆ وا بلێ، بەلام ئەو دەی راسته ئەو دهیه که ئەو

چوو بۆ ئەمەریکا، ئەی مه گەر وانیه؟"

فۆمیکۆ؛ "تۆ هیچ تینه گه یشتی له و دەی که گوتم؟"

"دمویست پر به قورگم هاوار بکه م بلیم مهرؤ، به لام له
 هه مان کاتدا من زور خوشحال بووم به وهی که بروات.
 هیرای هه ندیک چهره ساتی هه لدایه ناو دهمییه وه و گوتی؛
 "جوان دانت پیدانا، چونکه هه موو ئافرته تیک ئه و کاره ناکات.
 فؤمیکؤ قسه که ی ئاراسته ی کازوو کرد به ئومیدی پشتگیری؛
 "تؤ تیگه یشتیت وایه؟"

کازوو که میک بیری کرده وه، پاشان گوتی؛ "تؤ گوتت
 ناته ویت بچیته ئه مه ریکا وایه؟"
 کازوو یه کیک بوو له و که سانه ی بی پیچوو په نا ده چوو
 ناو بابه ته که.

"باشه...ئی من... نا وا نا به لام..." چونکه به م قورسییه
 فؤمیکؤ وه لامی دایه وه هیرای گوتی؛ "به راستی قورسه لیت
 تیگه یین."

ئه گهر هیرای له جیی فؤمیکؤ بوایه راسته وخؤ دهستی
 ده کرده گریان و ده پارایه وه؛ "تکایه مهرؤ!" چونکه هیرای
 شاره زا بوو له فرمیسک رشتندا.

فؤمیکؤ رووی کرده کازو گوتی؛ "تکایه بمگه رینه وه ئه و
 رۆژه ی ... بمگه رینه وه هه فته یه ک پیش ئیستا."

پیش ئه وه ی کازوو وه لام بداته وه هیرای هه لیدایه؛ "چی
 تؤ ده ته ویت بگه ریته وه رابردوو؟" رووی کرده کازوو گوتی؛
 "ئه و ده یه ویت بگه ریته وه رابردوو.

کازوو به ئاسایی وه لامی دایه وه؛ "ئوو..."

چه ندین سال تیه ربووه به سهر ناوبانگی قاوه خانه که دا،
که پنی ده لین قاوه خانه ی گه شتی کات، یا خود قاوه خانه ی
ئه فسانه که، که خه لک پیان وایه له م جینه دا ده توانن بگه رینه وه
ر ابردوو، دوا ی چه ند رۆژیک فۆمیکۆ ئه و قسه یه ی له میشکی
سربویه وه ده رباره ی قاوه خانه که، شه و داها ت ته ماشای
به نامه ی ته له فیزۆنی ده کرد، باسی شوینه داخرا وه کانی ده کرد
به نامه که، له و ساته دا فۆمیکۆ قاوه خانه که ی بیر که وته وه که
ناونیشانه که ی به و جور هیه ده تگه رینته وه ر ابردوو، بیر کردنه وه
له بابه ته که ئالۆز بوو، به لام هیشتا یاده وه ر بیه کی نااسایی بوو
بو فۆمیکۆ.

ئه گه ر بگه ریمه وه ر ابردوو، ره نگه بتوانم هه ندیک ر ووداو
چاک بکه مه وه. ده توانم له گه ل گۆرۆ جار یکی تر قسه بکه م.
ئه م قسه یه له میشکی دا دووباره و دووباره ده بویه وه،
به رده وام، به جور یک نه یده توانی بیر له شتیکی تر بکاته وه.
رۆژی دواتر چوو ه سه رکاره که ی، به لام به ته واوی له بیر ی
کرد نانی به یانی بخوات، له وه ش زیاتر هیچ بیر ی لای ئیشه که ی
نه بوو، ته نها دانیشتبوو کاتی له وئی به سهر ده برد.
ته واوی کاره کانی ئه و رۆژه ی پر بوون له هه له و
که موکورتی، به لام فۆمیکۆ هیچ پیانه وه سه رقال نه بوو،
ته نانه ت هاوکاره که ی له بارودۆخی پرسیبوو، به لام ئه و ره تی
کرده وه بۆی باس بکات کیشه ی چیه.

به ته و او ی سی خوله کی پیویست بوو تا کو به شه مه نده فەر له کومپانیا که وه بچیت بو قاوه خانه که، به هه ناسه برکی خوی گه یانده قاوه خانه که، راسته وخو چوو لای کازوو.

"تکایه بمگه رینه وه رابردوو!"

راسته وخو ئه و رسته یه ی له دم هاته دهره وه پیش ئه وه ی کازوو وه لامی سلاوه که شی بداته وه.

کازوو به سه رسامی ته نها له فومیکوی دهروانی، بی ئه وه ی هیچ قسه یه ک بکات، هیرایش سه ری سورمابوو له بارودوخه که. ئه و که سانه ی که ده یانزانی به و جوړه گه شتی کات هه یه له قاوه خانه که ته نها کازوو، هیرای، خاتونه کراس سپیبه که و پیاو ده که بوو که تینوسه که ی به ده سته وه بوو. واته هه مان ئه و دهموو چاوانه ی هه فته ی پیشوو. به نیگه رانییه وه فومیکو پرسى؛ "ده توانم بگه ریمه وه رابردوو وایه؟"

رهنگه و اباشتر بوو بیت به و پرسیاره ده ستی پیکرد بیت، به لام تازه درهنگ بوو. دووباره پرسى؛ "ده کريت یا خود نا؟" کازوو؛ "همممم ئه..."

فومیکو سه رنجی قسه کانی دا، وه ها دیار نه بوو بلیت نه خیر، یا خود دهنگی نه خیر له ده مییه وه دهر بچیت؛ "تکایه بمنیره وه رابردوو!"

هیرای به سه رنجه وه پرسى؛ "ده ته ویت بگه ریته وه رابردوو، به لام ده ته ویت چی ئه نجام بدهیت؟" "بارودوخه که م راست ده کرده وه."

هیرای سه‌ری له‌قاند و گوتی؛ "تیده‌گه‌م..."

"تکایه!" ده‌نگی پر به قاوه‌خانه‌که ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

بیرۆکه‌ی هاوسه‌رگیری کردنی له‌گه‌ل گۆرۆ له‌میشکی دابوو، چونکه له لایه‌ک ته‌مه‌نی ببوو به‌یست و هه‌شت سال، له‌لایه‌کی تریش به‌و دوا‌ییانه‌ش دایک و باوکی زۆریان له‌سه‌ر ده‌گوت که‌ی بیر له‌ هاوسه‌رگیری ده‌که‌یته‌وه؟ ئایا هیچ پیاویکی باش نه‌هاتۆته ژیانته‌وه؟ له‌ هه‌مووی ناخۆشتر سالی پار خوشکه بیست و پینج سالانه‌که‌ی هاوسه‌رگیری کرد، هه‌فته‌ی پیشووش ئیمه‌یلی له‌ برا بیست و سی سالانه‌که‌یه‌وه پینجه‌یشت که‌ هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کچینکا کردوو ده‌وای ئه‌وه‌ی دووگیان بووه، واته‌ ته‌نها فۆمیکۆ به‌ سه‌لتی ماوه‌ته‌وه.

فۆمیکۆ سه‌ره‌تا هیچ بیرى له‌بابه‌ته‌که نه‌کردبویه‌وه، به‌لام ده‌وای ئه‌وه‌ی خوشکه بچووکه‌که‌ی هاوسه‌رگیری کرد هه‌ستی به‌وه کرد پێویسته ئه‌میش هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل گۆرۆ بکات. هیرای جگه‌ره‌یه‌کی له‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌ی ده‌ره‌یناو پرووی کرده‌ کازوو و گوتی؛ "وا باشتره‌ پروونکردنه‌وه‌یه‌کی به‌رچاوی بۆ بفه‌یت ئه‌ی وانیه‌؟"

کازوو گوتی؛ "منیش پیم وایه‌ ده‌بیت وا بکه‌م." دواتر کازوو له‌لای چیشته‌خانه‌که هاته‌ ده‌ره‌وه، له‌به‌رده‌م فۆمیکۆ وه‌ستا، به‌چاوه‌ میهره‌بانه‌کانی لێی ده‌روانی، پاشان پێی گوت؛ "گویی بگره‌ ده‌بیت زۆر به‌باشی گویم بۆ بگریت باشه‌؟"

فۆمیکۆ؛ "چی؟"

"دەتوانىت بگەرپىتتەو بەلى، بەلام ..."

"بەلام چى؟"

"كاتىك دەگەرپىتتەو گىرنگ نىيە چەندىك بە سەختى ھەولت داو، ئىستا بە ھىچ جۆرىك ناگۆرىت."

"ئىستا بە ھىچ جۆرىك ناگۆرىت. ئەو دىرە ئەو بوو كە فۆمىكۆ بە ھىچ جۆرىك خۆى بۆ ئامادە نەكردبوو؛ ئى؟"
"تەنانەت ئەگەر بگەرپىتتەو رابردووش ھىمم ... بە خۆشەويستەكەت كە چوو بۆ ئەمەرىكا بلىت ھەست بە چى دەكەيت..."

"تەنانەت ئەگەر ھەستەكانى خۆشى پى بلىم؟"

كازوو؛ "ئىستا بە ھىچ جۆرىك ناگۆرىت."

"چى؟" فۆمىكۆ بە سەرسامىيەو ۋاى گوت، چونكە ھىچ چاۋەرپى ئەو كاردانەو ۋ قسەيە نەبوو.

بەلام كازوو لەبەرئەو ۋى راھاتوۋە كەمترىن قسەبكات ۋ ئەو كاتانەش راستىيەكان بلىت، بۆيە بەلايەو ۋ گىرنگ نەبوو فۆمىكۆ چۆن بىر دەكاتەو، بەردەوامى دا بە قسەكانى ۋ گوتى؛ "گەرانەو ۋ بۆ رابردوۋ ناتوانىت ۋ ھا لە خۆشەويستەكەت بكات نەروا بۆ ئەمەرىكا."

تەزوۋىك تەۋاۋى لەشى فۆمىكۆى گرتەو، نوقم بووبوۋ لەناۋ قسەكانى كازوو دا، كازوو درىژەى پىدا ۋ گوتى؛ "تەنانەت ئەگەر بگەرپىتتەو رابردوۋ تەۋاۋى ھەستەكانى خۆتى بۆ دەربىرىت ئەۋا بە ھىچ جۆرىك ئىستات ناگۆرىت ۋ رى لە ئەۋ ناگرىت نەروا."

فۆمیکۆ بە سەرسورماوییەوہ گوتی؛ "هەست ناکەیت بەم
جۆرە زۆر لە ئامانجە سەرەکییەکە دوور دەکەوینەوہ؟"
هیرای؛ "با راستەوخۆ هیرش نەکەینە سەر پەيامەکە."
جگەرەییەکی تری داگیرساند و هیچ سەرسام نەبوو بە
قسەکانی فۆمیکۆ.

فۆمیکۆ؛ "بۆچی؟" چاوی بریبووہ نیو چاوەکانی کازوو،
چاوەرپی وەلامی دەکرد؛ "بۆچی وەلامم بدەوہ من لە تو
دەپرسم؟"

کازوو؛ "چونکہ ئەوہ یاساییە."

رەنگە ئیمە لە فیلم یاخود رۆماندا گەشتی کاتمان بیستییەت.
لە هەندیکیاندا دەلیت مەچۆ ناوەرەستی هیچ شتیکیەوہ کە
ئێستات بگۆریت. بۆ نمونە بگەریتەوہ رابردوو تاکو رینگە لە
هاوسەرگیری نیوان دایک و باوکت بگرت، ئەو کاتە تۆش لە
ئێستادا دەسپێتەوہ و بوونت نامینیت.

ئەمە یەکنیک بوو لەو یاسا نەگۆرانەیی کە فۆمیکۆ درکی
پیکردبوو و بیستبووی دەربارەیی گەشتی کات، ئەگەر رابردوو
بگۆریت ئەوا بیگومان ئێستاشت دەگۆریت.

بۆ نمونە ئەو دەیویست بگەریتەوہ دواوہ و سەرلەنووی
دەست پینکاتەوہ، بەلام ئەمە رووی نەدەدا، چونکہ تەنھا
خەونیک بوو.

ئەوہی فۆمیکۆ لێی تینەدەگەیشت ئەوہ بوو بۆچی هیچ
یاسایەکمان نییە بۆ ئەوہی ئەگەر رابردوو بگۆرین ئێستا هەر

به نه گوری ده مینیتته وه. تاکه پروونکردنه وه که کازوو کردی
 دهرباره ی ئەم یاسایه ئە وه بوو که پیی بلیت ئە مه یاسایه.
 کازوو ههولی دها تهنها به شیوازیکی هاوړتیانه بابه ته که ی
 تیگه یه نیت، نه وه ک به شیوازیکی که هۆکاره که شی بو
 پروونبکاته وه، رهنگه هینده سهخت بوو بیت کازوو نه ی توانی بیت
 پروونی بکاته وه، یاخود هۆکاره که ئە وهنده قورسه که رهنگه
 فۆمیکو لینی تینه گات.

دووباره هیرای خوی هه لدا یه ناوه گفتوگو که و گوتی؛ "چهند
 به به ختیت" دووباره قومیکی تری له جگه ره که ی دهستی دا.
 فۆمیکو ههستی ده کرد هه موو له شی دهستی به له رزین
 کردوو، چونکه هیچ وه لامیکی "بوچی" دهست نه که وت. له وهش
 زیاتر له سهه میزه که ی به رده ستیدا رۆژنامه یه کی لیبوو که
 نوسرابوو؛ ئە و راستییه نه زانراوه ی دهرباره ی قاوه خانه ی
 گه شتی کات بزانه.

قاوه خانه که به ناوی به رز و نزم ناو نرابوو، که هه مووان
 ده یانزانی شتیکی مه حالی تیدا ئە نجام ده دریت، ئە ویش گه شتی
 کاته، به لام ئە وه ی کریاره کانی بیزار ده کرد و په شیمانی
 ده کردنه وه له ئە نجامدانی گه شته که یاساکان بوو، که به م
 جوړه بوون، یاسای یه که م: تهنها ده توانیت بگه ریته وه ئە و
 که سانه ببینیت که پیشتر سه ردانی قاوه خانه که یان کرد بیت.
 یاسایه کی تر ئە وه بوو هه رچه ندی رابردوو بگوریت ئیستا به
 هیچ جوړیک ناگوریت. پرسپاری هۆکاری ئە مه زور ده کرا،
 به لام وه لامیکی دیاری نه بوو.

تهنانهت ئه و نوسه رهشی بابه ته که ی نووسیوو که سینی
دهست نه که وتبوو گه رابیتته وه رابردوو پاشان نیستا، هر بویه
هه ندیک کهس کاره که یان به بی هووده داده نا، چونکه هیچ
سوودی نه بوو له گۆرینی ئیستادا.

بابه ته که باسی ئه فسانه ی ده کرد، به لام کهس نه یده زانی.
فۆمیکۆ دووباره سه رنجی گه رایه وه لای هیرای که
له به رانه ریدا دانیشتبوو، پیده چوو یاسایه کی تری بو پوون
بکاته وه، ئه وه ی وای له فۆمیکۆ کردبوو سه ری بسورمیت
ئه وه بوو ئاخۆ بوچی قاوه که شه کری تیناکریت.

"باش گوی بگره، ته نها یاساکان ئه مانه نین، یاسای
تریشمان هه یه، ده بیته ته نها له سه ر ئه م کورسییه دابنیشیت
باشه؟" هیرای پووی کرده کازوو گوتی؛ "چ شتیکی تر ماوه
بیرمان چوو بیته؟"

کازوو له و کاته ی سه رقالی تیکردنی قاوه که بوو گوتی؛
"کاتیکی دیاریکراوت هه یه ئاگاداربه."

فۆمیکۆ به سه رسورماوییه وه گوتی؛ "کاتیکی دیاریکراو؟"
کازوو به زه رده خه نه یه ک وه لامی دایه وه، هیرایش خوی
هه لدایه وه ناو قسه کان و گوتی؛ "سه ره پای ئه م یاسانه ش هیشتا
خه لک ده یه ویته بگه ریتته وه رابردوو. کاتیکی زور تپه ربووه که
کریاریکی وه کو تۆمان نه دیوووه."

کازوو به شیوازی ئاگادار کردنه وه؛ "هیرای ..."

"ژیان له قاپیکی به تالدا خزمهت ناکات، ئیتر بۆچی دهست
هه لئاگریت؟"

تهق-تهق

ئافره تیکی شوخ و شهنگ که بلوسیکی بیجی و پانتولیکی
قاوهیی له پیدا بوو، جانتایهکی قوماشی سپی له دهست بوو،
چاوهکانی دهرهوشانه وه خوی کرد به قاوهخانه که دا.

"سلاو کازوو"

"سلاو خوشکی"

کازوو به خوشک بانگی دهکرد، به لام له راستیدا خوشکی
نه بوو، به لکو هاوسه ری کی توکیتای ئاموزای بوو.

"ته ماشا بکه چهنده به جوانی گه شه یان کردوووه."

"به لئی، درهخته گیلایه که زور به باشی گه شه دهکات."

کازوو به هه مان شیوه قسه ی له گه ل دهکرد، به لام که میکیش
جیاواز بوو وهک له وهی له گه ل فۆمیکۆ قسه ی دهکرد.

هیرای سلاوی لیکرد؛ "ئوارهت باش." به پیکه نینه وه له سه ر

کورسییه که هه ستایه وه که به رانه ر فۆمیکۆ دانیشتبوو گوتی؛

"له کوی بوویت؟"

"نه خو شخانه"

"بۆچی؟ بابه ته که رۆژانه یه؟"

"به لئی"

"ئه مرۆ دهموو چاوت ره نگاورهنگ کردوووه."

کی؛ "به لئی هه ست به باشی ده که م."

تهق-تهق

ساتی دواتر کی ون بوو، چووہ ژووری پشتی میزی
ژمیریارہکە.

دواتر پیاویکی بالا بەرز بە جلی شیف و کلاری شیفەوہ
ہاتە دەرەوہ لە ژوورہکە، ئەو پیاوہ شیفەکە بوو خاوەنی
قاوہخانەکەش، ناگاری توکیتا.
"سلاو کازوو"

ناگاری راستەوخۆ بەرەو ئەو پیاوہ رویشت کە روژنامەکە
بە دەستەوہ بوو، بە تەنہا دانیشتبوو، کازووش کوپەکە
بەردەم ہیرای ہەلگرت و بردیہ سەر میزی ژمیریارہکە.
ناگاری بە ہیمینیوہ چووہ بەردەم پیاوہکە و گوتی؛ "فوساجی".

پیاوہکە سەرہتا سەری ہەلنەبری، پیندەچوو بە باشی گوئی
لە ناوی خۆی نەبووبیت، بەلام دواتر سەری بەرزکردەوہ.
ناگاری بەرہوشتەوہ سلاوی لیکرد؛ "سلاو".

فوساجی وەلامی سلاوہکە دایەوہ، بەلام دووبارە تەماشای
روژنامەکە کردەوہ بەبی ئەوہی قسە ی تر بکات. ناگاری
پووی کردە چیشخانەکە و بانگی کازووی کرد؛ "کازوو"

کازوو سەری ہینایە دەرەوہ؛ "بەلی، چی بووہ؟"
"تکایە دەتوانیت پەیوہندی بە کوہتاکیہوہ بکەیت؟"
"بۆ ساتیک کازوو سەری سورما بوو، دواتر ناگاری گوتی؛
"بەلی، چونکە بەدوایدا دەگەرین."
کازوو درکی پیکرد؛ "ئوو بەلی".

دوای که میک چووہ چیشتخانه که، دووباره بو ئه وهی
په یوه ندیبه که ی بکات. ناگاری چووہ وه ئه و دیو میزی
ژمیریاره که، له ناویدا په رداخیکی شووشه ی دهرهینا، دواتر
له ناو به فرگره که دا به فر و پرته قالی دهرهینا تاکو شهر به تی پی
دروست بکات. له و کاته دا که ناگاری سه رقالی شتنی په رداخه که
بوو تاکو شهر به ته که ی له ناو بکات، گوئی له دهنگی که سینک
بوو به نینۆ که کانی دهیکیشا به میزه که دا، له و کاته دا ناگاری
ئاوری دایه وه هیرای دانیشتبوو له سهر کورسی به رده م میزی
ژمیریاره که، پیده چوو دهنگه که ئه و بیت، هیرای که میک لینی
هاته پیشه وه، پاشان گوئی؛ "چون بوو؟"

هیرای به دهنگی نزمه وه گوئی؛ "ئه نجامی تاقیکردنه وه که
چون بوو؟"

ناگاری هیچ وه لای نه بوو، تهها سهری داخست، هیرای
گوئی؛ "ئایا خراب بوو؟"

کی به دلکی لاوازه وه له دایک بوو بوو، زور به ی ژیانی
له چوونه نه خوشخانه به سهر بر دبوو، هه ولی دابوو که ژیانی
ئاسایی ببیته وه، هه رچه نده هیرای هاوړییان بوو، به لام ناگاری
نه یده ویست زیاتر له سهر بابه ته که قسه بکات، بویه پرسى؛
"شته کان لای تو چون هیرای؟"

هیرای دلنیا نه بوو مه به ستی چیه گوئی؛ "مه به ستت چیه؟"
"خوشکه که ت هاتبوو تاکو سهر دانت بکات وایه؟"

دوای ئه وه ی هیرای چاویکی گیرا به قاوه خانه که دا گوئی؛

ئوو بەلی وایزانی.

دایک و باوکت چون بۆ گەشت وایه؟

بەلی، وایه.

ناکاری زۆر به وردی بابەتەکانی نەدەزانی، بەلام ئەوهی
دەزانی که له دواى دایک و باوکی دەبوو هیرای و خوشکه‌که‌ی
مه‌یخانه‌که به‌ریوه ببه‌ن.

رهنگه بۆ خوشکه‌که‌ت قورس بیت ئەگەر به‌ته‌ن‌ها ئەو کاره
بکات.

نا، خوشکه‌که‌م به‌باشی ده‌توانیت ته‌واوی کاره‌کان ئەنجام
بدات بی هیچ هه‌له‌یه‌ک.

بەلام هیشتا...

هیرای به‌ بی ئومیدییه‌وه گوتی؛ "زۆردرنگ بووه ناتوانم
بگه‌ریمه‌وه."

بۆچی نا؟

ته‌نانه‌ت ئەگەر بمه‌ویت برۆمه‌وه ناتوانم یارمه‌تیده‌ر بم.

بەلام...

به‌هه‌ر حال سوپاس بۆ قاوه‌که ده‌بیت برۆم.

دواتر پارهی قاوه‌که‌ی له‌سه‌ر میزی ژمیریاره‌که به‌جیه‌هیشت
و رویشت، به‌په‌له‌ له‌ ده‌رگا‌که چوو ده‌ره‌وه وه‌ک ئەوه‌ی له
گفتوگو‌که رابکات.

ته‌ق-ته‌ق

دوای ئه وهی ناگاری پاره کهی هه لگرته وه که هیرای به جینی
هیشتبوو ته ماشای فومیکوی کرد، هیچ پرسیاریکی نه کرد
دهربارهی ئاخو ئه و خاتوونه کئی بوو، بۆ هینده به په له رویشت.
کازوو؛ "سلاو برا."

هه رچه نده کازوو و ناگاری خوشک و برا نه بوون، به لام
کازوو به برا بانگی ده کرد؛ "به لئی؟"
"خوشکی په یوه ندیت پیوه ده کات."
"باشه وا هاتم." به په له ناگاری پاره کهی خسته ناو دهستی
کازوو وه.

کازوو؛ "کو هتاکئی گوتی راسته و خو بۆ ئیره دیت."
ناگاری دوای بیستنی هه و اله که گوتی؛ "ئاگاداری قاوه خانه که
ببه باشه؟"
"باشه."

دوای ئه وهی هیرای و ناگاریش رویشتن ته نها فومیکو و
فوساجی و ئه و خاتوونهی لیما بووه که کتیبی ده خوینده وه،
کازوو پاره کهی خسته وه جیی خوئی، پاشان کوپه کهی هه لگرت
تا کو بیشوات، له و کاته دا تا که دهنگیک گوی ده بییست دهنگی
چرکه چرکی کاتژمیره کو نه کانی دیواره که بوو.
"قاوه یه ک تکایه."

فوساجی کوپه کهی به دهسته وه بوو له و دیو میزی ژمیریاره که وه
وه ستابوو. کازوو؛ "ئو، به لئی به دلنیا ییه وه."
کازوو به په له گه رایه وه چیشته خانه که، پاشان کوپیکی پاکی
به دهسته وه بوو.

تهق-تهق

فۆمیکۆ خۆی دابوو به سهر میزه که دا؛ "ته نانه ت به و جوره ش
ههر باشه."

له و کاته دا کازوو سه رقالی تیکردنی قاوه بوو بۆ فوساجی.
فۆمیکۆ؛ "ته نانه ت ئه گهر نه شتوانم له گه لیدا بزیم ئاساییه."
کازوو؛ "راسته."

فۆمیکۆ هه ستایه سه رپیی و له کازوو نزیک بویه وه گوتی؛
"که واته بمگه رینه وه بۆ هه فته یه ک پیش ئیستا."
"همم... به لام."

کازوو بی ئه وه ی هیچ شتیکی تر بلیت گه رایه وه ئه و دیو
میزی ژمیریاره که، چونکه ههستی به وه ده کرد که فۆمیکۆ
چهنده به بابه ته که ناره حهت بووه.

کازوو گوتی؛ "یاسایه کی ترمان هه یه که زۆر گرنگه."

فۆمیکۆ؛ "چی؟ یاسای تر ماوه؟"

"ئیستا ناگۆریت، که گه رایته وه ده بیت له سهر کورسییه که
نه جولیت، هه روه ها کاتیکی دیاری کراوت هه یه." فۆمیکۆ به
توره یه وه دانه به دانه ی یاساکانی ده ژمارد.

"ئه م دانه یان بیگومان ده بیت سه ره به کیشه ترین یاسا بیت."

ههستی به شله ژان و بیزاریکرد، چونکه بیگومان ئه و
یاسایه ی ماوه ته وه ده بیت له وانی تر سه ختر بیت، به لام
ناچار بوو.

"باشه من رازیم ئەگەر بەوجۆره بیت کیشە نییە باسی بکە.
کازوو بەپەلە چوووەو چیشخانەکە تاکو کوپ و کتییە
زیوییهکە بهینیت کە کارەکە ی پێ ئەنجام دەدات، فۆمیکۆش
هەناسەیهکی قوڵی هەلمژی بە ئومیدی ئەوەی بگەریتەو و
کاریک بکات گۆرۆ رابگریت لە چوونی بۆ ئەمەریکا. لە مێشکی
خۆیدا قسەکانی لیکدەدایەو وە کە چی پێ بلیت تاکو رینگری
لیکات لە چوونی بۆ ئەمەریکا، دەیگوت رەنگە ئەگەر بلیم مەرۆ
ئەو کاتە پەشیمان ببیتەو و نەرۆات، واتە هۆکاری سەرەکی
چوونی بۆ رابردووی بەرچاو بوو کە دەیویست ئیستا بگۆریت.
بەلام ئەوەیان شتیکی مەحال بوو، چونکە فۆمیکۆ هەرچەندە
بگەریتەو و رابردوو ئەوا بە هیچ جۆریک نەیدەتوانی رینگە
بگریت لە چوونەکە ی گۆرۆ، بەلام لە هەمان کاتیشدا تەنھا
شانسی ئەوەی هەبوو کە ببینیت.

فۆمیکۆ بیرى دەکردەو و ئاخۆ ئەو کارە ی کردوویەتی
راستە یاخود هەلەیه، بەلام ئەو شتە ی نەدەزانی تەنھا ئەو دێرە
نەبیت کە لەمێشکی دا دەخولایەو و ئەگەر باش نەبیت ئە ی بۆ
خراب بیت؟ لەو کاتەدا فۆمیکۆ سەرقالی هەناسە هەلکیشان
بوو، کازوو هاتەو و ئامیری قاو و ئامادەکردن و کوپەکەشی لە
دەست بوو.

"تەنھا ئەو کاتە دەتوانین کارەکە ئەنجام بدەین کاتیک
کورسییەکە بەتال دەبیت."

فۆمیکۆ بە سەرسۆرماوییهو و؛ "کام کورسییە؟"

فومیکو چاوی به قاوه خانه که دا گیرا، به هه موو کورسییه کاندا که له و کاته دا به تال بوو، چاوی چوو ه سهر نه و کورسییه ی که ژنه کراس سپییه که له سهری دانیشتوو ه، کازوو؛ نه و کورسییه.

فومیکو به چپه وه لی هاته پیش و گوتی؛ نه وهی که ژنه که ی له سهر دانیشتوو ه؟ کازوو؛ به لی.

کازوو قسه که ی ته واو نه کرد فومیکو به ره و لای ژنه که رویش.

فومیکو که نزیک بوه وه سهری سورما، ژنه که به جوریک بوو وهک نه وهی بلینت ژنه که ههستی به وه نه کردوو ه که سینک له به رده می وه ستاوه، جیا له وهش ژنه که کراسه که ی به هاره بوو، پیده چوو هیچ چاکه تیکیشی پینه بی، که هیچ له گه ل جلی نه م وهرزه دا نه ده گونجا، فومیکو ههستی به وه کرد بوو که شتیک لیره دا نهینیه، به لام به لایه وه گرنگ نه بوو پرسیار بکات، به لکو ده یویست کاره که کوتایی پیبیت و رزگاری بییت.

فومیکو به شیوازیکی فهرمیانه گوتی؛ ببوره، ده توانیت له و جیه ههستیت؟

به لام ژنه که هیچ کاردانه وهیه کی نه بوو، فومیکو که میک ههستی به شهرمه زاری کرد له وهی ژنه که هیچ وه لامیکی نه دایه وه، به لام هه ولیدا جاریکی تر دووباره ی بکاته وه، ههر بویه دیسان پرسیار ی کرد و گوتی؛ سلاو... گویت لیمه؟

کازوو؛ "تہنہا کاتی خوت بہ فیرو دہدہیت."

ئو دہنگہ چاوہروان نہکراوہی لہ پشتہوہی فومیکو ہات
دہنگی کازوو بوو لہو کاتہدا فومیکو ئاورپی دایہوہ پاشان
دیشان کہوتہ ناو بیرکردنہوہ. من تہنہا دہمہویت لہو جیہہ
دابنیشم. بوچی کاتی خوم بہ فیرو دہدہم؟ ئایا لہوہدا کاتی
خوم بہ فیرودا کہ بہ بہریزیہوہ داوام لیکرد؟ بوہستہ، ئایا
ئہمہش یاسایہکی ترہ؟ ئایا دہبیت ئہم یاسایہ چارہسہر بکہم
پیش ئہوہی دیکہ؟ بہلام ئہگہر وا بوایہ لانی کہم شتیکی تری
دہگوت کہ جیاوازبیت لہوہی تہنہا کاتی خوت بہ فیرو دہدہیت...
سہرہرای ئہم ہموو بیرکردنہوانہ ہموو پرسیاریکی
فومیکو ئہوہ بوو؛ "بوچی؟"

کازوو بہ نہرم و نیانیہوہ گوتی؛ "چونکہ ئہو ئافرہتہ...
تارماییہ." قسہکہی شوکھیتہر و مایہی سہرسورمان بوو،
وہکو ئہوہ بوو راستیہکی ترسناک باس بکات.

جاریکی تر میٹکی فومیکو کہوتہوہ ناو جہنجالی
بیرکردنہوہ. چی؟ تارمایی؟ ہر بہراستی ئہو ژنہ تارماییہ؟
فومیکو بہ دہم سہرقالی بیرکردنہوہکانی و سہرسورماویدا
گوتی؛ "تارمایی؟"
"بہلی."

"تو گالتہ بہ من دہکہیت؟"

"نہخیر، چونکہ ہر بہراستی ئہو تارماییہ."

فومیکو کیشہی لہوہدا نہبوو کہ تارماییہکی دیوہ،

کیشه شی له وه دا نه بوو که نهو بیروکه یه راسته که ده لین
تارماییه کان به راستی بوونیان هه یه، نه وهی میتشکی فومیکوی
سه رقال کردبوو نه وه بوو نهو ژنه شوخ و شهنگه ی له وهی
دانیشتووه تارمایی بیت که زور له راستی ده چیت وهک له
خه یالیک.

“به لام من ده توانم ...”

کازوو قسه که ی پیبری، چونکه دهیزانی دهیه ویت چی بلیت؛
“ده توانیت دهستی لیبدهیت.”

فومیکو دهستی خسته سهر شانی ژنه که، زور به ئاسانی
دهیتوانی ههست به گهرمی جهسته ی ژنه که بکات، هیشتا
باوهری به وه نه هینابوو نهو ژنه تارمایی بیت.

دووباره دهستی خسته وه سهر شانی و پاشان ئاوری
له کازوو دایه وه، نه م ژنه ده توانم به ئاسانی دهستی لیبدهم،
گوتنی نه وهی که تارماییه شتیکی شیتانه یه!

رووخساری کازوو به بی هیچ دهربرینی ههستیک دووباره
گوتی؛ “نهو تارماییه.”

“به راستی تارماییه؟”

فومیکو به سهرسورماوییه وه دووباره پرساری کرده وه و
پهنجه ی ئاماژه ی بو ژنه که راکیشا. کازوو؛ “به لی.”

نه گهر فومیکو بیبیینیایه به لام نهیتوانییایه دهستی لیبدات،
نهو کاته رهنکه باوهری به وه بگردایه که تارمایی نییه. جیا
له وهش ژنه که قاچی هه بوو، ئینجا په رتوکیکی به دهسته وه بوو

که ناوه کهی نه بیستراو بوو بو ئیستا، به لام په رتوکیکی ناسایی
 بوو که وهکو هه موو مروفتیکی ناسایی دهتوانی دهستت
 بکه ویت و بیکریت.

ئه مهش وای کرد فومیکو بگاته ئه و باوه رهی که ئه م
 قاوه خانه یه به راستی ناتگه رینیتته وه بو رابردوو، هه موو ئه وهی
 دهگوتریت ده رباره ی قاوه خانه که تهنه پروپاگه نده یه و بهس
 بو راکیشانی کریاره، ئه گه ر راست بیت بوچی ئه م هه موو یاسا
 بیمانایانه دانراوه، بوچی تاکو ئیستا کهس نه بووه له و کاته
 گه رابیتته وه و باسی رابردوو بکات.

ئه گه ر ئه وه درو بیت، که واته با درو بیت، به لام من به و
 درو یه ناخه له تیم.

فومیکو دووباره به نه رم و نیانی به ژنه که ی گوت؛ "تکایه
 ده توانیت له جیگا که هه ستیت، زور ناخایه نیت".

به لام هه ر وهکو ئه وه بوو قسه کانی نه گه یشتیبت به گوئی
 ژنه که، ته نانهت به رده وام بوو له خوینده وه، بی ئه وهی وه لامی
 بداته وه.

فومیکو دهستی ئافره ته که ی گرت و به رزی کرده وه، له و
 کاته دا کازوو هاواری کرد به سه ریدا؛ "بوهسته پتویست ناکات
 به و جو ره رهفتار بکه یت."

فومیکو دووباره هه ولیدا ئافره ته که به رز بکاته وه له سه ر
 کورسییه که، ئه مجاره ژنه که هه ستایه وه، به لام فومیکو هه ستی
 به له ش قورسی کرد و وهکو ئه وهی له ناو ئاودا گیر یخوار دبیت

ساتی دواتری هاته وه هوش، پرسیاری کرد که وا چی روویداوه،
کازوو گوتی؛ "ئه و جادووی له تو کرد."

فومیکو؛ "چی؟ چی رووده دات؟"

"ئه وه جادووه، تو کاریکی هه له ت کرد، ئه ویش به و جوره
جادووی له تو کرد."

کازوو چووه چیشتخانه که به بی ئه وهی گوی به فومیکو
بدات له سهر زه و بییه که که وتبوو.

دواتر فومیکو هیندهی ههست پیکرد ته په ی پی که سینک
دیت لی نزیک ده بیته وه، ئاوی پرژاند به ده مووچاویدا.

"بیگومان تو گالته م له گه ل ده کهیت، پیم بلی چی بووه؟"

هیچ وه لامیک له فومیکو وه نه بوو، فومیکو سه ری سورما
بوو ئه و ئافره ته هیچ به وه نه ده چوو که که میک پیش ئیستا
په رتووکی ده خوینده وه، فومیکو به په له هاواری کرد؛ "یارمه تی،
یارمه تی!"

کازوو به په له له چیشتخانه که هاته دهره وه، کوپیک قاوهی
به دهسته وه بوو، فومیکو سه رسام بوو ئاخو کوپه قاوه که ی بو
کتیه، ژنه که به نه رمییه وه پیگوت؛ "کوپیک قاوه تکایه."

فومیکو هیندهی تر شو که که ی زیادی کرد، ئه و ژنه جیا
له وهی که تارماییه، ئیستاش داوای قاوه ده کات و قسه ده کات.
ئیستا فومیکو تیگه یشت که ده بیت به راستی یاساکان راست
بن، هه له که له فومیکو دا بوو، ده بیت یاساکان جیبه جی بکات،
ئه و لاساری کرد و قولی ژنه که ی راکیشا، زوری لیکرد تا کو

له جییه‌که‌ی هه‌ستیته سهرپین، به‌لام دواتر جادووی لیکرد و که‌وته سهر زه‌وییه‌که، که‌واته نابیت فومیکو چیترا لاساری بکات.

هه‌موو ئه‌وه‌ی فومیکو توانی له‌و چرکه‌یه‌دا بیلیت؛ "بیگومان تو گالتهم له‌گه‌ل ده‌که‌یت!"

"به‌لی، تکایه"، ئه‌و ده‌نگه ده‌نگی ژنه‌که بوو، فومیکو هه‌ستی به‌له‌رز کرد، ئه‌وه چی ده‌بیستیت؛ "ئه‌ها!"

ورده ورده جادووه‌که فومیکوی به‌رده‌دا، پاشان فومیکو به‌داماوی ته‌ماشای کازووی ده‌کرد، به‌چاو داوای یارمه‌تی لیده‌کرد، به‌لام کازوو هیچ شتیکی نه‌گوت، دووباره گه‌رایه‌وه چیشته‌خانه‌که، فومیکو ته‌نهما له‌ژنه‌که‌ی ده‌روانی، ههر به‌راستی ئه‌و ژنه‌ی که کراسه سپییه‌که‌ی له‌به‌ردایه و تارماییه بوونی هه‌یه. فومیکو له‌هه‌موو ئه‌و شتانه تینه‌ده‌گه‌یشت که روویان ده‌دا و ته‌نهما سه‌ریسورما بوو، هه‌ستایه‌وه سه‌رپین. هه‌ستی به‌سه‌رسوران ده‌کرد، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ناو بالۆنیکی پر له‌ئاودا بیت خوی گه‌یاندا لای میزی ژمیریاره‌که، له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشته، راسته‌وخو پرسیاره‌که‌ی ئاراسته‌ی کازوو کرد؛ "ههر به‌راستی ئه‌و تارماییه؟"

هه‌موو وه‌لامی کازوو ته‌نهما ئه‌وه بوو؛ "به‌لی."

که‌واته ئه‌مه شتیکی مه‌حاله که رووده‌دات... که‌واته ئه‌گه‌ر تارماییه‌که راست بیت... جادووه‌که‌ش راستییت، که‌واته... هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که ده‌یلین ده‌رباره‌ی گه‌رانه‌وه بو پابردوو راسته!

هموو بیرکردنه وه کان به فومیکویان راده گه یاند که که واته
تو ده توانیت بگه ریته وه رابردوو، به لام تنها کیشه یه ک هیه
ئه ویش ئه وه یه یاساکه ده لیت که ده بیت له سهر ئه و کورسییه
دابنشیت تا کوتایی گه رانه وه که، به لام ئه وه کیشه که یه ئه و
ژنه له سهر ئه و کورسییه دانیشتوو و ژنه که تارماییه، له وهش
زیاتر ژنه که له سهر کورسییه که هه لئاستیت، ته نانه ت هه ولیدا
به زور ژنه که هه ستینیت، به لام ژنه که جادووی لیکرد، که واته
ده بیت چی بکه م تا کو له سهر ئه و کورسییه دابنیشم؟
کازوو گوتی؛ "ته نها ده بیت چاوه ری بکه یه" وه کو بلئی
بیرکردنه وه که ی فومیکوی بیستیت.

"مه به ستت چییه؟"

"هموو رۆژیک له خوله کیکی دیاری کراودا ده چیت بو
توالیت."

"تارمایی پیوستی به وه هیه بچیته توالیت؟"

"له و کاته ی ده روات ده توانیت بچیته جیگه که ی."

فومیکو هیچی پینه گوترا، دووباره ههستی کرده وه که
کازوو پیی راده بویریت، یاخود گالته ی له گه ل ده کات، چونکه به
هیچ جوریک نه ده چوو ه ئه قله وه تارماییه ک بچیته توالیت، ئه مه
گالته جارییه یاخود کازوو بویه وا ده لیت تا کو بابه ته که له کول
خوی بکاته وه، به لام فومیکو به ناچار بیه وه گوتی؛ "که واته باشه
چاوه ری ده که م."

"باشه، به لام ده بیت ئه وهش بزانیته ئه و جیاوازی ناکات له
نیوان شه و روژدا".

"باشه من چاوه ری ده بم".

"چ کاتیک ئیره داده خهیت؟"

"به شیوه یه کی گشتی دوا ی کاتژمیر هه شتی ئیواره، به لام
ئه گهر ده ته ویت بمینیته وه ده توانیت تا کو ئه و کاته بمینیته وه."
"سو پاس!"

فۆمیکۆ له نیو سی میزه که دا له سهر ئه وه ی ناوه راست
دانیشت، راسته وخۆ به رانه بر ژنه که دانیشت و سه رنجی
ده موچاو و رووخساری ژنه که ی ده دا.
"من ئه و جینگایه به ده ست ده هینم".

کازووش له دووره وه ته نها ته ماشای ده کردن، ژنه که ش
په رتوکه که ی ده خوینده وه به بی ئه وه ی گوئی له قسه که ی بیت.
ته ق-ته ق

"سلاو ئیواره باش!" کازوو به کو هتاکی گووت.

کو هتاکی که ده هاته ژووره وه له ده رگا که چا که تیکی شینی
کرد بووه سهر جله په رستارییه کانی، جانتایه کی گه وره ی
له شان بوو، هه ناسه برکیی بوو، پیده چوو که له ریگاوه هات بیت،
ماندوو بوو بیت.

"سو پاس بو په یوه ندی کردن."

کازوو به زه رده خه نه یه ک وه لامی دایه وه بی ئه وه ی هیچ

بەرلەۋەدى قاۋەكە سارد بېيتەۋە..

شۈبھىك بلىت، دواتر چوۋەۋە چىشتخانەكە، كۆھتاكى بەرەۋ ئەۋ
مىزە رۇيشت كە فوساجى لەسەر دانىشتوۋە، بەلام وا پىدەچوۋ
كە تەنەت تىبىنى ئەۋەدى نەكردىت خانمىك بەۋىدا تىپەرى.
كۆھتاكى بە تۇنىكى نەرموونىانەۋە ۋەكو ئەۋەدى لەگەل
مندال قسە بكات گوتى؛ "فوساجى".

سەرەتا فوساجى ھىچ كاردانەۋەيەكى نەبوۋ، بەلام دواتر
سەرى ھەلبىرى ۋ ۋەلامى دايەۋە؛ "كۆھتاكى".
كۆھتاكى ۋەلامى دايەۋە؛ "بەلى، ئەۋە منم".
"چى دەكەيت لىرە؟"

"كاتى بەتالم ھەبوۋ پىم باش بوۋ بە خواردنەۋەدى كوپىك
قاۋە بەسەرى بىم".
فوساجى؛ "ھممم...باشە".

فوساجى گەرايەۋە بۇ خويندەۋەدى گۆقارەكەى، ۋەكو
كارى ھەمىشەيى كۆھتاكى بەرانبەرى دانىشت ۋ لىى دەروانى،
بەلام فوساجى لەجىياتى ئەۋەدى تەماشى بكات، تەنە لاپەرەى
دواترى گۆقارەكەى ھەلدەدايەۋە.

كۆھتاكى؛ "بىستوۋمە زوۋ زوۋ دىتتە ئىرە بەم دوايانە".
فوساجى بە سادەيى ۋەلامى دايەۋە؛ "بەلى".
"كەۋاتە ئەم جىيەت لا پەسەندە؟"
"ئوۋ نا بەۋ جۆرە نىيە".

پىدەچوۋ فوساجى پىشتىر بىرى لە ۋەلامى ئەۋ پرسىيارە
نەكردبەۋەۋە.

TANYA HAJI | تەنیا حاجى

چەنالى تەنیا حاجى ئە تىگىرام
گەرەترىن چەنالى كىتەب ۋ
پەروەردەى ۋ تەلەرووستى ۋ
سىمىنار ۋ روشنىرى ۋ
گەشەپىلان

tanyahaji7

به چپه وه گوتی؛ من چاوه ری ده که م.

چاوه ری چیت؟

به ئاماژه ی چاو ئاماژه ی بو ژنه کراس سپییه که کرد و گوتی؛ تا کو ئه و کورسییه چۆل بیت و له ویدا دابنیشم.

وه ک بلئی فۆمیکۆ گویی بو قسه کان شل کردبی له پر دهنگی به رز کرده وه؛ چیی؟

درکی به وه کرد ئه و هه موو ساته فوساجی بۆیه چاوه رییه تا کو له جیی ژنه کراس سپییه که دا دابنیشیت.

فوساجی ته نها هه ستی به شه رمه زاری ده کرد و هیچی تر، کۆه تاکی؛ هه ر ئه وه نده؟

به لی. پاشان قومیکی له قاوه که ی دا.

فۆمیکۆ ده له رزی، تکایه وام لی مه که کار دانه وه م هه بیت. فۆمیکۆ هه ستی به دلته نگی و بی ئومیدی ده کرد، چونکه نه ده کرا زۆر له فوساجی بکات تا کو له بریاره که ی پاشگه زبیتته وه، به بیرری خوی هینایه وه سه ره تا که هات بو قاوه خانه که پیش فوساجی، پیش ئه و دانیشتبوو له و جییه دا، ژنه کراس سپییه که ش رۆژی ته نها یه ک جار ده چیته توالیت، ئه مه ش مانای وایه سه ره که به و جۆره یه هه ر که سیک بیه ویت بگه ریتته وه رابردوو ده بیت رۆژیکی ته واو بوه ستیت تا کو نۆره ی دیت، ناشکریت نۆره بری ئه نجام بدریت، هه ر بۆیه فۆمیکۆ زیاتر گویی شل کرد بو گفتوگۆکه تا کو دلنایبیتته وه به راستی فوساجی مه به ستی ئه وه یه بگه ریتته وه رابردوو.

کوھتاکی؛ "ئه مرۆ له و جییه داده نیشیت؟"

فوساجی؛ "ئه مرۆ نا."

"ئو تو له وی دانانیشیت؟"

به لی... نه خیر."

گفتوگو که یان یه کلایی که ره وه نه بوو، هیندهی تر ترسی
فومیکویان زیاد کرد.

"فوساجی، بو دته ویت بگه ریته وه رابردوو؟"

پرسیاره به جیکه لیره بوو، چونکه ئه وه موو ماوه یه فومیکو
چاوه ری ئه وه دهر فته ی کرد بوو، به لام بی ئومیدی زیاتر به
رووخسارییه وه ده بینرا، گفتوگو که زیاتری خایاند.

کوھتاکی؛ "دته ویت شتیک چاک بکه یته وه؟"

فوساجی؛ "ئو به لی". بو ساتیک که وته بیرکردنه وه، پاشان

گوتی؛ "نهینی منه."

"نهینی تو؟"

به لی."

کوھتاکی به زهرده خه نه وه ته ماشای ئافرده ته که ی کرد
و له وه تیگه یشته که به شیکی نهینییه که ی زانیوووه، ئه گه رنا
پی نه ده گووت، پاشان گوتی؛ "وا پیناچیت ئه مرۆ بچیت بو
توالیته که، وایه؟"

فومیکو هه رگیز بیری له وه نه کردبووه وه، بو یه دوای بیستنی
ئه وه قسه یه به خیرایی سه ری هه لبری و که وته بیرکردنه وه ی
باشه، ئه مه ش شتیکه ری تیده چیت، ئه گه ر ئه وه ژنه هه رگیز

نه چيته تواليت چي دهبيت؟ هرچهنده کازوو گوتي که رُوژی
یه کجار دهچیت، ئه ی چي دهبيت ئه گهر پیش وهخته رُویشتییت.
فومیکو نرای دهکرد ئه وه رُووی نه دابیت، بویه گویی زیاتر
شل کرد له گفتوگوکه تاکو بزانییت فوساجی چي دهلیت.

پیم وایت تو راست دهکهیت، رهنگه ئه وهش ببيت.

فومیکو دواي بیستنی ئه و قسه یه چه په سا، چون شتی وا
دهبيت، باشه کوهتاکی چي دهزانییت ده رباره ی ئه و ژنه، فومیکو
درکی به وه نه کردبوو، هیشتا که نه ده بوو قسه کانیاں پی ببيت،
چونکه ئه وه ی دهزانی گرنگترین شت ئه وه یه که لیکولینه وه
بکهیت له بارودوخه که له دووره وه، وهک له وه ی تیکه ل ببيت،
به لام پیده چوو که کوهتاکی پی ناخوش بوو بیت، فومیکو
به و جو ره تیکه ل بوو، لیره دا شتیک ده گوزه را که پیده چوو
خه لکی ناو قاوه خانه که دلخوش نه بن به و که سانه ی دهره وه که
سه ردانی قاوه خانه که ده که ن.

کوهتاکی به هیمنیه وه به فوساجی گوت؛ پیت چونه برؤین؟
شانسه گه وره که ی گه رایه وه به رُویشتنی فوساجی، به لام
لیره دا شتیکی تر ده هاته پیشه وه که ئایا ژنه که ده چيته توالیته که
یاخود نا؟

کاتیک کوهتاکی ئه و داوایه ی له فوساجی کرد، فوساجی
هیچ ره تکرده وه یه کی بو قسه که ی نه بوو، له کاتیکدا گوتي رهنگه
وا بیت، واته نهک به دلنیا یی، به لام هیشتا فوساجی به ئاسانی
قایل بوو که برؤن، فومیکو بریاریدا بمینیتته وه، چونکه هیوای

ہہ بوو بہ بابہ تہ کہ، دە یویست بہ چاوی خوی شتہ کان ببینیت،
جیا لہوہی ہیندہ بہ سەرنجہوہ گویی بۆ قسەکان گرتبوو
ہہ موو لہشی بوو بوو بہ گوی.

فوساجی بہ سەرنجہوہ تەماشای ژنہکە ی کرد بۆ ساتیک،
دواتر گوتی؛ "باشہ."

ہەرچەندە وەلامەکە ی فوساجی زۆر سادە بوو، بەلام دلای
فۆمیکۆ کەوتە پەلە پەل، بەجۆریک لیدانی زیاد بوو، فۆمیکۆ
ہەستی پیدەکرد.

کۆھتاکی تەماشە ی کۆپەکە ی فوساجی کرد، نیوہی
خواردبوو، گوتی؛ "کەواتە ئەو کاتە دەرۆین کە قاوہکەت
تەواو دەکەیت."

فوساجی بہ تەواوی خوی بۆ رۆیشتن ئامادە کردبوو؛ "نا
ہەرچۆنیک بیت سارد بوو تەوہ با برۆین". جانتا و گوٹار و
پینوس و تینوسەکە ی ہەلگرت و چاکە تەکە ی پۆشی و بەرہو
لای کازوو رۆیشت، کازووش پسولەکە ی پیدایا.
"چەندیک قەرزار دەبم؟"

فوساجی ناو کراس و جانتاکەشی گەرا، بەلام ہیچی
نەدۆزیوہ، پاشان گوتی؛ "پیم وابیت جزدانەکەم..." دوای
ئەوہی گەرایوہ شوینەکە ی بەدوای جزدانەکە ی گەرایە، بیری
کردوہ کە رەنگە بہ بی جزدان ہاتبیت بۆ قاوہخانەکە، ہیندە ی
نەما بوو بگری، بەلام لہو کاتەدا کۆھتاکی ہات و جزدانەکە ی
پیدا و گوتی؛ "لیرہیہ."

جزدانیکی چهرمی پیاوانه بوو، له ناوه پراستدا چه مابوه وه،
بو ساتیک وهستا، سهرنجی دا، دواتر جزدانه کهی لی وهرگرت
به بی ئه وهی هیچ قسه یه ک بکات، پاشان به کازووی گوتی:
"چه ندی کرد؟"

کوھتاکی هیچی نه گوت وه کو پیشه ی همیشه یی، له دوا ی
فوساجییه وه وهستا بوو، دواتر کازوو گوتی؛ "سی سهد و
هه شتا یه ن."

فوساجی یه ک پاره ی ئاسنی دهره ینا و گوتی؛ "باشه پینج
سهد یه ن هه لبره ..."

کازوو پاره که ی هه لگرت و کردییه ناو ئامیری پاره
هه لگرتنه که وه، دواتر ئه وه ی مابوه وه له سهر میزه که داینا و
گوتی؛ "سهد و بیست یه ن باقییه که یه."

فوساجی باقییه که ی خسته وه ناو جزدانه که ی و گوتی؛
"سو پاس بو قاوه که."

جانتا و چاکه ته که ی هه لگرت و له قاوه خانه که چووه دهره وه،
وه ک ئه وه ی بلی بیری چووبیت کوھتاکی له گه لدا بووه.

تهق-تهق

کوھتاکی بی مالئاوایی کردن له کازوو به دوایدا چووه
دهره وه.

تهق-تهق

فۆمیکۆ؛ گونجانندیان، زۆر سهیر بوو پیکه وه .
کازوو سهرمیزه که ی فوساجی پاک کرده وه که که میک
پیش ئیستا له سهری بوون، دواتر چوو وه چیشته خانه که، ته نها
فۆمیکۆ و ژنه کراس سپیه که له قاوه خانه که مابوونه وه، ئه وه ی
که پیویست بوو له سهر فۆمیکۆ ته نها چاوه روانی بوو.
ته واو کیشه ی یه که م رۆیشت، ئیستا ده بیت چاوه ری بم
تا کو ژنه که له جیگا که ی هه لده ستیه وه، سه رنجی له قاوه خانه که
ده دا، هیچ په نجه ره یه کی تیدا نییه، هه موو ئه وه ی هه یه ته نها
سی کاتر میتره به دیواره که وه هه لواسراون، هه ر یه که یان
کاتر میترکی جیاواز پیشان ده دن، هیچ کریاریک نایه ت و
نا روات، هه ستی به وه ده کرد کات وه ستاوه له ویدا.
فۆمیکۆ یاسا کانی به بیر ی خۆی ده هینایه وه.
یاسای یه که م ئه وه یه ته نها ده توانیت ئه و که سانه ببینیته وه له
را بردوو که سه ردانی قاوه خانه که یان کردوو. ئه وه ش روویدا،
فۆمیکۆ و گۆرۆ هاتنه قاوه خانه که و قسه یان کرد پیکه وه.
یاسای دووهم ئه وه بوو گرنگ نییه ده که ریته وه را بردوو
چی ده که یه ت، چونکه به هیچ جوړیک ئیستا ناگۆریت، به واتایه کی
تر هه رچه ندی فۆمیکۆ بگه ریته وه بو هه فته یه ک پیش ئیستا و
هه ولی ئه وه بدات گۆرۆ نه چیت بو ئه مه ریکا ناتوانیت ریگری
لیبکات، بیر کردنه وه له م یاسایه فۆمیکۆی دلته نگ کردبوو،
به لام قبولی کردبوو چونکه یاسایه.

ياسای سيیهم ئه وه بوو که دهیگوت بو گه رانه وهت بو رابردوو ده بیت ته نها له سه ر ئه و کورسییه دابنیشیت، ئه و کورسییه ش له ئیستادا ئه و ژته ی له سه ر دانیشتوو ه که دیارنییه که ی هه لده ستیت.

ياسای چواره م دهیگوت له کاتی گه رانه وهت بو رابردوو ده بیت ته نها له سه ر کورسییه که دابنیشیت و نه رۆیت بو جییه کی تر، به هر هۆکاریک بیت، ته نانه ت ئه گه ر پیویستیشت به توالیت بوو.

ياسای پینجه میس دهیگوت کاتیکی دیاری کراومان هه یه، به لام ده رباره ی ئه م یاسایه هیچ روونکردنه وه یه کی پی نه درابوو، فۆمیکۆ که وته بیرکردنه وه له نیوان یاساکاندا، هه ولی دها په یوه ندی نیوان یاسای چوار و پینج بزانیته، به لام بیرکردنه وه کانی بی هووده بوو، هه روا ده هاتن و ده چوون بی ئه نجام، له کوتایدا سه ری خسته سه ر میزه که و خه وی لیکه وت.

یه که مین جار فۆمیکۆ دوا ی سییهم چوونه ده ره وه ی له گه ل گورو ئه وه ی زانی که گورو هانده ری یارییه ئه لکترۆنییه کانه، ئه ویش یاری ئیم ئیم ئار پی جییه، چونکه دروستکه ری یارییه که مامی گۆرۆیه که به دهسته سیحراوییه که ناسراوه، یارییه که زۆر به ناوبانگ بوو له سه رانه سه ری جیهاندا، ئه و کاته ی گۆرۆ کورپیکی بچووک بوو پیش زانکو مامی ئه م جییه ی دامه زرانده بوو، ئه گه ر که سینک بیویستایه له و کۆمپانیایه کاربکات ده بوو هه مان

بېروانامەي گۆرۆي ھەبوۋايە و ئەزموۋنى پېنج سال زياترى ھەبوۋايە، پېشتىر گۆرۆ دەربارەي ئەم خەۋنەي قسەي لەگەل فۆمىكۆ كىردبوو، فۆمىكۆش زۆر دلخۆشبوو دەربارەي، لە ھەوتەم ژووانيان دا فۆمىكۆ كاتىك چاۋەپىي گۆرۆي دەكرد دوو پياو ۋەستابوون كە قسەيان لەگەلدا دەكرد، و دوو پياوي بەرپىز بوون، بەلام ھىچ بەلای فۆمىكۆۋە گىرنگ نەبوو، كاتىك گۆرۆ گەيشت ئەوي بىني زۆرى پېناخۆش بوو، بە فۆمىكۆي گوت كە بۆچى لەگەلياندا ۋەستاۋە و قسە دەكات.

گۆرۆ ھىچى تىرى نەگوت و تەنھا سەرى داخست، دواتر فۆمىكۆ بۆ ئەۋەي بارودۆخەكە راست بىكاتەۋە بە پىۋوسى گوتى؛ "ئىۋە ئەم كۆرە نانسىن."

بە فەرەنسى گوتى؛ "دەتوانىت چەند ئەركىكى جياۋاز بەجى بېيئىت لە كارەكەيدا."

بە يونانى گوتى؛ "دەتوانىت مەھال بىكات بە راستى." بە ئىتالى گوتى؛ "دەتوانىت ئەۋەي دەيەۋىت بەدەستى بېيئىت."

بە ئىسپانى گوتى؛ "ئەم پياۋەي من دەيناسم لە ھەموو پياۋەكانى تر تايبەتترە."

دواتر گوتى؛ "ئەگەر ئىۋە لە ھەر كام لەۋ رىستانە تىگەيشتن كە من گوۋتم ئەۋا من لەگەلتاندا دىمە دەرەۋە."

دوو پياۋەكە بە بى ئومىدىيەۋە فۆمىكۆيان بەجى ھىشت، فۆمىكۆ بە زەردەخەنەۋە پىۋوسى كىردە گۆرۆ و گوتى؛ "گوۋمانم

له وه نییه که له هه مووی تیگه یشتیت. "ئه م جار هیان به پورتوگالی
گوتی.

گۆرۆ ته نها سه ری له قانده وه و هیچی نه گووت.
له ده یه مین ژووانیان دا گۆرۆ که وتبوه بیر کردنه وه ی ئه وه ی
پیشتر له گه ل هیچ ئافره تی کدا له ژوواندا نه بووه.
فۆمیکۆ به خۆش حالیه وه گوتی؛ "که واته من دلخۆشم که
یه که مین ئافره تم له ژوانی تۆدا ژووانت له گه ل به سته بیته".
ئه و شه وه بووه سه ره تای په یوه ندیه که یان.
فۆمیکۆ دوا ی ئه وه ی له خه وه کورته که ی هه ستایه وه
بینی ژنه کراس سپیه که په رتوو که که ی داخسته وه و پاشان
ده سه ره که ی له جانتا ده سته یه که ی ده ره ینا و به ره و توالیته که
به ری که وت.

فۆمیکۆ هیشتا خه و به ری نه دابوو، هه ر بۆیه به ته واوی
هه سته به وه نه کرد که ژنه که میزه که ی به جی هیشتوووه، ساتی
دواتر کازوو هات تا کو میزه که پاک بکاته وه بانگی فۆمیکۆ
کرد؛ "خاتوون، خاتوون".

فۆمیکۆ؛ "به لی، چی؟"

له پرا فۆمیکۆ سه ری به رز کرده وه؛ "ژنه که رۆیشت."

"کورسییه که به تاله ئیستا ده ته ویت دابنیشیت؟"

"بینگومان ده مه ویت."

به په له هه ستایه وه سه ری پی و چوو له سه ر کورسییه که
دانیشت، به لام کورسییه که ئاسای بوو، هیچ شتیکی ئه وتۆی لی

جیاواز نه بوو وه کو له نه وانی تر، دواى نه وهی نه وه موو ماوه
زوره چاوه پئی کرد له کوتايدا توره ی هات.

"باشه که واته ئیستا بمگه رینه وه بو ههفته یه ک پیش ئیستا."
فومیکو هه ناسه یه کی قولی هه لمژی و خوی ناماده کرد بو
گه شته که ی، دواتر بیرى له و قسانه ده کرده وه که به گوروی
ده گووت له کاتی گه رانه وه دا.

کازوو؛ "باشه که واته بگه ریوه ههفته یه ک پیش ئیستا."
دواى نه وه قسه یه ی کازوو، فومیکو دووباره چاوی به
قاوه خانه که دا گپرا، چونکه قاوه خانه که هیچ په نجه ره یه ک یاخود
کاترمیزیکی راستی تیدا نه بوو، فومیکو ته نانه ت نه یده زانی
ئاخو شه وه یاخود رۆژه، جگه له وهی نه گه ر هه ر به راستی
گه راوه ته وه رابردوو ده بوو گورۆ لیتره بوایه، به لام گورۆ لیتره
نییه.

"من نه گه راومه ته وه رابردوو وایه؟" تکایه پیم مه لئ من
هه لئه تینراوم به درۆیه ک که باوه ریم پی هیناوه و کاتم پی
به خشیوووه.

له و قسانه دابوو کازوو له دوایه وه ده رکه وت، سینیه کی
ستیلی له ده ست بوو که کترییه کی ره ساسی و کوپیکی
شووشه ی له سه ر بوو.

"من نه گه راومه ته وه هیشتا؟"

به ساده ییه وه کازوو وه لامی دایه وه؛ "ته نها یاسایه ک
ماوه ته وه."

به نه فرهت بی یاساییه کی تریش ماوه، وایزانم دانیشتن
له سهه رئه م کورسییه تیچووی زوری دهویت.
کازوو کوپه قاوه کهی تیگرد و گوتی؛ "دهبیت قاوه یه ک
بخویته وه."

"قاوه؟ بوچی قاوه؟"

"کاته کهت له و کاته وه دهست پیده کات که قاوه که تیده که م...
دهبیت بگه ریته وه پیش ئه وهی قاوه که سارد ببیته وه."
هه موو ئومیدی فومیکو له و ساته دا بووه خو له میش؛ "چی؟!
بوچی به و زووییه؟"

"کو تایی و گرنگترین یاسا..."

"قسه کان ته و او نابن، فومیکو ههستی به بیزاری ده کرد؛
ئه و هه موو یاسایه..."

کازوو کوپه کهی له به رده م فومیکو داناو پیی گوت؛ "تو
گویت لی مه؟ کاتیک ده گه ریته وه رابردوو پیویسته ته و او ی
قاوه که بخویته وه به ره وهی سارد ببیته وه."

"ئوو به لام من هیچ هه ز به خوار دنه وهی قاوه ناکه م."

کازوو له فومیکو نزیک بوه وه و چاوی برییه نیوچاوی؛
"ئه مه ئه و یاسایه یه که هه رگیز نابیت له بیرت بچیته وه."

"به راستی؟"

"ئه گه ر وانه کهیت شتیکی زور ترسناک پرووده دات به سهه رت

دلنیا به."

"چی؟"

فۆمیکۆ که وته ناو بیرکردنه وه وه ناخۆ ده بیته چی رووبدات،
راسته ئه وهی ئه وه ده یکات کاریکه له دهره وهی یاساکانی
سروشته، به لام ههر به راستی ده که ویتته مه ترسییه وه ئه گهر
ئه وه کاره بکات.

"چییه؟ چی روودهدات؟"

"ئه گهر ته واوی قاوه که نه خۆیتته وه بهرله وهی سارد بیته وه."

"ئه گهر ته واوی قاوه که نه خۆمه وه چی؟"

"ئه وا تو ده بیته تارمایی و له سه ر کورسییه که داده نیشیت."

فۆمیکۆ به سه رسورماوییه وه؛ "به راستیی؟؟"

"که واته ئه وه خاتوونهی که لیژهدا دانیشتوووه بووه ته تارمایی ..."

"یاساکانی شکاندوووه؟"

"به لئ، ده یویست هاوسه ره مردوووه که ی ببینیت، به لام ئاگای

له کاته که نه ماو پیش ئه وهی بگه ریته وه قاوه که ی سارد بویه وه."

"دواتر بوو به تارمایی ..."

"به لئ."

ئه مه له وه مه ترسیدارتره که چاوه ریم ده کرد، فۆمیکۆ له

ناخی خۆیدا ئه م قسه یه ی به خۆی گوت، سی یاسای بیزارکه ر

و ناخۆش هه بوون له سه ره تاوه، ئیستاش بابه ته که به وه وه

نه وه ستاوه تابیت مه ترسییه که زیاتر ده بیته.

باشه به لام ئیستا لانی که م ده توانم بگه ریمه وه رابردوو،

به لام ده بیته بگه ریمه وه بهرله وهی قاوه که م سارد بیته وه.

کاته که زۆر ناخایه نیت، به لام لانی که م هینده ده بیته تاکو

قاوہکەم دەخۆمەوہ، ھەرچەندە تامی ناخۆش بیټ. بەلام ئەگەر بۆم نەخوریتهوہ ئەوا دەبیټ زۆر لە خۆم بکەم بۆ ئەوہی نەبمە تارمایی، کەواتە من ئەو کارە دەکەم ھیچ ترسینک لە ئارادا نییە، قاوہکە دەخۆمەوہ و دەگەرپیمەوہ، لەو کاتە ی قاوہکە تیدەکرا فۆمیکۆ ھەر لە بیرکردنەوہدا بوو؛ چی دەبیټ ئەگەر قاوہکە بیبەری تیکرایټ، ئە ی ئەگەر تامیکی سەیری ھەبیټ، ئەگەر ھەر بەراستی ناخۆش بیټ؟

ھەموو ئەم بیرکردنەوانە لە میشکی دا دەخولایەوہ، بەلام ئەو سووربوو لەسەر ئەوہی کە بەسەر بیرکردنەوہکانیدا زال بیټ و پرساری تر نەکات، دواتر گوتی؛ "باشە من دەبیټ قاوہکە بخۆمەوہ بەرلەوہی سارد بیټتەوہ وایە؟" بەلی.

کازوو بە ھیمنی لەبەردەمی وەستابوو، قاوہکە ی پیشکەش کرد بەبی ئەوہی ھیچ قسە یەک و کاردانەوہیەکی ھەبیټ، تەنانەت ئەگەر فۆمیکۆ بیگوتایە قاوہکە ناخۆمەوہ و ئەو کارە ناکەم ھەمان کاردانەوہی ھەبوو. "باشە من ئامادەم."

"بیرت بیټ قاوہکە بخۆرەوہ بەرلەوہی سارد بیټتەوہ." لەو کاتە ی کازوو قاوہکە ی دەکردە ناو کوپەکە فۆمیکۆ تیبینی ھەلمەکە ی کرد کە لە قاوہکەوہ بەرز دەبیټتەوہ، بەلام ھەروا ھەلمیکی ئاسایی نەبوو، بەلکو ھەلمەکە وای کرد دەورو بەرەکەشی بگۆریت. فۆمیکۆ ھەستی بەترس کرد، بەلام ھەولیدا بەسەر خۆیدا زال بیټ.

ئەگەر شتەكە بەم جۆرە بېت ئەۋا من لە نېۋان ئىستا و
رابدوودا گىردەخۆم، ھەۋلىدا بەسەر دوودلى و پاراپيەكەيدا
زالبېت و يەكەم ژووان بەينىتەۋە بىرى خۇى كە گۆرۋى تىدا
بىنىبوو.

دوو سال بەر لە ئىستا بوو لە ۋەرزى بەھاردا، ئەۋ كات
تەمەنى بېست و شەش سال بوو، سى سال لە گۆرۋ گەورەتر
بوو، بوۋە كړيارى كۆمپانیاكە، گۆرۋش لە ھەمان شوین كارى
دەكرد. بەلام فۆمىكۆ ئەۋ كات بۆ جىيەكى تر كارى دەكرد.
فۆمىكۆ بەرپۆۋەبەرى تەۋاۋى پەيوەندىيەكانى كۆمپانیاكە بوو.
فۆمىكۆ ھەرگىز شتىكى نابەجىي نەگوتبوو بە ھىچ كام
لە كارمەند ياخود بەرپۆۋەبەرەكەشى. بە ھەمان شىۋەش
دەۋرۋوبەرەكەى ۋەھا بوون لەگەلىدا. ھەرچەندى گۆرۋ مندالتر
بوو لە تەمەندا، بەلام ھەر كەسىك تەماشای بگردايە پىي
ۋابوو كە گۆرۋ گەورەترە لە فۆمىكۆ، ھەر بۆيە فۆمىكۆش
بە شىۋازىكى فەرمىانە قسەى لەگەلدا دەكرد. لەناۋ تىمەكەشدا
گۆرۋ تەنانەت بچوكتىن ئەندام بوو، بەلام بەجۆرىك
كاروبارەكانى بەرپۆۋەدەبرد كە زۆر زۆر بە تواناۋ لىھاتوو بوو،
فۆمىكۆش پشتىكى تەۋاۋى پىبەستبوو.

پرۆژەكە لە كۆتايىيەكەيدا بوو، بەلام رىك پىش ئەۋەدى
بگەنە رۆژى كۆتايى كىشەيەكى گەورە لە سىستەمەكەدا
دۆزرايەۋە. بەلام ئەۋەدى دۆزىنەۋەدى ھۆكارى ھەلەكەى قورس
كردبوو ئەۋەبوو كە سىستەمەكە بۆ بابەتىكى پزىشكى بوو،

ھەر كاتىكىش تەكنەلۇژيا و پزىشكى تىكەل دەبن ئەو كات
دۆزىنەوھى ھۆكارەكە قورس دەبىت، چونكە وەكو ئەو وايە
بتەوئىت دلۇپىك مرەكەب بگرىتەوہ كە لەبەرزى بىست و شەش
مەترەوہ ھەلدراوہ تە نىو مەلەوانگەيەكەوہ، لەو كاتەدا نەك
ئەوان تەنھا كاتيان نەبوو ھۆكارەكە بدۆزنەوہ، بەلكو كاتيان
نەبوو چارەسەرىشى بگەن.

لە ماوھى كەمتر لە ھەفتەيەكدا بەرپۆەبەرەكەيان دەگەيشت
و دەبوو پرۇژەكە بەبى كىشە ئامادە ببوايە، بەلام چارەسەرى
كىشەكە بەلايەنى كەم پىويستى بە مانگىك بوو تاكو چاك
بگرىت. لەو كاتەدا فۇمىكو بىرى دەكردەوہ دەبىت چى بكات،
گورۇش تەنھا بىرى لەوہ دەكردەوہ چۆن چارەسەرى بكات،
ھەمووان لۆمەى گورۇيان دەكرد و پىيان وابوو تەنھا ھەلەى
ئەوہ دەبىت ئەو بەرپرسىيارىتتییەكەى ھەلبگرىت.

دواى چوار رۇژ لە ديار نەمانى گورۇ دەركەوتەوہ بەو
ھەوالەى كە ھۆكارى كىشەكەى دۆزىەوہتەوہ.

ئەو رۇژە كە ھاتەوہ بەھىچ جورىك رىشى چاك نەكردبوو،
تەنانت بۇنىكى ناخۇشى لىدەھات، وا پىش دەچوو كە
نەخەوتىت، لە كاتىك دا تەواوى تىمەكە بە فۇمىكو شەوہ بە
ئاسانى دەستيان لە كارەكە ھەلگرتبوو، بەوہ رازى بوون كە
دەست لە كارەكە ھەلبگرن، بەلام كەس گوئى بەوہ نەدا كە
گورۇ چەندىك بەو كارەوہ ماندوو بووہ، جگە لەوھى ئەو
چەند رۇژەى كە گورۇ نەھاتبوہوہ كۆمپانیا كەسى ئاگادار

نەكردبۈۋە لە بارودۇخەكە، لە كاتىكدا ھەر كارمەندىك بىەۋىت
نەيەتەۋە دەبىت بەرپۈۋە بەرەكەي ئاگادار بىكەتەۋە، بەلام ھەموان
بىيان وابوۋ ئەۋ لە بەرپرسىارىيەتتەكە ھەلھاتوۋە.

دوای ئەۋەي فۇمىكۇ دانى بەۋەدانا كە لەراستىدا ھەلەكە
ھى ئەۋ بوۋە، ھەموو كاردانەۋەي گۇرۇ بەۋ جۇرە بوۋ كە
بە زەردەخەنەيەكەۋە سەرى بلەقېنىت و بلىت؛ "كەۋاتە داۋەتم
دەكەيت بۇ خواردنەۋەي قاۋەيەك؟"

لەۋ كاتەدا فۇمىكۇ كەۋتە خۇشەۋىستىيەۋە.

لە دوای ئەۋ رۇژەۋە ھەر كەسىك چوۋەۋە كۇمپانىيە
خۇي و كارى خۇي دەكرد، بەلام ئەۋەي ھەبوۋ لەۋ نىۋەندەدا
ئەۋان زۇر بە كەمى يەكتريان دەبىنى، ھەر بۇيە ئەمەش وای
كرد فۇمىكۇ كاتى پشۋەكانى بە دەرفەت بزانىت و بانگھىشتى
خواردنەۋەي قاۋەي بىكات.

گۇرۇ بەجۇرىك بوۋ ھەر كاتىك كارىكى بىكردايە تاكو
تەۋاۋى نەكردايە وازى نەدەھىتا، ئەۋ كاتەي فۇمىكۇ سەردانى
مالەكەي كىردبوۋ باسى ئەۋەي بۇ كىردبوۋ كە دەيەۋىت لە
ئەمەرىكا دەرفەتى كاركردن بە دەست بەھىنىت و چەندە بە
پەرۇشە بۇ ئەۋ شتە. ئايا ئەۋ كاتەي دەرفەتى بە دەستەھىنانى
خەۋنەكەي دىتە پىشەۋە كاممان ھەلدەبژىرىت، من ياخود
خەۋنەكەي؟

ئاي خودايە...

ورده ورده ئەوەى بۇ پروون دەبووۋە كە لە دەست دانەكەى دەبووۋە راست، ئەوەى دەبىنى كە گۆرۈ چۈن تەماشاي دەكات. كات تىپەرى و گەيشتنە ئەو بەھارەى كە گۆرۈ دەرفەتى كارکردنى لە ئەمەرىكاوہ بۇ ھات، لەكۈتايدا خەونەكەى ھاتە دى. دوودلىيەكانى فۆمىكۆ دەستيان بە زيادبوون كرد، گۆرۈ ئەوەى ھەلبژارد بچىت لە ئەمەرىكا كار بكات، ئىستا فۆمىكۆ ھەست بەوہ دەكات لەنىو چ خەونىكدا ژياوہ ئەو ھەموو ماوہىە. دواى ئەوەى چاوەكانى كردوہ گەيشتە شوينى مەبەست، لەبەردەم گۆرۈ دانىشتبوو راستەوخۆ، دواى ئەوەى گەپايەوہ پابردوو سەرنجى وردهكارى قاوہخانەكەى دەدا، بە تەواوى ھەموو شتەكان لەو كاتە دەچوون كە ھەفتەيەك بەر لە ئىستا بوو، لەو كاتەدا پياوہكەى ناوى فوساجى بوو، لە جىي خۆى دانىشتبوو، ھىراى لاي كورسى مىزى ژمىريارەكە دانىشتبوو، تاكە شت كە لە جىي خۆى نەبوو فۆمىكۆ بوو كە جىگەكەى گۆرابوو. بەرانبەرى گۆرۈ دانىشتبوو، كازوش ھەر لە جىي خۆى بوو.

ھەفتەيە لەمەو پىش لە مىزەكەى ئەولاتر دانىشتبوون، بەلام ئەم ھەفتەيە فۆمىكۆ راستەوخۆ لەو جىيە دانىشتووہ كە ژنە كراس سىپىيەكەى لىدانىشتووہ. گۆرۈ زۆر لە فۆمىكۆوہ دووربوو، بەلام بەپىي ياساكان نەدەبوو فۆمىكۆ كورسىيەكەى خۆى جىي بەيشتايە، ھەر بۆيە فۆمىكۆ بىرى دەكردەوہ ئەگەر گۆرۈ پرسىارى كرد بۆچى من لىزە دانىشتووم چى وەلام بدەمەوہ؟

"ئای خودایە ئەوہ کات چەندە؟ من دەبیت برۆم".
گۆرۆ هیچ پرسیری دەربارە ی جیگاکە نەکرد، ھەمان
قسە ی دووبارە کردوہ کە ھەفتە ی پیشوو گوتبووی.
"ئوو باشە دەزانم تۆ کاتی زۆرت نییە دەبیت برۆیت."
"چی؟"
"بیورە".

قسەکانیان هیچ یەکی نەدەگرتەوہ، فۆمیکۆ تیگە یشت
رابدوو بەو جۆرە دەروات کە تیپەرپیووہ.
بۆ ئەوہی میشکی بەینیتەوہ سەرخۆی تەماشایەکی
چاوہکانی گۆرۆی کرد، پاشان لە کوپە قاوہکە ی دەروانی ئوو
ھیشتا زۆر گەرمە.
ھەرچەندە ئەو قاوہیە ئەو جۆرانە بوو کە فۆمیکۆ هیچ
ئارەزووی لێنەدەکرد، بە ناچاری کوپەکە ی ھەلگرت و بە رقەوہ
تەماشای کازووی دەکرد کە بەو جۆرە ئامادە ی کردبوو،
چونکہ تەنھا قاوہی سادە بوو ھیچی تر.
"ئوو...زۆر تالە".

تامەکە ی زۆر لەوہ تالتربوو کە فۆمیکۆ چاوہرپی دەکرد،
بەرای ئەو ئەوہ تالتترین قاوہبوو کە تا ئیستاکە خواردبیتیوہ،
گۆرۆ بە سەرسورماوی تەماشای دەکرد بی ئەوہی هیچ بلیت.
گۆرۆ برۆیەکی ھەلتەکاند، پاشان بە نیگەرانی تەماشای
کاتژمیرەکە ی کرد، فۆمیکۆ تیگە یشت ئەویش بەپەلە یە.
فۆمیکۆ گوتی: "شتیکی گرنگ ھە یە دەبیت پیت بلیم".

فومیکو که وچکیک شه کر و که میک شیري کرده ناو
قاوه که ی، پاشان تیکه لی کرد.

گورؤ؛ چييه؟

فومیکو نه يده زانی هر به راستی گورؤ مه به سستی نه وديه
بابه ته گرنگه که چييه، يا خود مه به سستی شه کره زياده که يه تی.
نه ودي مه به ستمه نه وديه که... ده مه ویت شتیکی گرنگت
پی بلیم.

گورؤ دووباره ته ماشای کاتژمیره که ی کرده وه.

یه ک چرکه بوه سته... قومیکي گه وره ی له قاوه که ی دا،
فومیکو له و کاتانه وهی که ژووانی له گه ل گورؤ به سستی و فیری
قاوه خوار دنه وه بووبوو، چونکه ته نها له گه ل نه ودا قاوه ی
ده خوار ده وه، دواتر فومیکو به زهرده خنه یه کی گه وره وه؛
هتی تو پیم ده لیتت گفتوگو که گرنگه، به لام کاته که به قاوه
خوار دنه وه به سهر ده به ییت؟!

نا به و جوړه نییه.

وه ها دهرده که ویت، نه گهر به دلت نییه ده توانیت شتیکی تر
داوا بکه ییت.

فومیکو دووباره که و ته وه ناو بیرکردنه وه، دووباره هه مان
نه و قسانه ده کرایه وه که هه فته یه ک پیش نیستا کرد بووی گورؤ،
دووباره به قسه ی مندالانه خه ریکه له خوی دوورده خاته وه.
گورؤ له کورسییه که ی هه ستایه وه، پاشان بانگی کازووی
کرد له پشت میزی ژمیریاره که وه وه ستابوو.

"ببوره ... چەندى كىرد ئەرک نەبىت؟"
قۇمىكۆ دەيزانى ئەگەر شتىك نەكات ئەۋە گۆرۈ دۋاى
ئەۋەى پارەكە دەدات دەروات.

"بۋەستە!"

"باشە، با ۋاز لە ھەموو ئەمانە بەئىنن."

"من بۆ ئەۋە نەھاتووم ئەمە بلیم."

"چى؟"

"كەۋاتە بۆچى پىم نالىت؟"

نامەۋىت برۆىت.

"باشە ئەمە..."

دەزانم كارەكەت چەندىك بەلاتەۋە گىرنگە ۋ چەندە مەبەستتە

بچىت بۆ ئەمەرىكا، منىش رىگات لىناگرم بىگومان."

(پىم ۋابوو بۆ ھەمىشە پىكەۋە دەبىن.)

"بەلام لانى كەم..."

(من تەنھا كەس بووم كە بىرم لەمە كىردۈتەۋە؟)

"دەمەۋىت لەگەلمدا برىار بەدەىت. دەزانىت، چۈنكە برىارىكى

خۆپەرستانەيە بى من برىار بەدەىت..."

(باشە لە راستىدا.)

"ئەۋە تەنھا ... باشە تۆ دەزانىت."

(... خۆشم دەۋىت.)

"ئەۋە ۋا دەكات خۇمم لەبىر بچىتەۋە..."

...

"ئەوێ دەمەوێت بیلیم ئەوێه..."

...

(ئەوێ هیچ شتیک ناگۆریت...)

"باشە... ئەوێ دەموویست بیلیم ئەوێه کە..."

هەرچەندە فۆمیکۆ بریاری دابوو بە راستگۆیانە قسەى
لەگەڵدا بکات، بەلام هیشتا ئەوێش وای نەدەکرد ئیستای
بگۆریت، بەلام لە لایەکی ترەوێ هەستی بە شەرم دەکرد
ئەگەر بیگوتبا یە کاممان هەڵدەبژیریت من یاخود کارەکەت؟
چونکە گۆرۆ هەمیشە کارەکەى بۆى لەپیشتر بوو. هەر وەها
نەیدەوویست لە شەرم و شکۆى خۆى بدات، چونکە ئەو کۆرە بە
تەمەن سێ سال لەم منداڵتر بوو. هەر چۆنیک بیت راستییەکانى
نەگوت... تازە کاتەکە درەنگ بوو بوو.

"باشە کەواتە برۆ... هەرچۆنیک بیت... من رێگریت لێناکەم
تاکو بچیت بۆ ئەمەریکا."

دوای ئەو قسەى فۆمیکۆ بە قومیک هەموو قاوەکەى تەواو
کرد؛ "چییە؟"

کاتیک قاوەکە تەواوو دووبارە هەستی کرد بەرچاوى
تاریک دەبیتەوێ و دنیا لە بەرچاوى دەگۆریت.
ئەو پرسیارە لە میتشکیدا دەخولایەوێ؛ (من بۆچی گەرەمەوێ
بە تەواوى؟)

"هەرگیز پیم وانه بوو ئەم پیاوێ پیاوێ راستەکە بیت بۆتۆ."
نەیدەزانى گۆرۆ بۆچی وای نەگوت.

‘ھەر كاتىك بانكەيشتى قاۋەت دەكردم بە خۆم دەگوت...
ھەرگىز نابىت بىكەۋمە خوشەۋىستىيەۋە لەگەل تۇدا...’
‘چى؟’

‘چونكە من...’

گۈرۈ دەستىكى بە قزىدا ھىنا و دەستەكانى خستەۋە
ناو يەك، پاشان گوتى؛ ‘چونكە ھەمىشە پىم و ابوۋە لەلايەن
ئافرەتانەۋە نەۋىستراوم.’
‘من...’

‘تەنانت دواى يەكەم ژوۋانىشمان.’

فۈمىكو ھاۋارىكرد؛ ‘ئەۋە ھەرگىز بىزارى نەكردووم.’
فۈمىكو ھەرچەندى دەيزانى دەنگى پىي ناگات، بەلام
بەردەوام بوو لە تەۋاۋكردنى رستەكەي و گوتى؛ ‘بەلاى منەۋە
پىش ئەۋەي بەدلى كەس بىت تۈ باشتىن كورپىت كە تا ئىستاكە
دېيىتم.’

(ھەرگىز... چۈن دەتوانىت بەۋ جۈرە بىر بىكەيتەۋە!)

‘ھەمىشە پىم و ابوۋە كە...’

(ھەرگىز!)

بابەتەكە بۈ فۈمىكو پىر لە شۈك بوو كە بەۋ جۈرە بىت،
ھەرچەندى زياتر گۈرۈ خوشبوۋىستايە زياتر بابەتەكە
پىرشۈك دەبوو.

ئەۋ كاتانەي فۈمىكو بە گۈرۈ دەگوت خوشم دەۋىت
ھەموو ئەۋەي گۈرۈ دەيكد تەننا سەرى دەلەقاند و ھىچى

ترى نەدەگوت، تەنەت ئەو كاتانەشى كە بە شەقامەكەدا
پىياسەيان دەکرد زۆربەى كاتەكان گۆرۈ سەرى داخستبوو،
كاتىك پىاوەكان تەماشاي فۆمىكۆيان دەکرد گۆرۈ برۆيەى
بەرز دەكردهوه وەك هىماى تورەبوون و هىچى نەدەگوت.

(بىگومان هىچى نەدەگوت دەربارەى.)

بەو جۆرە ھەستكردەنەى گۆرۈ واى كرد فۆمىكۆ ھەست بە

شەرمەزارى بكات.

(پىم وا نەبوو بەو جۆرە بىر بكاتەوہ.)

فۆمىكۆ تەواوى ئاگايى لە دەست دابوو، چونكە بەتەواوى

ئەوہ پرووى دەدا كە دەبوو پرووبدات، گۆرۈ پىسولەكەى ھەلگرت

و رۆيشت.

(ئىستا بە هىچ جۆرىك ناگۆرپىت رابردوو، ھەرچەندە

بگۆرپىت ئىستا ناگۆرپىت، گۆرۈ خەونەكەى ھەلبىژارد وەك لە

من، ئەو برپارە راستەكەى دا. پىم واىە دەبىت واز لە گۆرۈ

بەينم و بە تەواوى دلمەوہ قبولى بکہم كە ئەو دەروات.)

فۆمىكۆ بە بى ئومىدىيەوہ چاوەكانى داخست، گۆرۈ گوتى؛

"سى سالى تر."

"تكايە چاوەرپىم بکہ سى سالى تر دەگەرپىمەوہ بەلین بىت.

ھەرچەندى قاوہخانەكە خەلكى ترى تىدابوو، بەلام فۆمىكۆ

دەيتوانى بە روونى ئەو قسەيەى گۆرۈ ببىستىت. "بوہستە چى؟"

ھەموو ھەستەكانى فۆمىكۆ ھاتنەوہ بەردەمى، كاتەكە

گەيشتبووہ ئەوہى كە گۆرۈ قاوہخانەكە بەجىبەيلىت، لەو

کاته دا گوتی؛ 'بیگومان ده بیت نه و کاته قاوه شم بو بکریت نهی
وانییه؟'

کاتیک که رایه وه لای فومیکو، فومیکو به تنها له سهر
کورسییه کهی دانیشتبوو کوپه کهی به رده می به تال بووبوو،
هرچندی هیشتا تامی شیرینی قاوه که له ده میدا مابوه وه.
هرله و کاته دا خاتوونه کراس سپییه که له توالتیه که هاته
ده ره وه.

که بینی فومیکو له جیکه کهی دانیشتوووه هیچ کاردانه وهیه کی
نه بوو، جگه له وهی له به رده میدا بوهستیت و چاوه ری بکات به
بیده نگی.

دهنگیکی نزم گوتی؛ 'هسته!'

فومیکو به شله ژاوییه وه؛ 'توو ببوره تکایه!'

ههستی ده کرد خهونی دیوه، نایا هر به راستی که رایه وه
ر ابردوو؟

که رانه وه بو ر ابردوو هیچی له نیستا نه گوریبوو، ته نانه ت له
که رانه وهشی دا کازوو هیچ پرسیاریکی لینه کرد، کازوو وه کو
پیشهی هه میشهیی خوی سینه کی به دهسته وه بوو، کوپه کهی
فومیکوی خسته سهر، پاشان بر دیه وه لای میزی ژمیریاره که،
دواتر کوپه قاوهیه کی تازهی له به رده م خاتوونه کراس سپیه که
دانا، نه ویش سوپاسی کرد، پاشان هه موو نه وهی کازوو پرسى
تهنها نه مه بوو؛ 'چون بوو؟'

به و قسه یه فومیکو دلنیا بوه وه که که شتی کاتیی نه جامدا وه؛

"تہنہا بیردہ کہ مہ وہ کہ..."

"بہ لئی؟"

"بہ ہیچ جوړیک ئیستای نہ گوریوہ وایہ؟"

"بہ لئی وایہ."

"ئہی دہر بارہی ئہ و شتانہی دواتر روودہ دہن؟"

"نازانم بہ تہ واوی مہ بہ سقت چییہ؟"

"لہ ئیستا بہ دواوہ... مہ بہ ستم دہر بارہی داہاتوہ."

"ہممم باشہ... بہ و پییہی کہ داہاتوہ ہیشتا رووینہ داوہ

کہ واتہ ئہ وہ لہ سہر تویہ کہ دہ تہ ویت چی تیدا روویدات."

کازوو بہ ریزہ وہ گوتی خزمہ تگوزاری قاوہ کہ و قاوہ خانہ کہ

چوارسہد و بیست یہ نہ تکایہ."

فؤمیکو گہ رایہ وہ لای جانتاکہی و پارہ کہی لہ سہر میزہ کہ

دانا.

"سو پاس."

ہہردووکیان زہردہ خہ نہ یان گوریہ وہ، پاشان فؤمیکو چاوی

بہ قاوہ خانہ کہ دا گیرا و چووہ دہرہ وہ.

خاتوونہ کراس سپییہ کہش لہ جیی خوی دانیشتبوو

پہرتوو کہ کہی کردہ وہ، کہ ناو نیشانہ کہی بہ ناوی

خوشہ ویستہ کان بوو.

کازووش و ہا رہفتاری دہ کرد کہ ہیچ رووینہ دابیت.

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تاییهت به کتیب و بابەتی جیاواز ♥

ئەم کتیبە لەلایان سارا نامیق کراوە بە pdf
پۆستی بە دوایه دوای خیری بۆ بکەن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۆ راو بوچون و پسیار بۆ کتیب مەینیرە ↓

@tanyahaji22

ئەکاونت ↓

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

II

ژن و ميڤدەكە

لەبەر ئەۋەي سەردەمي كرانەۋەي قاۋەخانەكە دەگەرايەۋە
بۇ سالى ۱۷۸۱، بۇيە هيچ ھۆكاريكى فينككەرەۋەي نەبوو، وا
نزيكى سەد و چل سال دەبيت قاۋەخانەكە بووني ھەيە. سەرەتا
خەلكەكەي چراي نەوتيان بەكاردەھيتنا، بەلام دواتر ھەنديك
ورده گۆرانكاري لە قاۋەخانەكەدا كرا، بەلام لەگەل ئەۋەشدا
ئەو گۆرانكاريانە كاري نەكردبوۋە سەر ديمەنەكەي، چونكە
ھەر بە كوني مابوۋە، ھەر ۋەك يەكەم جار دروستكرايوو.
تا سالى ۱۸۸۱يش، واتە بۇماۋەي چواردە سال بە يەككە لە
قاۋەخانە مۆديرنەكاني ژاپون ناوزەند دەكرا.

لە ماۋەي ئيديو ژاپوندا قاۋە ھاتە نيو ژاپونەۋە لە كوتايي
سەدەي ھەقدەدا بوو. سەرەتا خەلك زور ئارەزوويان نەدەكرد،
بەلام دواتر خواستىكى زورى لەسەر بوو، چونكە بۇ ئەوان
ۋەكو ئاويكى رەشى تال وابوو.

دواي ئەۋەي كە كارەبا داھيترا و پيويست بوو گلۆپ
دابنريت و فينككەرەۋە دابنريت، گلۆپەكانيان بە ئاساني دانا.

به لام دهر باره ی فینککه ره وه که هیچیان نه کرد، چونکه بهر
جوره دیکوری ناو قاوه خانه که ی تیکده دا.

که هاوین دههات دوا ی نه وه ی پله کانی گهر ما دهگه یشته سی
پله ی سیلیزی، ده بوو پانکه ی نه رزی دابنرایه له نیو قاوه خانه که،
له بهر نه وه ی جیگه ی قاوه خانه که ژیرزه مینیک بوو، بویه به شی
پتیوست فینک ده بویه وه، له و سالانه ی دوا پیدا پله ی گهر می له
ئیکواساکی دهگه یشته ۱۴ پله ی سیلیزی، به لام که ده چووینه
نیو قاوه خانه که هه ستت به فینکی ده کرد، هوکاره که شی پانکه که
نه بوو، به لکو شتیکی تر بوو که جگه له نه ندامه کانی ستافی
قاوه خانه که که سی تر هوکاره که ی نه ده زانی.

دوانیوه رویه کی رۆژی سه ره تای هاوین بوو، خاتوونیکی
گه نج له نزیک میزی ژمیریاره که دانیشتبوو سه رقالی نوسین
بوو، له ته نیشت تینوسه په مه بیه که یدا په رداخیک قاوه ی ساردی
پر سه هو لی لابوو، خاتوونه که کراسیکی سپی و ته نوره یه کی
کورتی ته سکی ره ساسی و جووتیک پیلاوی هاوینه ی له پیدا
بوو. جار جار پینوسه که ی له نیو په نجه کان ده هیناو ده برد، بیری
ده کرده وه و پاشان هه ندیک شتی له سه ر کاغه زه که ده نووسی.
له و دیو میزه که خاتوونیکی لاوازی مندالکار وه ستابوو،
جار جار کاغه زه که ی به رده می ده خوینده وه، به لام خوینده وه ی
کاغه زه که هیچ شهرمیکی بو نه و تیدا نه بوو، چونکه هه ر خوی
بابه ته کانی ده زانی، نه م خاتوونه یان ناوی کی توکیتا بوو.

بیجگه له و خاتوونهی سه رقالی نوسین بوو له یه کیک له
میزه کان خاتوونیکی تر دانیشتبوو، که کراسیکی سپی هاوینهی
له به ردابوو، له ولاتریش له نزیک دهرگا که پیاویک دانیشتبوو
به ناوی فوساجی، گو قاریکی گهشتوگوزاری به دهسته وه بوو.

خاتوونه که هه ناسه یه کی قولی هه لمژی و کی-ش له گه لیدا
هه ناسه یه کی قولی هه لمژی، پاشان گوتی؛ "ببوره لیره زور
مامه وه"، پاشان کاغه زه که ی خسته نیو زهرفی نامه که.

کی؛ "هیچ کیشه یه ک نییه." هه ستایه وه سه رپی و گوتی؛ "هم
... پیت وایه بتوانیت ئەمه بگه یه نیت به خوشکه که م؟"

خاتوونه که به په روشی و به ریزه وه نامه که ی دا به کی.
خاتوونه که ناوی کومی هیرای بوو، خوشکه بچوکی یو کو
هیرای بوو که له نزیک قاوه خانه که دا بار و فروشگاهی کی
بچوکی هه بوو.

کی به زه رده خه نه وه نامه که ی وه رگرت؛ "ئوو بیگومان
ئه گه ر خوشکه که ت بناسمه وه ...".

کومی؛ "ده زانم رهنگه نه یخوینیتته وه، به لام ئه گه ر توانیت ..."
سه ری داخست.

کی وه کو رهفتاری هه میشه یی به ریزه وه گوتی؛ "بیگومان به
ئه نجامی ده ده م".

دوای وه رگرتنی نامه که کی ههستی ده کرد په یامیکی زور
گه وره ی وه رگرتوو که ده بیت بیگه یه نیت، پاشان کومی چوو
لای کاشیره که؛ "چه ندی کرد؟"

کی نامہ کہی لہ سہر میڑہ کہ دانا و پاشان قوفلی ٹامیرہ کہی
کرده وه.

ٹامیری کاشیرہ کہ زور کون بوو، کہ ده گہ رایہ وه بو
سہرہ تاکانی دروست بوونی قاوہ خانہ، ٹامیری کی گہ ورہ بوو،
کیشی بہ نزدیکہ ی چل کیلوگرام ده بوو، دو گمہ کانی گہ ورہ و
بہ رزبوون، لہ گہ ل داگرتنی ہر دو گمہ یہ کدا کرتہ یہ کی گہ ورہ ی
ده کرد کہ بہ ئاسانی ده تتوانی گوئیستی بیت.

کی دانه دانہ ی شتہ کانی ده ژمارد؛ "قاوہ یہ ک ... توستیک ...
برنج ... سوڈہ یہ ک ... پیزایہ ک ..."

تہ ق تہ ق تہ ق ... تہ ق تہ ق. کی دانه دانه نرخی ہر دانه یہ کی
دہ نووسی؛ "ٹایسکریمم ... پیزایہ کی داخراو ..."

کومی ہستی کرد کہ چہ ندہ زوری خوار دووہ لہ و ماوہ یہ ی
دانیش تووہ، چونکہ شتہ کانی لہ پسولہ کہ دا جتیان نہ دہ بوہ وه.
کی پسولہ ی دووہ می راکیشا؛ "برنج بہ کاری ... شہر بہ تی
موز ... برنج بہ ... کارہ کہ گرنگ نہ بوو، شتہ کان دانه دانه
بخوینیتہ وه بہ لام کی ہر دہ بخویندہ وه وکو مندالیک چیژی
لہ و یاری کردنہ دہ بینی.

"دواتر داوای پاستایہ کی مریشک و ٹایسکریمیک ی ئہ نہ ناست
کردووه و ..."

"تہ واوی مینوہ کہ م داوا کردووه کہ واہ."

کہ میک بہ دہنگی بہ رز گوتی، وکو ٹاماژہ یہ ک تاکو بلت
تکایہ نامہ ویت بیخوینیتہ وه.

"بہ لئی."

تہ وہ دہنگی کی نہ بوو، بہ لکو دہنگی فوساجی بوو کہ وای
گوت، پیدہ چوو گویی له خویندنه وہی پسولہ کہ بوو بیت. کی
هیچ گویی پینہ دا، بہ لام کومی له شہرمداسوور بوہ وہ، گوتی؛
"چہندی کرد؟" بہ لام وا پیدہ چوو کی تہ واو نہ بوو بوو ہیشتا.
"ئا، با ببینین ... ساندوجیکت داوا کردوہ ... شہر بہ تی
ہہ نار... دوو بارہ برنج بہ کاری... و قاوہ یہک ہہ مووی کردیہ
دو ہہ زار و دوو سہد و سی یہن."

کی زہر دہ خہ نہ یہ کی میہرہ بانانہی گورپیہ وہ لہ گہل کومیدا.
کومی پارہ کہی دہرہینا لہ جزدانہ کہی و دای بہ کی، کی
پارہ کہی ژمارد و گوتی؛ "یانزہ ہہ زار بگرہ"، کومی چاوہر پی
تہ واوی پارہ ماوہ کہی بوو، کی پارہ کہی بو تہ واو کرد و
پاشان دایہ دہستی، پاشان حہوت سہد و حہفتا یہنی لہ سہر
میژہ کہ دانا.

کومی؛ "سو پاس، خوارد نہ کانیس بہ تام بوون."

کومی بہ پہلہ بہرہ و دہرگا کہ رویشت، چونکہ دہیویست
ہہرچی زووہ لہ قاوہ خانہ کہ بچی تہ دہرہ وہ، ہہستی بہ
شہر مہ زاری دہ کرد دہر بارہی تہ و ہہ موو خوارد نہی
خواردوویہ تی، بہ لام کی رایگرت؛ "کومی... خولہ کییک بوہ ستہ."
کومی ناوری دایہ وہ.

"دہر بارہی خوشکہ کہت ... ئایا ہیچ قسہ یہک ہہ یہ بتہ ویت

من بہ تہوی بگہ یہ نم؟"

"نه خیر، هموو ئه وهی پیویست بوو له ناو نامه که دا بۆم
نوسیوووه."

کی به نائومی دبییه وه؛ "به لئ، خوشم ئه و گریمانیه م دانابوو."
دوای خوله کیک له بیرکردنه وه کومی گوتی؛ "به لام شتیک
هه یه که ده توانیت پیی بلئیت ..."

کی به خوشحالییه وه؛ "به لئ، به دنیاییه وه."

"پیی بلئ که چیتر دایه و بابه تورهنین."

"دایک و باوکت چیتر تورهنین."

"به لئ ... به لام تکایه پیی بلئ."

کی دوو جار سه ری راوه شانده؛ "به لئ بیگومان پیی ده لئیم."
کومی بۆ کو تاجار چاوی به قاوه خانه که دا گیرا، پاشان
به ریزه وه مالتاواپی له کی کرد و رویشته.

تهق-تهق

کی چوو ده ره وه تاکو دنیاییه وه ئایا کومی رویشتوووه
یاخود نا، دواتر گه رایه وه ژووره وه و دهستی کرد به قسه کردن
له گهل ژمیریاره نادیاره که؛

"تۆ له گهل دایک و باوکت شه پت کردوووه؟"

پاشان که سیک به هه ناسه برکی له ژیر میزه که هاته ده ره وه
و گوتی؛

"ئه وان حاشایان لیکردووم."

"به لام قسه کانت بیست وایه؟"

به رله وهی قاوه که سارد ببیته وه ..

"چیم بیست؟"

"دایک و باوکت چیتر لیت تووره نین."

"تهنها ئه وکاته باوهر ده کهم که به چاوه کانی خۆم ئه وه ببینم

...

هیرای له ژیر میزه که هاته دهره وه، به هۆی ئه وهی ماوه یه کی زۆر له ژیر میزه که مابوه وه به ته واوی پشتی چه مابوه وه، راسته وخۆ به ره و چیشته خانه که چوو وه کو خوی هه میشه یی خوی.

"خوشکه کهت زۆر جوانه."

"ئه گهر له جیی من بوو یه تابه هه مان شتت نه ده گووت."

هیرای چوو ه ئه و جییه ی که کومی لئی دانیشته بوو، دانیشته جگه ره یه کی دهره ینا و دایگیرساند، جگه ره که ی بۆنی گولی لیده هات، کی به رانه ر هیرای وه ستابوو، له و دیو میزی ژمیریاره که وه گوئی؛ "ده ته ویت دهر باره ی ئه و بابته ته قسه بکه یته؟"

قومیکی تری دا له جگه ره که ی و گوئی؛ "ئه و بیزارم ده کات."

کی؛ "مه به ستت چیه له وه ی که بیزارت ده کات؟"

"ده یه ویت له گه لیدا بم."

کی به سه رسورمانه وه گوئی؛ "هممم؟"

هیچ بیرو که یه کی نه بوو ئاخۆ هیرای باسی چی ده کات.

"میوانخانه که ..."

خیزانه که ی هیرای میوانخانه یه کی به ناوبانگ و گرانبه ها

به ریوه ده بن له سیندای، به جوریک به ته وای ناوبانگه که ی له سیندای دهنگی دابوه وه، دایک و باوکی هیرای دهیانویست هیرای میوانخانه که به ریوه بیات، به لام هیرای ئه وه ی رهت ده کرده وه، سیانزه سال به رله ئیستا هر بویه کومی زور به ی بهر پرسیاریه تییه کانی میوانخانه که ی گرتبوه وه دهست له کوتایدا و ببوه جیگره وه، دایک و باوکی هیرای گهنج بوون، به لام بیریان له داهاتوو کردبوه وه، هر بویه به دوی جیگره وه یه که دا ده گهران، له دوی ئه وه ی کومی بهر پرسیاریه تییه کانی گرتی دهست، بریاریدا بچیت بو توکیو تاکو خوشکه که ی قایل بکات له گه لیدا میوانخانه که به ریوه بیات.

"همیشه پیم گووتوو که من نامه ویت بگه ریمه وه ماله وه،

به لام هموو جاریک دیته ئیره و هه راسانم دهکات."

"به لام پیوستیش ناکات خوتی لیبشاریته وه."

"نامه ویت چاوم پی بکه ویت."

"چی ببینیت؟"

"دهموچاوی."

کی به فزولیه ته وه لی چوو به پیشه وه تاکو زیاتر بزانیته.

هیرای؛ "بهروونی ئه وه ده بینم له سه ر دهموچاوی ئه و

دهیه ویت من بگه ریمه وه بو به ریوه بردنی میوانخانه که، ته نها

له بهر ئه وه ی ئه و نازاد بیت و بسورپته وه."

کی به سه رسورماوییه وه گوتی؛ "تیناگه م چون ئه م هموو

شته له سه ر دهموچاوی نوسراوه."

هیرای دهیزانی له بهر ئه وهی کی به باشی خوشکه کهی
ناناسیت بویه ناتوانیت وینای ئه وه موو شته بکات پیکه وه.
"ئه وهی مه به ستمه بیلیم ئه وهیه که ئه وه په ستانم له سهر
دروست دهکات."

دووباره قومیککی تری له جگهره کهی ده ستیدا و چند جار یک
ملی ته قاند، پاشان گوتی؛ "ئای خودایه کاتژمیر چه نده، ده بیت
ئیتا باره که بکه مه وه؟" به په له به ره و لای دهرگا که رویشته.
کی به په له نامه کهی هه لگرت و به دوایدا رویشته؛ "ئوو
خوله کیک چاوه ری بکه! نامه که."

هیرای به بی ئه وهی ته ماشاشی بکات؛ "فریی بده!"
"ناته ویت بیخوینیته وه؟"

"ده زانم چی نووسیوه، ناتوانم به ته نها شوینه که به ریوه
ببهم، تکایه بگه ریوه ماله وه. تیده گم که چه نده سه خته بوته.
دلنیام قسه کانی هه ر ئه م بابته تانه یه."

هیرای به دهم قسه کردنه وه جزدانه کهی دهرهینا و پاره ی
قاوه کهی له سهر میزه که دانا؛ "ده تبینمه وه."
دواتر راسته وخو قاوه خانه کهی به جیهیشت.

تهق-تهق

کی راسته وخو ته ماشای نامه کهی کرد و چاوی له سهر
رینگای هیرای بوو، پاشان به خو ی گوت؛ "ناتوانم فریی بدهم."

تهق-تهق

له و کاتهی کی به و جوره وه ستابوو له گه ل خویدا قسهی
ده کرد، زهنگی ده رگاکه لیدیا و کازوو توکیتا هاته ژووره وه بو
ناو قاوه خانه که.

کازوو ئه مرۆ له گه ل ئامۆزای خاوه نی قاوه خانه که
چووبوونه ده ره وه تا کو پیداو یستیه کانی قاوه خانه که بکرن.
کازوو کومه لیک زهرفی بازار کردنی به دهسته وه بو، پر بوون.
وه کو جلوه رگی هه می شه یی کازوو؛ تیشیرتیک و پانتولیکی
کاوبوی له پیدیا بوو. دواتر به روانکه یه کی کار کردنی ده به ست.
کی به زه رده خه نه وه پیشوازی لیکردن؛ "به خیربینه وه."
"ببوره زورمان پیچوو."

"نا به پیچه وانه وه زور باشبوو."

کازوو؛ "ده چم خوم ده گورم و ده گه ریمه وه." کازوو
راسته وخو به ره و ژووره که ی دواوه رویشته.
کی هیشتا نامه که ی به دهسته وه بوو گوتی؛ "ئه م هاوسه ره
نه فره تیه ی من له کو ییه؟"

ناگاری ناتوانیت به ته نها بچیته بازار و ئه و هه موو که لوپه له
بکریت، چونکه یاخود هه ندیکی بیر ده چیته وه، یاخود دهستی
ناکه ویت، هه ندیک جاریش پاره ی زیاتر خه رج ده کات وه ک له
پیویست، هه ر بویه ده بیت کازوو له گه لیدیا بچیت، هه ندیک
جاریش له ریدیا لا ده دات و ده خواته وه.

کازوو گوتی که ناگاری گووتویه تی؛ "بیگومان دوا ده که وم."
"ئوو دلنیام چووه بو خواردنه وه دووباره."

"ئیسنا ته ماشا ده که م."

هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و گوتی؛ "ئوف باوهر به م پیاوه ناکه م!" پاشان چووو چیشته خانه که، قاوه خانه که ته نها خاتوونه کراس سپییه که و فوساجی لیوو، هه ردووکیان قاوه ی که رمیان ده خوارده وه، هه رچه ندی که شه که ی که رمیش بوو.

دوو هوکار هه بوو که هه ردووکیان قاوه ی که رمیان ده خوارده وه، یه که میان ئه وه بوو باشتر یارمه تی که مکردنه وه ی دوودلی و پارایی دها، دووهمیشیان ئه وه بوو قاوه خانه که له ناوه وه فینک بوو. کازو جلی کارکردنی له بهر کرده وه و که رایه وه سهر کاره که ی.

چونکه که رمای هاوین دهستی پیگردبوو، پله ی که رما که یشتبووه سی پله ی سیلیزی و کازووش ئه مرؤ نزیکه ی سه د مه تریک به پی رویشتبوو، بویه به ته واوی ده موچاوی ئاره قه ی کردبووه، ده ستره که ی دهره یناو ده موچاوی سپی.

فوساجی سهری له سهر گو قاره که ی به رز کرده وه و گوتی؛

"ببوره ..."

کازوو به سهر سورمانه وه؛ "به لی، فه رموو؟"

"ده توانیت قاوه که م بو تازه بکه یته وه؟"

"ئوو به لی بیگوومان."

فوساجی چاوی له سهر کازوو لانه برد، تاکو چووو چیشته خانه که، فوساجی یه کییک بوو له کریاره هه میشه ییه کان، هه میشه له یه ک جیگادا داده نیشته، ته نانه ت ئه گهر که سیکی

تر له و جینه دابنیشتایه نهوا بینگومان دهرؤیشت راسته وخو.
همیشه کوفاریکی گهشتوکوزاری به دهسته وه بوو لاپه ره به
لاپه ره دهیخوینده وه، کاتی هاتنه که ی بهم جوره بوو، دوی
نانی نیوه رو هفته ی دوو بؤ سی جار سهردانی قاوه خانه که ی
ده کرد تا کو کوفاره که ی تهواو نه کردایه نه دهرؤیشت، چکه
له وهش تا که شت که داوای ده کرد قاوه ی ساده بوو.

قاوه ی قاوه خانه که له مۆکا دروست ده کرا که له نه سیویبیاوه
ده هینرا، بونیک ی خوشی هه بوو، به لام هه مووان چه زیان به و
تامه ی نه ده کرد، چونکه له چاو قاوه کانی تر دا تالتر بوو. کازوو
گه رایه وه، له چیشخانه که کتری قاوه که ی به دهسته وه بوو،
پاشان قاوه ی بؤ فوساجی تی کرد.

فوساجی به ئاسایی خویندنه وه ی رۆژنامه که ی تهواو کرد،
له و کاته ی کازوو قاوه که ی بؤ تازه ده کرده وه، به لام نه مړو به و
جوره نه بوو، به لکو راسته وخو ته ماشای دهستی کازوو ی ده کرد.
کازوو ههستیکی سهیری هه بوو، له و کاته دا پیتی وابوو که
فوساجی شتیکی تری دهویت چکه له تازه کردنه وه ی قاوه که؛
"نایا شتیکی تری پیویسته؟"

به زهرده خه نه یه که وه کوتی؛ "تو کارمندی تازه ییت؟"

که میک تیراما، دواتر کوتی؛ "هممم..."

"ئوو به راستی."

فوساجی به ههستی شهرمه وه سهیری داخستوو، به رده وام

بوو له خویندنه وه ی کوفاره که.

کازوو به‌رده‌وام بوو له کارکردن به‌بئی هه‌ستانه، کازوو وه‌کو رۆبۆتیک دهرده‌که‌وت له قاوه‌خانه‌که‌دا، هه‌موو ئه‌وه‌ی ده‌یکرد ته‌نها خاویڤن کردنه‌وه‌ی میزه‌کان و تازه‌کردنه‌وه‌ی قاوه و ئاماده‌کردنی خواردن بوو بۆ کپیاره‌کان، به‌بئی ئه‌وه‌ی تیکه‌لی کاری ئه‌وانی تر بییت.

پرسیاری له فوساجی کرد؛ "زوو زوو دیت بۆ ئیره؟"
"به‌لی."

"ئایا هیجت بیستوو دهرباره‌ی ئه‌م شوینه؟ واته بابه‌تی ئه‌فسانه‌ کۆنه‌که."

"به‌لی زۆرم بیستوو."

"دهرباره‌ی ئه‌و کورسییه؟"
"به‌لی."

"که‌واته تو یه‌کیکت له‌و که‌سانه‌ی که ده‌یانه‌ویت گه‌شتی کات ئه‌نجام بدن."
"به‌لی."

"ئه‌گه‌ر بگه‌رپیته‌وه رابردوو چی ده‌که‌یت؟"

ئه‌وه کاریک نه‌بوو له‌و کاره ئاساییانه‌ی که کازوو ده‌یکرد، چونکه تیکه‌لی ئه‌وانی تر نه‌ده‌بوو، بۆیه هه‌ر زوو گوتی؛ "ئوو پرسیاره‌که‌م زۆر نابه‌جی بوو ببوره."

جانتاکه‌ی کرده‌وه زه‌رفیکی نامه‌ی دهره‌ینا، که قه‌راغه‌کانی نوشتابوونه‌وه، وا پیده‌چوو ماوه‌یه‌کی زۆر بیته‌ه‌لیگرتبیته.
کازوو؛ "ئه‌وه چییه؟"

"بۇ ژنه که مه."

"ئەو نامە یە؟"

"بەلئى."

"بۇ ژنه که ت؟"

"بەلئى، ھەرگىز نە متوانىووە پىيى بدهم."

"که واتە دەتە ویت بگەرئیتەووە ئەو رۆژەى که دەبوو ئەو

نامە یەى پىيى بدهیت؟"

"بەلئى، بەو شیوہ یە."

"ئىستا ژنه که ت لە کوئیه؟"

ھەناسە یە کی قولی ھەلکیشا و بۇ ساتىک بیدەنگ بوو،

پاشان؛ "ھممم ..."

"نازانم."

پاشان بە بى ئومىدیيەووە سەرى داخستەووە.

کازووش ھىچ شتىكى ترى نە گوت دەربارەى بابەتە که.

"بەلام بەراستى من ھاوسەرئىکم ھەبوو ... ھممم ... ناوى ...

ناویم بىر ناکە ویتەووە."

لەو کاتەدا کی لە ژوورە کهى دواوہ گەراییەووە، رەنگ لە

رەوى پەریبوو، پیدەچوو بەھوى بیستنى ئەو گفتوگۆیەووە بىت

که لە نىوان کازوو و فوساجیدا روویداوہ.

"بەراستى ئەوہ ناداپەرورەرییە."

کازوو ھەولئى دەدا بە کهمترین وشە بابەتە که بچوک

بکاتەووە؛ "دەربارەى ئەو بابەتە خۆت دلتهنگ مە که."

تەق—تەق

كازوو بە بېدەنگى تەماشاي دەرگاگەي دەکرد، لەو كاتەدا
كۆھتاكى لە دەرگاگەۋە ھاتە ژوورەۋە.

كۆھتاكى كارى پەرسىتارى دەکرد لە يەككى لە
نەخۇشخانەكانى شارد، بەلام پوژانە دەھاتە قاۋەخانەكە
لەجياتى ئەۋەي بچىتەۋە مالەۋە راستەوخۇ، تىشىرتىكى
سەۋزى زەيتوونى لەبەردابوو لەگەل پانتۆلىكى سى چارەكى
شىن و جانتايەكى رەش لە شانى بوو، بە دەسپرەكەي
ئارەقەكەي نيوچەۋانى سېرى بەرلەۋەي بچىتە لاي فوساجى
سەرەتا كەمىك لاي كى و كازوو ۋەستا.

دواتر؛ "سلاو، فوساجى دووبارە ئەمپروش لىرەيت."

بە شلەژاۋى سەرى بەرزكردەۋە، تەماشاي كۆھتاكى كرد
و دواتر دووبارە سەرى داخستەۋە بەردەوام بوو لە گوڤار
خويندەۋە.

كۆھتاكى ھەستى بەۋە كرد كە ئەم كاردانەۋەيەي فوساجى
ئاسايى نىيە، لىي نزيك بوۋە و گوتى؛ "فوساجى تو باشىت؟"
فوساجى سەرى ھەلبېرى و گوتى؛ "ببوره ئىمە يەكتر
دەناسىن؟"

كۆھتاكى بە نائومىدانە راستەوخۇ خەندەي سەر پوخسارى
گورا، فوساجى تووشى زەھايىمەر بوو بوو، كە تەۋاۋى
يادەۋەرى لە دەست دا بوو. بەجورىك يادەۋەرىيە كۆنەكانى لە
دەست دەدا و ئەۋانەي ئىستاشى بىر دەچوۋەۋە، بە ئەستەمىش
ئەۋانەي ئىستاي بىردەھاتەۋە كە پروویدەدا. تەنانەت ۋاي

لیہاتبوو کہ سایہ تی خوشی نہ دہناسیہ وہ۔
 له و ساته دا، فوساجی بیری که و ته وه که هاوسه ری هه یه،
 به لام نهیده زانی هاوسه ره که ی کوهتاکیه که به رانبه ری
 وه ستاوه.

"پیم وایت نا."

یه ک دوو هه نگاو کوهتاکی چووہ دواوه.
 کوهتاکی له سهر کورسی به رده میزی ژمیریاره که دانیش،
 که به ته و او ی له فوساجییه وه دووربوو. دوا ی ئه وه ی دانیش
 ده سره که له دهستی که و ته خواره وه، به لام وا ره فتاری کرد که
 هی ئه و نه بیت. به لام فوساجی تبینی کرد و بو ی هه لگرته وه،
 دواتر چووہ لای میزی ژمیریاره که، ئه و جییه ی که کوهتاکی
 لئی دانیشتبوو.

"ده بیت بمبوریت له م رۆژانه دا من شتی زیاتر له یاد ده که م."
 کوهتاکی به بی ئه وه ی ته ماشاشی بکات؛ "باشه."
 پاشان ده سره که ی له دهست وه رگرته وه.

دواتر سه ری داخست و گه رایه وه سه رمیزه که ی، به رده وام
 بوو له هه لدانه وه ی په ره کان، پاشان قومیکی له قاوه که دا و
 گوتی؛ "به نه فرهت بیت سارد بوه ته وه." له کاتیکدا پیش که میک
 ده بوو قاوه که یان بو هینابوو.

کازوو گوتی؛ "بۆت تازه بکه مه وه؟"

فوساجی هه ستایه وه له جییه که ی و گوتی؛ "من ده بیت
 برۆم."

پاشان کەلوپەلەکانی کۆکردەوہ، لەو کاتەدا کۆھتاکى بە
نائومیدانە تەماشای دەکرد.

فوساجى بەرەو لای کاشیترەکە ھاتوو گوتى؛ "چەندى کرد؟"

"سێ سەد و ھەشتا یەن."

"فەرموو ئەو ھەزار یەنە"

ھەزار یەنى لەسەر میزەکە دانا.

"ھەزار یەنم وەرگرت."

پاشان کردییە ناو ئامیترەکە.

فوساجى بە لاچاو تەماشای کۆھتاکى دەکرد بەبى ئەوہى

ھیچ قسە یەك بکات و لەھەمان کاتدا چاوہرپى وەرگرتنى پارە

ماوہکە بوو.

"شەش سەد و بیست یەن باقى."

فوساجى بە پەلە پارەکەى خستەوہ ناو جزدانەکەى و

گوتى؛ "سوپاس بو قاوہکە"

پاشان لە قاوہخانەکە چووہ دەرەوہ.

تەق-تەق

"سوپاس بو تۆش دووبارە سەردانمان بکە..."

دواى ئەوہى فوساجى چووہ دەرەوہ لە قاوہخانەکە، دەنگى

ھیچ شتیكى تر نە دەبیسترا، تەناتەت میوزیکیش کارى نە دەکرد،

ھەموو ئەو دەنگەى دەبیسترا دەنگى چرکەى کاتر میترەکان و

ھەلدانەوہى پەرہى خاتوونە کراس سپییەکە بوو. ھەر لەو

کاتهدا کازوو بیده‌نگییه‌که‌ی شکاند و گوتی؛ "کۆهتاکی ... پیش
 ئه‌وه‌ی قسه‌که‌ی ته‌واو بکات کۆهتاکی وه‌لامی دایه‌وه؛ "کیشه
 نییه، من له‌رووی ده‌روونییه‌وه خۆم ئاماده‌کردبوو بو ئه‌مرو."
 کی و کازوو پیکه‌وه له هه‌مان کاتدا؛ "خه‌م مه‌خۆ."

دووباره سه‌ری داخسته‌وه، کۆهتاکی به ته‌واوی بیهیوا
 بووبوو له بابته‌که، چونکه ده‌یزانی به‌ره‌به‌ره فوساجی کۆهتاکی
 له‌بیرنامینیت و له‌وه‌ش زیاتر کۆهتاکی وه‌کو په‌رستاریک
 گرنگی پیده‌دا، ته‌نها کی و کازوو و ناگاری و هیرای ده‌رباره‌ی
 نه‌خۆشییه‌که‌ی فوساجییه‌وه ده‌یانزانی.

جووری زه‌هایمه‌ره‌که‌ی فوساجی به‌وجۆره‌بوو که به‌ره‌به‌ره
 هه‌موو شته‌کانی له‌بیرده‌چوه‌وه و له پرده‌ تووشی ئه‌و بارودۆخه
 بووبوو، ئه‌مه‌ش وای کرد بوو که کۆهتاکی بکه‌وێته شوکه‌وه،
 له‌و کاتهدا کۆهتاکی له دلته‌نگیدا به‌ره‌و چیشته‌خانه‌که رۆیشت.
 کی له چیشته‌خانه‌که هاته ده‌ره‌وه بوتلیکی شوشه‌ی
 به‌ده‌سته‌وه بوو. گوتی؛ "دیاری یه‌کیک له میوانه‌کانه." پاشان
 له‌سه‌ر میزه‌که داینا؛ "که‌س ده‌یه‌وێت بخواته‌وه؟"

ئه‌و خواردنه‌وه‌یه‌ی به‌ده‌ستی کییه‌وه بوو ناوی حه‌وت
 دلخۆشییه‌که بوو، کی چاوه‌کانی سووربووبوونه‌وه له گریاندا،
 که‌شوه‌وای نیوان هه‌رسی ئاقره‌ته‌که دلته‌نگی و خه‌مناک بوو
 به‌هۆی بارودۆخی کۆهتاکییه‌وه.

کۆهتاکی دوودل بوو له‌وه‌ی بخواته‌وه یاخود نا، له‌کو‌تایدا
 گوتی؛ "باشه، ته‌نها په‌رداخیک..."

هیرای همهیشه کوهتاکی به خاتوونه به هیواکه ناوزهند دهکرد، چونکه چند خولهکیک بهرله وه دلتهنگی دایگرتبوو، بهلام نیستا بارودوخی ئاسایی بوته وه و داوای خواردنه وه دهکات. کازوو گوتی؛ "من ته ماشا ده کهم بزائم شتیگمان ههیه له گهلی بخوین."

"بوچی خواردنه وه که گهرم نه کهینه وه؟"

"نا، به مجوره باشه."

"باشه، که واته هه روا ده بخوینه وه."

کی سه ری بوتله که ی کرده وه، پاشان په رداخه کانی پرکرد.

کوهتاکی دوا ی وه رگرتنی خواردنه وه که؛ "سو پاس."

کازو که میک خه یارشوری له سهر میزه که دانا؛ "فهرموو

ههر ئه مه م په یدا کرد."

پاشان کردییه ناو قاپه که ی به رده میانه وه.

کی؛ "ئوو زور به تامه، به لام من ناتوانم زور بخومه وه."

پاشان له ناو به فرگره که شه ربه تی پرته قالی دهرهینا و

کردییه ناو په رداخه که وه.

هیچ کام له خانمه کان هه مان بیرکردنه وه یان نه بوو بو

خواردنه وه که. خواردنه وه که له بهر ئه وه ی ناوی حهوت

دلخوشییه که بوو ده گوترا حهوت جووری دلخوشی جیاوازت

پیده به خشیت، که دهتخواردنه وه هه ستت به دهنگوله ی وردی

زبر ده کرد له سهر زمانت، پاشان بونیکی میوه ی تازه ی دها،

که خواردنه وه که له گهدت دهچوووه خواره وه هه ستی ئارامی

به ته واوی له شتدا بلاو ده بوه یه وه.

دوای ئەوێ کۆهتاکی بۆنی خواردنەوێ هات بە لووتیدا،
 یادەوهریی خۆی بیرکەوتەوێ پیتش پانزە سال کە چۆن بۆ
 یەکەمین جار سەردانی قاوەخانەکە ی کردووە.
 ئەو پۆژە ی کە بۆ یەکەمین جار سەردانی قاوەخانەکە ی
 کردبوو ئەو پۆژەبوو کە حکومەتی ژاپۆنی بەهۆی
 بەرزبوونەوێ پلەکانی گەرماوێ پراگرتنی دەوامی پراگەیاندا بوو،
 بەو هۆیەشەوێ فوساجی و کۆهتاکی چووبوون سەردانی
 بازار بکەن، دواتر لەبەر گەرماکە بریاریان دا بوو سەردانی
 قاوەخانە یەک بکەن و کەمیک پشوو بدەن. بەلام کیشەکە ئەو
 بوو بەو ئیوارە یە تەواوی قاوەخانە و پریستۆرانتە خیزانییەکان
 جینگای بەتالیان نەما بوو.

لە شانسی ئەواندا لە خوارەوێ شەقامەکە تەنها
 قاوەخانە یەک کە کرابیتەوێ ئەم قاوەخانە یە بوو کە ناوێکە ی
 هەمان ناوی ئەو گۆرانییە ی هەبوو کە کۆهتاکی زۆر ئارەزووی
 لیبوو؛ (بەرز و نزم).

گۆرانییە کە باسی ئەوێ دەکرد کە سیک لە پیناوی
 خۆشەوێستی یە کەیدا بەسەر دەریایەکی گرکانیدا دەروات. دوای
 ئەوێ لە دەرگای قاوەخانە کە چوونە ژوورەوێ تیبینی ئەوێیان
 کرد سی میز بەتالە و تەنها خاتوونیکێ کراس سپی دانیشتووە
 لە یەکیکیاندا، زۆر خۆشحال بوون، چونکە لە کۆتایدا جیبەکیان
 دەستکەوت تاکو دا بنیشن.

له میزی نزیك ده رگا که دانیشتن، دواي ئه وهی دووباره گارسونه که هات داواکارییه کانیان وه ربگریت که چند خوله کیک له وه و بهر هاتبوو ئاوی ساردی بو هینابوون، راسته خو فوساجی داواي قاوهی ساردی کرد و کوهتاکیش که له بهران به ریدا دانیشتبوو هه مان شتی داوا کرده وه. فوساجی ههستی به ئارامی نه ده کرد له و جییه دا، هه ربویه هه ستا و چوو کورسی به رده م میزی ژمیریاره که دانیشتن، به لام ئه م ره فتاره ی به هیچ شیوه یه ک کوهتاکي دلته نگ نه کرد. ئه وهی له و کاته دا کوهتاکي بیری لیده کرده وه ئه وه بوو چهنده مایه ی دلخوشییه قاوه خانه یه کی دوزیوه ته وه نزیك ئه و نه خوشخانه یه یه که کاری لیده کات.

کوهتاکي به وردی سه رنجی دیواری قاوه خانه که ی دها که له داریکی قاوه دروست کرابوو، پاشان بنمیچه که چون دهره وشایه وه، ئه وهی سه یربوو هیچ په نجه ره یه کی تیدا نه بوو، قاوه خانه که ته نها سی کاتژمیری کون به دیواره که وه هه لواسرابوو، هه رچه ندی کوهتاکي زوری دهرباره ی شته ئه نتیکه کان نه ده زانی، به لام درکی به وه کرد که ئه و کاتژمیرانه ش یه کیکن له و شتانه.

له گه ل ئه وهی هیچ په نجه ره یه ک له قاوه خانه که دا نه بوو، هیچ هوکاریکی فینککه ره وه ش بوونی نه بوو، به لام کوهتاکي ههستی به وه ده کرد که قاوه خانه که چهنده فینکه، ته نانه ت پرسیری له ناگاری و کی کرد دهرباره ی، گوتیان هه ر له میژه وه ها بووه.

ئەوھى سەيربۇو قاوھخانەكە تەنھا پانكەيەكى تىدابوو كە
 بە بنمىچەكەوھ ھەلواسرابوو، بەلام بەشى پىتويست فىنكى
 بەخىشىوو بەتەواوى قاوھخانەكە، كۆھتاكى لە دواى ئەو رۇژەوھ
 بەردەوام سەردنى دەكرد ھەر كاتىك پشووئى ھەبووايە، ياخود
 لە نەخۆشخانە بگەرايەتەوھ ھەرچەندە چەندىن جار پرسىياري
 دەربارەى فىنكى قاوھخانەكەى لە ناگارى و كى كردبوو، بەلام
 پىيان دەگوت كە لەمىژە بەمجۆرەيە.

كازوو پەرداخەكەى بەرز كردهوھ؛ "بەخۆشيتان". بەلام
 دواتر ھەستى بە شەرمەزاري كرد و گوتى؛ "پىم وابىت ئاھەنگ
 گىزان نىيە وايە؟"

كى قولى كۆھتاكى راکىشا و گوتى؛ "وەرە ھىندە خۆت
 خەمبار مەكە تكايە."

كازوو؛ "داواى لىبوردنم ھەيە."

كۆھتاكى؛ "نەخىر، كىشەيەك نىيە."

كۆھتاكى پەرداخىكى وەرگرت و ئەوئىش خواردىيەوھ،
 پاشان گوتى؛ "ماوھى سالىك دەبىت كە بە ناوى خۆمەوھ بانگى
 نەكردووم و نامناسىتەوھ... ئەو بەتەواوى ئەو يادەوھرىيەى لە
 دەست داوھ كە دەربارەى منە... من بە تەواوى خۆم بۇ ئەم
 بابەتە ئامادەكردبوو."

دووبارە چاوەكانى كى سوور ھەلگەرا.

كۆھتاكى؛ "بەلام كىشە نىيە... ھەناسەيەكى قولى ھەلمژى
 و بەردەوام بوو؛ "ھاوپىيان ھەرچۆنىك بىت من پەرىستارم، بە

واتایەکی تر ئەگەر وەکو ھاوسەریک ئەو منی بیر نەکە ویتەوہ دەتوانم وەک پەرسیاریک لە ژیانیدا بمینمەوہ و چاودیری بکەم.

کۆھتاکى هیزی دایەبەر خۆی و ھەستایەوہ؛ سەیربکەن ھاوڕییان، من پەرسەتارم، تەنانەت ئەگەر بەتەواوی لە یادەوہری ئەودا بسرپیمەوہ ئەوا ھیشتا من وەکو پەرسەتاریک خزمەتی دەکەم.

کۆھتاکى ھەولێ دەدا تەواوی برۆابەخۆبوونی لە دەنگیدا پیشان بەدات بەرانبەر کی و کازوو، ھەرچەندە راستی بابەتەکەش وەھا بوو ئەو وەکو پەرسەتاریک لای ھاوسەرەکەى مابوہوہ، وەکو خۆی دەیگوت من دەتوانم لای بمینمەوہ وەکو پەرسەتاریک.

کازوو بەبێ ھەستەنە یاری بە پەرداخەکەى دەکرد و خەیاڵی ڕۆیشتبوو، کیش لەوکاتەدا دلۆپە فرمیسکیک لە چاوی کەوتە خوارەوہ.

شَلپ.

بێدەنگی تەواوی قاوہخانەکەى دەگرتبوو، بەلام لەپەردا تاکە دەنگ کە بیسترا دەنگی داخستنی پەرتووکەکەى خاتوونە جل سپییەکە بوو.

کۆھتاکى لەو کاتەدا ئاوپری دایەوہ، ئەوہ یەکەمین جار بوو تییینی ئەوہ بکات خاتوونەکە ڕۆمانەکەى دادەخات و پاشان دەستە سەرەکەى لە جاننا سپییەکەى دەرھینا و ھەستایە

سەرپى تاكو بەرەو دەستشۆرەكە رۇيشت.
 ھەركام لە كازوو و كى سەرنجى ئەو ھيان نەدا كە خاتوونەكە
 لە جىيەكەى ھەستاو، كى چاوى لەسەر كۆھتاكى لانە دەبەرد،
 كازووش قومىكى تىرى لە خواردنەو ھەكەى خواردەو ھە.
 كۆھتاكى گوتى؛ "بەراستى پىم سەيرە بۆچى فوساجى
 دەيەوئىت بگەرئىتەو ھە رابردوو؟" تەواوى سەرنجى كۆھتاكى
 لەو كاتەدا تەنھا لەسەر كورسى خاتوونە كراس سىپىيەكە بوو،
 ھىندەى دەزانى دەربارەى كورسىيەكە كە دەتگەرئىتەو ھە
 رابردوو.

فوساجى پىش ئەو ھەى تووشى نەخۆشى زەھاي مەر
 بىت باو ھەرى بەو ھە نەبوو كە كورسىيەكى لەو جۆرە ھەيە
 دەتگەرئىتەو ھە رابردوو، لەو ھەش زياتر ئەو ژنە تارمايە ياخود
 شتىكى لەو بابەتە.

دواى ئەو ھەى فوساجى بەرەبەرە يادەو ھەرى لە دەستدەدا
 ھەموو رۆژ دەھات بۆ قاو ھەخانەكە بە ئومىدى ئەو ھەى خاتوونە
 كراس سىپىيەكە لە جىيەكەى ھەستىت و دابنىشىت، لەو كاتەو ھە
 كۆھتاكى توشى سەرسورمان بوو ھە دەربارەى رۆودا ھەكە؛
 بۆچى دەيەوئىت بگەرئىتەو ھە رابردوو؟
 تەننەت زۆر بەى كات كۆھتاكى پرسىيەرى ئەو ھەى لە
 فوساجى كىردوو ھە، بەلام ھەموو ھەلامەكەى ئەو ھە بوو كە
 "نەئىيە."

كازوو؛ "لەبەر ئەو ھەيە دەيەوئىت نامەيەكت پىبەت."

"بیدات بە من؟"

"ہممم."

"نامہ؟"

"فوساجی گوتی کہ ئوہ شتیکہ کہ نہیتوانیووہ ئەنجامی
بدات."

کۆھتاکی کہمیک بیری کردەوہ و گوتی؛ "پیم وابیت کہ..."
کۆھتاکی بۆ ساتیک ھستی بە ھوانەوہ کرد، چونکہ لە
کۆتایدا ھەواییکی باشی بیست.
بەلام وەکو کردانەوہ ھیچ کردانەوہیەکی ئەوتۆی نەبوو،
چونکہ پیی وانەبوو فوساجی بابەتیکی گرنگی لە نامەکەدا
نوسیبت بۆی، لەبەرئەوہی فوساجی باش نەبوو لە نوسین و
خویندەنەوہدا.

***

چونکہ فوساجی لە شاریکی بچوو کدا گەورە بوو بوو،
خیزانەکە ی پشتیان بە راوکردنی دەریایی دەبەست، ھەر لەبەر
ئەوہش بوو دەبوو ھەموو ئەندامەکانی خیزانەکە کاربکەن،
فوساجی لەبەر پەستانی کارکردن بەباشی نەیدەتوانی وانەکانی
بخوینیت، ئەمەش وای کردبوو بەباشی پیتەکان نەناسیتەوہ.
کۆھتاکی و فوساجی لە ریگە ی ناسیاویکەوہ یەکتریان
ناسیبوو، کۆھتاکی ئەو کاتە لە کۆلیژی پەرستاری دەخویند،
ئەو کات کہ یەکیان ناسی تەمەنی فوساجی تەنھا بیست و شەش
سال بوو، تەمەنی کۆھتاکیش بیست و یەک سالان بوو، ئەوان

بە نامە قسەيان دەکرد، چونكە سەردەمى خوشەويستى ئەوان
پىش پەيدا بوونى تەلەفۇن بوو. كۆھتاكى ھەمىشە لە نامەكانىدا
بە دوورو درىژى باسى شىۋازى بەسەر بردنى رۆژەكەى و
ھەزى لە چىيە رقى لە چىيە و ئەمرۆى كۆلىژى چۆن بەسەر
بردوو و خەونەكانى داھاتووى چىن و دەيەويت بەچى بگات،
تەواوى ئەمانەى لەناو نامەكاندا بۆ فوساجى دەنوسى، بەمەش
ھەر نامەيەكى نزيكى دە لاپەرە دەبوو، بەلام ھەموو ئەوھى
فوساجى لە وەلامدا بۆى دەنوسى لە دىرېك زياتر تىپەرى
نەدەکرد كە بەم جۆرە بوو؛

"سوپاس بۆ ئەو نامە جوانەى كە نوسىووتە، زۆر خوشحال
بووم."

سەرھتا كۆھتاكى بابەتەكەى بە ئاسايى وەرگرتبوو، چونكە
پىنى وابوو بەھۆى سەرقالىيەوھ لە كارەكەى نامەكان وەھا
كورتىن، بەلام دواترھەستى بە بىزارى دەکرد، ئەو ھەموو
ھەستە دەربېرىت و ھەموو وەلامەكە ئەوئەندە بىت، ھەر بۆيە
پىنى گوت كە ئايا دەيەويت جىابىنەوھ ياخود نا، جيا لەوھش
زۆر زۆر بەدرەنگى وەلامى دەدايەوھ، فوساجى جار ھەبوو
دوو مانگى پىدەچوو تاكو وەلامىكى دەدايەوھ.

بەلام شتىكى پىشېنى نەكراو روويدا لە كۆتا جاردا،
فوساجى نوسىبووى؛ "ھاوسەرگىرىم لەگەل دەكەيت؟"
ئەمە كارىگەرترىن كورتە دىر بوو كە كۆھتاكى خۆى
بۆ ئامادە نەکرد بوو، سەرھتا شوک بوو، بەلام دواتر بە

پەرۆشییەوہ وەلامی دایەوہ؛ "بەلی، رازیم."

دوا بەدوای ئەو رووداوہ کۆھتاکی بەوہی زانی کہ
فوساجی ئەو ھەموو ماوہیە لەبەر ئەوہ نامەکانی درەنگ
دەکەوت و وەلامەکانی بەو جۆرہ بوون چونکہ نازانیت بە
باشی بخوینیتەوہ و بنوسیت، جیا لەوہش ئەو کاتانہی کہ
کۆھتاکی ئەو ھەموو نامەییە بۆ دەنوسی دەبوو فوساجی
بیباتە لای چەند کہسیکی جیاواز تاکو بۆی بخویننەوہ، پاشان
وەلامی دەدایەوہ و بە ئەستەم دەیتوانی وشەکان ببەستیت
بەیەکەوہ.

کازوو بە دەستەکانی ھەولیدا روونکردنەوہی بۆ بدات؛
"زەرفیکی قاوہیی پیبوو بەم جۆرہ."

کۆھتاکی؛ "زەرفی قاوہیی؟"

بەکارھینانی زەرفی قاوہیی لای ئەوان مانای نامەییەکی
خۆشەویستی یاخود نامەییەکی گرنگ بوو.

کی؛ "رەنگە نامەییەکی خۆشەویستی بیت."

کۆھتاکی؛ "نا بابەتەکە بەو جۆرہ نییە."

کازوو؛ "ئەی ئەگەر نامەیی خۆشەویستی بوو کاردانەوہت

چی دەبیت؟"

ھەرچەندە ئەوہ خووی کازوو نەبوو کہ پرسیار دەربارەیی
شتە تاییبەتییەکانی ئەوانی ترەوہ بکات، بەلام لەبەر ئەوہی
بابەتەکە دەربارەیی خۆشەویستی و رزگارکردنی ژانی کہسینک
بوو بۆیە پرسیاری کرد.

كۆھتاكى؛ بىگومان بە پەرۇش دەبووم بۇ خويندەوھى.
 ئەو قسەيەى درۇ نەبوو، چونكە بىگومان ئەگەر نامەيەكى
 لەو جۆرەى بۇ بەھاتايە دلخۇش دەبوو بەخويندەوھى.
 كى؛ ئەى بۇ ناگەرىتتەوھ بۇ رابردوو؟
 كۆھتاكى؛ چى؟
 كازوو چاوى بىزكردەوھ؛ خوشكى تۇ بەراستتە؟
 كى بە شىوازى جەختكردنەوھ گوتى؛ ئەو دەبىت نامەكە
 بخوينتتەوھ.

كۆھتاكى؛ خوشەويستم خۇت بگرە وا هاتم.
 ھەرچەندى كات درەنگ بووبوو بۇ پەشىمانكردنەوھى.
 كى؛ ئەگەر فوساجى نامەى خوشەويستى بۇ نوسىبىت
 كەواتە دەبىت بىخوينتتەوھ.
 ھەرچەندە كى دلنيا نەبوو لە قسەكەى، بەلام لەبەر ئەوھى
 بابەتەكەى لاي كۆھتاكى وروژاندبوو بۇيە ئامادە بوو بۇ
 جەختكردنەوھ.

كازوو ھەستى بە نائارامى دەكرد لەو گفتوگويەدا،
 كۆھتاكى تەواوى پروپاگەندە و ياساكانى بىستبوو دەر بارەى
 كورسىيەكە، ھەر بۇيە چاوى لەسەر كورسىيەكە بوو، بەلام
 ئەگەر تەنانت ھەموو ئەو شتانەى لە رابردوو بىزانيايە ھىشتا
 فوساجى لە نەخوشىيەكەى چاك نەدەبووھە. بەلام ئەگەر ھەر
 بەراستى وەكو كازوو گوتى فوساجى بىھويت ئەو نامەيە بدات
 بە كۆھتاكى و بىخوينتتەوھ كەواتە بۇ نەگەرىتتەوھ رابردوو،

كۆھتاكى بەم جۆرە بىرى دەكردەۋە، لە لايەكى تىریشەۋە ئەگەر
بگەرپتەۋە چىتر لە بارودۇخى چاۋەرۋانى نابىت تاكو فوساجى
نامەكەي پىيدات. كۆھتاكى گوتى؛ "ئەگەر ھەر بەراستى نامەي
خۆشەويستى بۆم نوسىيىت؟"

وشەي خۆشەويستى ھىزىكى زياترى بە كۆھتاكى
بەخشىبوو، كى سەرى رازىبوونى لەقاند، لەو كاتەدا كازوو
چىتر ئارامى نەما، پەرداخەكەي دانا لەسەر مېزەكە و چوۋە
چىشتخانەكە.

كۆھتاكى لەبەردەم ئەو كورسىيە ۋەستابوو كە دەيگواستەۋە
بۆ رابردوو، دلى بەخىرايى لىيدەدا، مستى توند كردبوو،
كورسىيەكەي راكىشا و ويستى دابنىشىت، جۆرى كورسىيەكان
كۆن بوون، لەدار دروست كرابوون، جىي پالدانەۋەكەي نەخشى
تىدا دروست كرابوو، قاچەكانىشى لەخوارەۋە چەمابوونەۋە،
پاشان جىي دانىشتتەكەي بە قوماشى سەوز پووپوشكرابوو،
كە تەماشاي ديمەنى قاۋەخانەكەت دەكرد ھەستت دەكرد
لە سەردەمى نويدا دروست كراۋە و بە بابەتى ئەنتىكە
رازىنراۋەتەۋە.

پاشان تەماشاي لاي چىشتخانەكەي كرد، ئاخۇ دەبىت
چەندە بەباشى شوينەكە گىرنگى پىيدىرىت و خاۋىن بكرىتەۋە.
كە ئەو كارەش تەنھا كازوو و كى لە ئەستۆيان گرتوۋە، كازوو
بەرەۋ لاي ھات، سىنييەكى پىبوو كە كىرىيەكى رەساسى و
كوپىكى سىي قاۋەيى لەسەربوو.

تا كازوو زياتر نزيك دەبوو ۋە لىدانەكانى دلى كوھتاكى
زياتر دەبوو.

كازوو ۋەك پىرسىياري ھەمىشەيى گوتى؛ ياساكان دەزانىت
ۋايە؟

كوھتاكى پىرسىيارەكانى لەمىشكى خۇيدا تاوتويى كرد، ياساى
يەكەم ئەو ۋە بوو تەنھا دەتوانىت ئەو كەسانە بىيىنئىتەو ە كە پىشتر
سەردانى ئەم قاوھخانەيەيان كىرەيت.

كوھتاكى؛ ئەمەيان كىشە نىيە، چونكە پىشتر لەگەل فوساجى
سەردانى قاوھخانەكەمان كىرەو.

دووم ياسا ئەو ۋەبوو ئىستا بە ھىچ جۆرىك ناگورىت،
ھەرچەندە بگەرىتەو ۋ رابردوو بە دلى خوت بگورىت.
كوھتاكى ئەم ياسايەشى بەلاو ۋ ئاسايى بوو. چونكە تەنانەت
ئەگەر بگەرىتەو ۋ رابردوو چارەسەرى زەھايەمەر دوزرابىتەو
ۋ فوساجى بىخوات ھىشتا ئەو راستىيەي ئىستا ناگورىت كە
فوساجى تووشى زەھايەمەر بوو.

سىيەم ياسا ئەو ۋەبوو كە دەبىت چاوەروان بىت تاكو خاتوونە
كراس سىيەكە دەچىت بۇ دەستشۆرەكە، ئەم ياسايەش
جىبەجىبوو بوو خودكارانە، چونكە لەو ساتەدا ژنەكە چووبوو.
ھەرچەندە ئەو ۋەشى بىستبوو ئەگەر تۇ ھەولبەدەيت بە زور
ژنەكە لەسەر كورسىيەكە ھەستىنيت ئەو جادووت لىدەكات.

ياساى چوارەم دەيگوت بە گەرانەو ۋەت بۇ رابردوو نابىت
لەسەر ئەو كورسىيە ھەستىتەو ۋە، تەنھا دەبىت لەویدا دابنىشيت

تا کۆتایی کارەکە، لەبەر ئەوہی لەناو قاوہخانەکەدا هیچ تەلەفونیکێ تێدا نەبوو، بۆیە بە ئەستەم هیلەکانی پەیوہندی کردن وەر دەگیران و دەتوانی پەیوہندی بکەیت.

کۆھتاکێ لە رابردوودا ئەوہی بیستبوو کە قاوہخانەکە بەوہ ناوبانگی دەرکردووہ خەلک دەگەریتەوہ رابردوو، بەلام هیچ سەرسام نەبوو لەوہی؛ خەلک لەو کارە دەکشینەوہ بەھۆی یاسا بێماناکانەوہ.

کۆھتاکێ بیری کەوتەوہ کە لەو کاتەوہ خەیاڵی رۆیشتووہ کازوو چاوہرپی وەلامەکە یەتی؛ "دەبیٹ قاوہکە بخۆمەوہ بەرلەوہی سارد بییتەوہ؟"

"بەلی."

"هیچ شتیکی تر هەیه؟"

بەلام شتیکی تر هەبوو کە دەیویست بیزانیٹ دەربارەوی یاساکان؛ چۆن راستەوخۆ دەگەریتەوہ هەمان بەروار و کاتژمیر؟

کازوو؛ "دەبیٹ وینای ئەو رۆژە بکەیت کە دەتەویٹ بۆی بگەریتەوہ."

"ویناکردن؟"

"رۆژیک پیش ئەوہی فوساجی تۆ لەبیر بکات، ئەو رۆژەوی کە دەیویست نامەکەت پێ بدات... ئەو رۆژەوی کە نامەکەوی پێبوو لە قاوہخانەکە."

ئەو رۆژەى ھىشتا كۆھتاكى بىربوو. بىرھاتنەوھى ئەو رۆژە زۆرقورس بوو، بەلام دەيزانى بە نزيكەى سى سال بەر لە ئىستا دەبوو، ئەو كاتەبوو پىش ئەوھى فوساجى ھىچ نىشانەيەكى نەخۆشىيەكەى قىدا بەدىبكرىت.

ئەو رۆژەى كە بەلايەوھ قورس بوو نامەكە بدات بە كۆھتاكى. كەمىك قورس بوو بۇ كۆھتاكى بىرلەو رۆژە بكاتەوھ، بەرلەوھى فوساجى نامەكەى بۇ نوسىيىت بۆيە بىرى لەوھ دەكردەوھ كە فوساجى دەيەوئىت نامەكەى پىدات.

ھەر بۆيە بىرى لەو رۆژە كردهوھ كە فوساجى سەردانى قاوھخانەكەى كردووھ و نامەكەى پىيە، بە جوانى كردوويەتییە ناو جانتاكەيەوھ و خۆى بۇ ئەوھ ئامادەكردووھ تاكو بىدات بە كۆھتاكى.

بە تەواوى نەيدەزانى لە چ رۆژىكدا نامەكەى دەداتى، بەلام وھەى بىركردەوھ ئەو رۆژەى جانتاكەى پىيىت بىگوومان پلانى بۇ ئەوھ داناوھ تاكو بىداتى.

كازوو پرسى؛ "تۆ ئامادەيىت؟"

"خولەكىك بوھستە."

دواى ئەوھى ھەناسەيەكى قولى ھەلمژى، كازوو قسەكەى تەواو كرد؛ "ئەو رۆژەى كە نامەكەى پىيە... ئەو رۆژەى دەيەوئىت پىت بدات."

تەواو بەسە راپايى، تەنھا سەرنج بدە. (كۆھتاكى لە دلى خۇيدا).

ټه‌مجاره راسته‌وخو ته‌ماشای چاوه‌کانی کازووی کرد و
گوټی؛ "من ئاماده‌م."

کازوو به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی سارده‌وه کوپه به‌تاله‌که‌ی
له‌به‌رده‌م کوټه‌تاکي دانا و پاشان کترييه گهرمه زيويه‌که‌ی
به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، پيش ټه‌وه‌ی قاوه‌که ئاماده بکات گوټی؛
"له‌بیرت بیت... کوټه‌تاکي ره‌نگی سپی هه‌لگه‌را؛ قاوه‌که بخوره‌وه
به‌رله‌وه‌ی سارد بېیته‌وه."

ورده ورده هه‌لمی گهرمی قاوه‌که به‌رز ده‌بووه‌وه، دواتر
کازوو سه‌رقالی ئاماده‌کردن و پالوترنی قاوه‌که بوو، کوټه‌تاکي
سه‌رنجی کترييه‌که‌ی ده‌دا، زور جياواز تریبوو له‌وانه‌ی پیشتر
ټه‌و بینیبوو، که‌میک له‌وانه بچوکتتر بوو که بو میوانه‌کان
داده‌نرا، ته‌نانه‌ت ره‌نگی قاوه‌که له‌وه توختر بوو که پیشکه‌شی
میوانه‌کانی ده‌کرد.

به‌ره‌به‌ره شته‌کان له‌به‌رچاو کوټه‌تاکي گوټرا و لیلبوو،
هه‌ستی بوو ده‌کرد کاریگه‌ری خواردنه‌وه‌که‌ی پیشتره له‌سه‌ری
و سه‌رخوش بووه. به‌لام راستییه‌که‌ی ټه‌وه‌بوو په‌یوه‌ندی به
گه‌شته‌که‌یه‌وه هه‌بوو.

کوټه‌تاکي چاوی داخست، به‌لام له ترسا نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌ر
ټه‌وه بوو سه‌رنجی قولتر بکاته‌وه ده‌باره‌ی روژی گه‌شته‌که‌ی.
ټه‌و روژه‌ی کوټه‌تاکي هه‌ستی به‌گوټرانکاری ده‌کرد له
فوساجی دا، ټه‌و روژه بوو که کوټه‌تاکي خوانی ئیواره‌ی
ئاماده‌کردبوو، له هه‌مان کاتدا فوساجی نه‌هاتبووه ماله‌وه

له بهرئو وهی سهرقالی ئاماده کردنی باخچه یه ک بوو، فوساجی کاتی ته وای خوی وهرده گرت له رازاندنه وهی باخچه کاندای، نه و وشه یه ی زور دوو باره ی ده کردوه؛ "وشه ی هاوسه نگی بوو" ئامازه ی به وه دها ده یگوت له گه ل ماله کاندای ناییت باخچه کان زور سهوز و پر گول بن، ناشییت چول و بی ره ونه ق بییت، به لکو ده بییت هه میسه هاوسه نگی بیاریزرییت.

دوای ئه وهی شه ویکی دوورو دریژی هه بوو، فوساجی بریار وها بوو که کوهتاکی خواردنی بو ئاماده بکات و پیکه وه خوانی ئیوار بخون.

بوو به شهو، به لام فوساجی هیشتا نه گه رابوه وه ماله وه، کوهتاکی بییری لای مابوه وه، به لام دواتر درکی به وه کرد که ده کریت بو قاوه خواردنه وه یه ک له دهره وه بییت.

له کوتایدا دوای تیپه ربوونی دوو کاتژمیر له کاتی ئاسایی گه رانه وهی، فوساجی گه رایه وه ماله وه، به لام جیاواز له شه وه کانی تر هیچ له دهرگای نه دا، هه موو شه ویک که ده گه ریته وه سی جار له زهنگه که دهاد تاکو کوهتاکی بو ی بکاته وه، به لام ئه مشه و به و جوره نه بوو، کوهتاکی خوی ههستی به وه کرد که سیک دینه ژووره وه دوای ئه وهی بینی گوتی؛ "ئه وه منم".

دوای گوئیستی دهنگه که، دهرگاکه ی کرده وه، هه رچه نده پیی و ابوو که شتیکی لیها تووه، به لام فوساجی هیچی لینه هاتبوو، وه کو روزه کانی پیشوو سه لامهت گه رابوه وه ماله وه، جله

ره‌ساسییه‌کانی له‌به‌ردا بوو، ته‌واوی که‌لوپه‌له‌کانی پیبوو، به
شه‌رمه‌وه‌ گوتی؛ "ون بووم."

ئه‌م‌رۆ دوو سال تیپه‌ر بووه به‌سه‌ر ئه‌و رووداوه‌دا.
له‌ شانسی فوساجیدا کۆهتاکی په‌رستاربوو، هه‌ر زوو
هه‌ستی به‌ نیشانه‌کانی ده‌کرد که ده‌رده‌که‌وتن. سه‌ره‌تا به‌وه
ده‌ستی پیکرد، دواتر وای لیها‌تبوو له‌بیری ده‌کرد که‌شه‌که
چییه، یاخود کاتژمیر چه‌نده، پاشان شه‌وان به‌ئاگا ده‌هاته‌وه
ده‌یگوت له‌بیرم کرد ئه‌م‌رۆ کاریکی گرنگ ئه‌نجام بده‌م. به‌لام
ئه‌وه‌ی کۆهتاکی ده‌یکرد هه‌ولیده‌دا بیه‌ینیته‌وه سه‌رخوی و به
هیمنی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد.

ته‌نانه‌ت کۆهتاکی پزیشکی تایبه‌تی بو گرتبوو. ئاماده‌بوو
هه‌موو کاریک بکات تا‌کو فوساجی چاک بیته‌وه له‌و
بارودۆخه‌ی.

به‌لام هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه به‌ره‌به‌ره فوساجی شتی زیاتر و
زیاتری له‌بیر ده‌کرد، ته‌نانه‌ت وای لیها‌ت چیت‌ر نه‌یده‌توانی
بچیت بو سه‌ر کاره‌که‌ی، هه‌ر بۆیه زیاتر ئاگاداری بیته‌
کۆهتاکی رۆژه پشووه‌کانی له‌گه‌ل فوساجیدا داده‌نا تا‌کو زیاتر
گرنگی پییدات.

تا‌که شوینیک که ده‌یزانی هه‌ندیک له‌و جیانه‌بوو که پیشتر
سه‌ردانی کردبوو، سه‌ره‌رای نه‌خۆشییه‌که‌ی ته‌نها ئه‌و ریانه‌ی
بیرما‌بوو.

دوای ماوهیہک بہ سہر نہخوشییہکہیدا، بارودوخہکہ
 وہای لیہاتبوو کارہکانی رۆژانہشی بیردہچوہوہ، بہ نمونہ
 شتی دہکری، بہلام دواتر دہیگوت کی ئەم شتانہی کریووہ،
 تہنانہت وای لیہات ناونیشانی مالہکہی خۆیانی بیر دہچوہوہ،
 دہبوو پۆلیس بیدۆزیایہتہوہ و بیگہرانایہتہوہ بۆ مالہوہ، ہہتا
 وای لیہات تہنانہت ناوی کۆہتاکیشی بیرچوہوہ، بہ ناوی
 دووہمی بانگی دہکرد.

دوای ئەو بیرہاتنہوانہ کۆہتاکی چاوی کردہوہ، پانکہکہ
 دہنگی دہہات، قاوہخانہکہ وەکو خۆی بوو، کۆہتاکیش لہ
 جیی خۆی دانیشتبوو دہستہکانی لہسہر قاچہکانی دانابوو،
 بہلام نہیدہزانی ئاخۆ شہوہ یاخود رۆژہ، چونکہ وەکو پیشتر
 گووتمان قاوہخانہکہ ہیچ پەنجەرہیہکی تیدا نییہ.

کازوو لہوی نہبوو، تہنانہت کی-شی لینہبوو، سہرہتا
 ہہولیدا دان بہخۆیدا بگریت، بہلام دواتر چاویگیرا بہناو
 قاوہخانہکہ دا، لہ لایہکہوہ دہنگی تہپہی پیی بیست کہ کہسینک
 بہرہو لای دہہات.

"کہس لیڑہ نییہ." بہ شلہژاوییہوہ ئەو وشہیہ لہ دہمی ہاتہ
 دہرہوہ.

تاکہ ہۆکار ئەوی گہراندبوہوہ رابردوو خویندہوہی ئەو
 نامہیہ بوو کہ دہبوو فوساجی بیداتی، ہەر لہبەر ئەوہش بوو
 ئەو ریگیایہی بریبوو لہ داہاتووہوہ ہاتبووہ رابردوو.
 ہەرچہندہ ئەو رۆوداوہ رۆویدایہ ہیچ لہبابہتہکہ نہدہگۆرا،

چونکه فوساجی به هیچ جوریک نهوی بیر نه دههاته وه.
پیشتر درکی به بابته که کردبوو، سه رهتا پرسپاری کرد؛
ناخو نه وان پیشتر به کتر ده ناسن یا خود نا؟ به لام ته نانه ت
نه گهر هاوسه ره که م منی بیرنه به ته وه منیش وه کو په رستاریک
ده توانم له گه لی بم.

دلنیام نه وه نامه به کی خوشه ویستییه.

پاشان قومیدا له کوپه قاوده که.

که سیک هاته ناو قاوده خانه که، شیوازی هاتنه ژووره وه به و
جوړه بوو که سه که ددبوو چه ند پلیکانه به ک بپریت پاشان له
دهرگایه کی دوو مهتری گه وره دههاته ناو قاوده خانه که، دواتر
زهنگیک لای دهرگاکه لینی ددها بو چه ند چرکه به که، پاشان به
دوو ههنگاو دههاتیه ژووره وه.

کاتیک زهنگی هاتنه ژووره وه که لینی دا، سه رهتا کوهتاکی
وای بیرکرده وه په دنگه ناگاری یا خود کی بن هاتنه ژووره وه،
چونکه نه گهر کازوو بوایه بیگومان وه کو خزمه تگوزاری دههاته
لای میزه که ی، به لام نه وه ی سه یربوو ونبوونی کازوو بوو له و
کاته دا.

کوهتاکی کومه له سیناریویه کی له میشکی خویدا تاوتوی
کرد، به لام راستی بابته که هیچ کام له وانه نه بوو له کوتایدا
که سه که دهرکه وت، فوساجی بوو.

توو کوهتاکی، نه وه ی پیشبینی نه کراو بوو له و کاته دا بو
کوهتاکی بینینی فوساجی بوو، پانتولیکی بینجی و تیشیرتینکی

پۆلۆی له بهردا بوو، جگه له وهی جانتاکه‌ی له ده‌ست گرتبوو،
که‌واته پیده‌چوو له ده‌ره‌وه که‌شه‌که گهرم بیته.
به‌هیچ جۆریک له جینگه‌که‌ی خوی نه‌جولا، به‌لام فوساجی
هات بۆلای.

کۆهتاکی ده‌ستپیشخه‌ری کرد؛ "سلاوت لیبیت."
هه‌ستی به‌شتیکی سه‌یر ده‌کرد، چونکه له‌وکاته‌وه‌ی یه‌کتر
ده‌ناسن ته‌نانه‌ت پیش ئه‌وه‌ی بگه‌نه‌ بابه‌تی هاوسه‌رگیریش
هه‌رگیز به‌و جۆره‌ ته‌ماشای نه‌کردبوو. هه‌رچه‌ند کۆهتاکی
هه‌ولیده‌دا دیمه‌نی سێ سال به‌ر له‌و کاته‌ی بیربیته‌وه‌ ئاخۆ به‌م
جۆره‌ ته‌ماشای کردووه‌ یاخود نا، به‌لام هیچی بیر نه‌هاته‌وه.
پێی وابوو به‌ باشی بیرى له‌و رۆژه‌ نه‌کردۆته‌وه، چونکه
هه‌ستی ده‌کرد ئه‌م رۆژه‌ ته‌نها سێ رۆژ پیش ئیستایه‌ نه‌ک
سێ سال به‌رله‌ ئیستا.

فوساجی؛ "ئۆو سلاو به‌راستی پیم وانه‌بوو لی‌ره‌ بتبینم."
وا پیده‌چوو به‌ ته‌واوی ئه‌و کاته‌ بیته‌ پیش ئه‌وه‌ی له‌بیری
بکات کۆهتاکی کێ بووه، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی خه‌یالی بۆ کردبوو
کۆهتاکی.

"زۆر چاوه‌ریم کردیت، به‌لام نه‌هاتیه‌ ماله‌وه."
کۆهتاکی هه‌ستی به‌وه‌ کردبوو شتیک له‌ ناو میشتکی
فوساجی گه‌لاله‌ بووه‌ و بیزاری ده‌کات، دواتر گوتی؛ "هه‌ر
به‌راستی ئه‌وه‌ تۆی؟"
"هه‌ی هوو."

کوهتاکی؛ "ده زانیت کیم؟"

"چی؟"

ته نها ده یویست دلنیا بیته وه نه و کاته ی بوی گه راوه ته وه
به ته واوی پیش نه خوشی زه هایمه ره که یه تی.

"ته نها ناوم بلئی."

فوساجی؛ "نایا تو ده ته ویت گالته م پی بکه یت؟"

به زه رده خه نه یه کی خوش حال یی وه گوتی؛ "نه خیر، به و جوره
نییه."

نه م گفتوگو کورته نه وه ی به کوهتاکی گووت که هه موو
شتیک باشه و نه و کاته ی بوی گه راوه ته وه کاته راسته که یه،
به ته واوی نه و کاته یه پیش نه وه ی تووشی نه خوشی یه که ی
بییت و هاوسه ره که ی له بیر بکات، هه ر بویه قومیکی له قاوه که
خوارده وه.

فوساجی؛ "نه مرؤ زور به سهیری مامه له ده که یت."
تاماشایه کی ده و روبه ری خوی کرد تاکو دلنیا بیته که س
سه رنجیان نادات.

بانگی ناگاری کرد؛ "ناگاری تو له چیشته خانه که یت؟"

که س وه لامی نه دایه وه، هه ر بویه خوی هه ستایه وه و چووه
ژووره وه تاکو دلنیا بیته وه که سی لییه.

چووه سه ر کورسی و میزی ژمیریاره که دانیشته و گوتی؛
"به راستی شتیکی سه یره که س لییره نییه."

کوهتاکی؛ "چییه؟"

"بۆچى لەوى دانىشتوويت؟"

فوساجى؛ "بۆچى؟ چ كىتەشەيەك لەو دا ھەيە؟"

"بۇ نايەيت لىرە دانىشتىت؟"

بە چاوى ئاماژە كۆھتاكى پىي گووت كە بىت لە كورسىيەكەي
بەرانبەرى دابنىشتىت، بەلام گوتى؛ "نا من بەم جۆرە باشم."
ژن و مىردىكى تازە ھاوسەر بەم جۆرە لە دوورى يەكتر
دادهنىشن؟"

كۆھتاكى راستى بابەتەكەي دەزانی، بەلام نەيوست زياتر
لەسەرى بروت، ھەر بۆيە گوتى؛ "كەواتە باشە..."
دواى گوئگرتن لە قسەكانى كەوتە ناو خەيالەو كۆھتاكى،
بەلام دواتر بە ئاگا ھاتەو بەرلەوھى قاوھەكەي ساردبىتتەو
دەبىت ئەركەكەي جىبەجى بكات، بەپەلە دەنگى بەرز كردهو و
بە شلەژاويیەو گوتى؛ "تەماشە بکە، بابەتیک ھەيە دەبىت لىت
بپرسم."

"چىيە؟"

"ھىچ شتىك ھەيە بتەوئىت پىمى بدەيت؟"

لىدانى دلى خىراتر بوو بوو، لەلايەكى تریشەو بىرى
دەكردهو، ئاخو ئەو نامەيەي پىش نووسىنى ئامادەي كردو
تاکو پىي بدات ياخود بۇ دواتر، ئاخو بابەتەكە خوشەويستىيە
ياخود شتىكى ترە.

"چى؟"

"مەبەستم ئەمەيە دەربارەي ئەمە..."

...

ماوہیەک دوای ھاوسەرگیرییەکەیان ئەو کاتەى بۆ یەكەمین جار فوساجی دیاری رۆژی لە دایکبوونی بۆ کۆھتاکى کریبوو، ئەو رۆژە کە دیارییەکەى پێدەدا، بەلام دوای گەرانەوہى لەسەر کارکردن کۆھتاکى بە پەرۆشییەوہ لێى پرسى؛ "ھیچ شتیکی تاییەت ھەیە بتەوئیت پئیمى بەدەیت؟" بە ساردییەوہ گوئى؛ "نەخیز".

بەلام رۆژی دواتر کۆھتاکى دیارییەکەى لەناو زبڵدان دۆزییەوہ.

دیارییەکە دەسڕیکی ئەرخەوانى بوو، ئیستاش ھەستی دەکرد ھەمان ھەلەى دووبارە کردوہتەوہ، چونکە خووی فوساجى بەو جۆرە بوو کە ئەگەر شتیک زۆر پئى بگوترایەتەوہ رقی لێى بوو، بە زەردەخەنەییەک تەنھا تەماشای کرد و ھیچی نەگوت.

گوئى؛ "بمبۆرە مەبەستم ھیچ شتیک نەبوو، تکایە لەبیری بکە."

دەستیکی لە کوپە قاوہکە دا، ھیشتا پلەى گەرمییەکەى باش بوو؛ کەواتە ھیشتا کاتم ھەیە. دەیویست بە جۆرئیک لە جۆرەکان وەھا لە فوساجى بکات نامەکەى پئیدات، بەلام نەدەبوو زۆرى لئیکات، چونکە ئەگەرى ھەبوو نامەکە فرئ بدات وەک لەوہى پئى بدات، لەوہ دەترسا ئەگەر پرسىاری لئیکات و بلیت؛ "تۆ باسى چى دەکەیت؟ چیت دەوئیت؟"

هەر بۆيە ھەولیدا بارودۇخەكە بگۆرپىت و بە رېگايەكى تر
پەيامەكەى بگەيەنیت.

چاوى برییه نیو چاوى، ھیشتا فوساجى لە حالەتى جدییه تدا
مابوھو، بەلام ئەوھ تا رادەيەكیش ئاسایى بوو بۆ كۆھتاكى،
چونکہ زۆربەى كاتەكان فوساجى بە جدى دەردەكەوت پیش
ئەوھى تووشى نەخۆشى زەھایمەر ببیت.

فوساجى؛ "ھممم، بیرم ھاتەوھ، دەزانم باسى چى دەكەیت."
ھەستایەوھ و پاشان چووه بەردەمى وەستا.
گوتى؛ "مەبەستت چىیە؟"
"چى بووھ؟"

"تۆ لە داھاتووھوھ ھاتوویت وایە؟"
"چى؟"

ئەوھى دەيگوت شیتانە بوو، بەلام فوساجى راستى دەکرد.
سەرھتا كەمىك بیری کردەوھ ئاخۆ دەبیت ئەوھى پى بلیت
لە داھاتووھوھ ھاتووھ ئایا ھیچ یاسایەكى لەو جۆرە بوونى
ھەيە؟ نابیت كاتىك دەگەریتتەوھ رابردوو بلیت كە لە داھاتووھوھ
ھاتوویت؟

"تەماشابكە، دەتوانم روونى بكەمەوھ..."

"پىم سەیربوو كە تۆ لەم جىیە دانىشتوویت."

"باشە...بەلى."

"كەواتە تۆ دەربارەى نەخۆشییەكەم دەزانیت."

كۆھتاكى تا ئەو كاتە پىی و ابوو پیش كاتى تووشبوونى بە

نەخۇشىيەكەى گەراۋەتەۋە بۇ رابردوو، بەلام راستىيەكە ودها
نەبوو، بەلكو دوو سال بوو فوساجى توشى نەخۇشىيەكە بوو
بوو، نىشانەكانىشى تىدا دەرکەوتبوو، بەلام شارىدبوۋىەۋە.
ئەۋەى كۆھتاكى دەيوست بگەرېتەۋە ئەو رۇژەى كە
فوساجى ھىشتا ئەۋى بىرە، ھىشتا توشى نەخۇشىيەكەى
نەبوۋە، ھىشتا نامەيەكى پىيە دەيەۋىت بىداتى.
بەلام پىدەچوو ھىشتا نامەكەى بۇ نەنوسىيىت. بەو جۆرەى
فوساجى لەبەردەمى ۋەستابوو باسى نەخۇشىيەكەى كرد،
كەۋاتە بابەتى نامەكە لەسەر نەخۇشىيەكەيەتى.

"نەتدەزانى؟"

"دەيىنم."

ھەرچەندە ھەرچى بکەم ھىچ لە ئىستا ناگۆرېت، بەلام
ئەۋەى لە داھاتوۋە بۆى ھاتم نامەيەك بوو نەۋەك زانىنى
نەخۇشىيەكەى، ئەگەر بمرانايە بارودۆخەكە ۋەھايە ھەرگىز
نەدەگەرپامەۋە رابردوو.

زۆر زۆر ھەستى بە پەشىمانى دەکرد دەربارەى
گەرانەۋەكەى، فوساجىش ھەروا بەبى دەنگى مابوۋە.

"خۆشەۋىستم؟"

لەبەرخۆيەۋە بە مىنگە مىنگ گوتى؛ "ئەو خۆشەۋىستەت كە
نازانىت دەربارەى نەخۇشىيەكەم."

"تەماشابكە من دەتوانم ئەۋەت بۇ روونبکەمەۋە..."

"ھەر ئەۋكاتەى لەم كورسىيە دانىشتبوۋىت ھەستم بەۋە كرد."

”بهلی ... باشه.“

”که واته دهر باره ی نه خوشییه که م ده زانیت.“
زه رفه قاوده ییه که ی دهر هینا تا کو پیشانی بدات.
”به لام نامه ویت بیخوینمه وه، چونکه دهیزانم، به لام نه
منه ی که باسم ده کرد نه وه بوو که له داهاتوودا فوساجی بیی
نه ده هاته وه.“

دوای نه م گفوگو یه ده بیت بگه ریمه وه داهاتوو.
پله ی گه رمی قاوده که نزیک بوو له ساردبوونه وه، پاشان
قاوده که ی نزیک کرده وه له ده می؛ ”که واته من تو له بیر ده که م“
له بهر خو یه وه ورته ی ده هات، به لام تینه ده که یشت بوچی
کوپه قاوده که ی له به رده مه. هه رچه نده سه رنجی ناو چاوی ددا
هه رگیز به و جوړه نه بیینی بوو، بیده نگییه که ی واتای به لی بوو.
”ده زانم زور گوراوم.“

پاشان فوساجی سه ری داخست. چاوده کانی پر بوون له
فرمیسک، چونکه له دوای نه وه وه نه خوشییه که ی به ره و پیش
بچوایه زیاتر هه ستی به خه موکی ده کرد.

”راستی بلیم نه خوشیه که ت باشترا نایت.“

من وه کو په رستاریک گرنگیت پیده دهم.

”به و بونه یه وه له داهاتوودا نه وه ی پی گووتم.“

ده توانم هه ر شتینکت بلیم بی نه وه ی نیستا بگوریت.

”هه ست به چی ده که ییت له و کاته دا؟“

ثایا هه ستت چون ده بیت...

"بهائی ... باشه."

"که واته دهر باره ی نه خوشییه که م ده زانیت."

زه رفه قاوه ییه که ی دهر هینا تا کو پیشانی بدات.

"به لام نامه ویت بیخوینمه وه، چونکه دهیزانم، به لام ئه و منه ی که باسم ده کرد ئه وه بوو که له داهاتوودا فوساجی بیر ی نه ده هاته وه."

دوای ئه م گفوگو یه ده بیت بگه ریمه وه داهاتوو.

پله ی گهرمی قاوه که نزیک بوو له ساردبوونه وه، پاشان قاوه که ی نزیک کرده وه له ده می؛ "که واته من تو له بیر ده که م." له بهر خو یه وه ورته ی ده هات، به لام تینه ده گه یشت بوچی کوپه قاوه که ی له به رده مه. هه رچه نده سه رنجی ناو چاوی دها هه رگیز به و جو ره نه بیینی بوو، بیده نگییه که ی واتای به لئ بوو. "ده زانم زور گو راوم."

پاشان فوساجی سه ری داخست. چاوه کانی پر بوون له فرمی سک، چونکه له دوای ئه وه وه نه خوشییه که ی به ره و پیش بچوایه زیاتر ههستی به خه موکی ده کرد.

"راستی بلیم نه خوشیه که ت باشتر نابیت."

من وه کو په رستاریک گرنگیت پیده دهم.

"به و بونه یه وه له داهاتوودا ئه وه ی پی گووتم."

ده توانم هه ر شتیکت بلیم بی ئه وه ی ئیستا بگوریت.

"هه ست به چی ده که یت له و کاته دا؟"

ئایا هه ستت چون ده بیت...

بە تەواوی دەیویست درۆکە ی بشاریتەوہ، بەلام چاوەکانی
پر فرمیسک بووبوون، دەستی دەلەری.

"هەموو شت باش دەبیت."

هەموو شت باش دەبیت.

"تو چاک دەبیتەوہ"

خەم مەخۆ

"تو چاک دەبیتەوہ ئەمە راستییە."

هەموو قسەکانی بە برۆا بەخۆبوونەوہ دەگوت.

بە زەر دەخەنە یەکەوہ گوتی؛ "بە راستتە؟"

کۆھتاکێ؛ "بەلێ."

فوساجی نامەکە ی دەستی بەرز کردەوہ، مەودای نیوانیان

هیندە نزیکبوەوہ نامەکە ی لە دەست وەر بگریت. بە شەرمەوہ

گوتی؛ "بگرە."

دوای وەرگرتنی فوساجی گوتی؛ "دواتر دەتوانیت فری

بدهیت."

تۆنی دەنگی گۆرا، بە تەواوی شەرمی پیوہ دەردەکەوت؛

"قاوہکەت بخۆرەوہ بەرلەوہی سارد بېیتەوہ."

فرمیسک لە چاوەکانی دەهاتنە خوارەوہ، کوپە قاوہکە ی

هەلگرت و قومیکێ لیخواردەوہ، بەلام هیشتا ئامادە نەبوو

تەواوی بکات.

"خۆشەویستم."

ئەو كۇتا دىدارى خۇشەويستى نىوان ئەو دوو ھاوسەرە
بوو، دواتر بە يەك قوم تەواوى كوپە قاوہكەى خواردەو،
دەيزانى لە داھاتوو كى و كازوو چاوەرپى دەكەن و نامەكەشى
پىيە، بەلام ناوەرپوكى نامەكە دەربارەى وشەى خۇشەويستى
نىيە، گەرپايەو داھاتوو، بەخىراى چاوەكانى كردهو و زەرفى
نامەكەى كردهو، بە دەست و خەتى فوساجى خۆى نوسرابوو.
چاوەكانى پىرپوون لە فرمىسك، كازوو بەپەلە بەرەو لای
ھات؛ "تو باشىت...كۆھتاكى؟"

كازوو نامەكەى لە دەستى وەرگرت، بە ئاماژەى چاوى كى
رېگەى پىدا نامەكە بخوینىتەو بە دەنگى بەرز، ئەمە دەقى
نامەكە بوو؛

تو پەرستارىت، ھەر لەبەر ئەوہىە دۇنيام تىيىنى ئەوہت
كردووہ من تووشى نەخۇشىيەك بووم كە شت لەبىر دەكەم.
وہ دۇنياشم من داواى ئەوہت لىبكەم ياخود نا تو گرنگى بە من
دەدەيت. من دانى پىدا بنىم ياخود نا من تو لەبىر دەكەم. بەلام
دەمەوئىت داواى يەك شتت لىبكەم، ئەوہىش ئەوہىە؛ ھەرگىز
لەبىرى نەكەيت تو ھاوسەرى منىت، دەمەوئىت بەجىمبەھىلتىت.
نامەوئىت لەگەلما بمىنىتەوہ وەكو پەرستارىك، ئەگەر من
نەتوانم وەكو ھاوسەرىك مافى خۆتت بو دابىن بكەم. راستە پىم
خۇشە پىكەوہ بمىنىنەوہ وەكو ژن و مىردىك، نەوہك نەخۇش و
پەرستارىك، بەلام پىم وابىت نەخۇشىيەكەم رېگەم پىنادات. ئەمە
تەواوى ئەو وشانەىە كە من ناتوانم رووبەروو بە توئى بلىم.

دوای ته واو کردنی خویندنه وهی نامه که، هه ردوو کی و کوهتاکی دایانه پرمه ی گریان، کوهتاکی له وه تیگه یشت فوساجی بویه دهیویست بگه ریته وه رابردوو تا کو ئه وه به هاوسه ره که ی بلیت که دوای تووشبوونی به زه هایمه ر وه کو په رستاریک گرنگی پینه دات، به لکو وه کو هاوسه ریک گرنگی پیندات، کوهتاکی درکی به وه کرد ته نانه ت خودی ئه و رۆژنامه و گوڤاران ه ش که به دهست فوساجیه وه بوو ده رباره ی کاره که ی نه بوو، به لکو ئه و شوینانه ی دهست نیشان ده کرد که له گه ل هاوسه ره که ی سه ردانیان کردوو.

له و کاته دا خاتوونه کراس سپیه که گه رایه وه له دهست شور ه که، کوهتاکی له سه ر کورسیه که هه ستایه وه، نامه که ی له دهستی کازوو وه رگرت و گوتی؛ "که واته له سه ر من پیویسته چی بکه م؟"

کی به شله ژانه وه؛ "کوهتاکی."

کوهتاکی فرمیسیکی چاوه کانی سپری و به پروابه خوبوونه وه گوتی؛ "ده بیت من بگه ریتمه وه بو ماله وه."

پاشان ۰۸۳ یه نی له سه ر میزه که به جیهیتشت بو کازوو. کازوو؛ "سو پاس."

پاشان به په له له ده رگا که چوو ده ره وه، به لام راسته وخو گه رایه وه به کی و کازووی گوت؛ "به لام شتیکی تر، له سبه ی به دواوه نابیت به ناوی دووهم بانگم بکه ن باشه؟" کی؛ "زور باشه."

بہ بی ٹہوہی چاوه پئی وہ لامدانہ وہ بکات؛ بہ ہمووان
بلین.

تہق تہق

کازوو گہرایہ وہ لای ٹامیری ژمیرہرہ کہ و پارہ کہی
کۆھتاکی کردہ ناو ٹامیرہ کہ، کی-ش کوپ و سینییہ کہی
لابرد لہ بہردہم خاتوونہ کراس سپییہ کہ دا، پاشان قاوہ کہی بو
نوی کردہ وہ و پئی گوت؛ "خوشحال بووین بہ ٹامادہ بوونت لہ
قاوہ خانہ کہ مان ٹہم ہاوینہ ش."

بہ لام خاتوونہ کہ ہیچ وہ لامیکی نہ دایہ وہ و بہردہ وام بوو
لہ خویندہ وہی رۆمانہ کہی.
ہاوین دەستی پینکردبوو.

TANYA HAJI | تہنیا حاجی

چەنالی تەنیا حاجی تە تیلیگرام
گەورەترین چەنالی کتێب و
پەرۆردەیی و تەندرووستی و
سیمیبار و رۆشنیری و
گەشە پێدان

tanyahaj7

III

خوشکه کان

کچه گه نجه که له سهر کورسییه که به ته نها دانیشتبوو.
به شیوازی دهرکه وتنه که ی وا پیده چوو له قوناغی ناماده یی بیت.
دوو چاوی گه وره ی جوانی هه بوو. ته نوره یه کی کورتی بیجی و
بلوسیکی رهش و جووتیک پووتی رهشی دریژی له به ردا بوو،
پالتوکه ی له سهر کورسییه که دانا بوو، شیوازی جلو به رگه که ی
له ته مهنی زیاتر ده بوو، به لام ئه وه ی وای کردبوو شیرین و
له ته مهن گه نج دهر بکه ویت شیوه ی دهموو چاوه شیرینه که ی
و چاوه گه وره کانی بوو، قژی کورت بوو، که لای په نا گوئی
بوو، هیچ جوره نارایشتیکی نه کردبوو، برژانگه دریژه کانی
چاوه کانی زیاتر دهر خستبوو، پیده چوو له داهاتو وه هه هاتبیت
تا کو که سیک لیره ببینیت.

ئه گه ر ئه و یاسایه مان نه بووایه که ده لیت؛ نابیت له سهر
کورسییه که هه ستیته وه، هه ستایه و به شه قامه که دا رپی بکر دایه،
هه مووان هه ستیان به نامویی ده کرد له شیوازی دهرکه وتنی
کچه که دا.

ہیشتا ئہوہ ئاشکرا نہبوو کہ ئاخو ہاتووه کئی ببینیت،
 له و کاتہدا تاکہ کہس کہ له قاوہخانہکہ بوو ناگاری توکیتا
 بوو. ناگاری پیاویکی بالا بہرزی کہتہی چاو بچووک بوو، کہ
 کلاویکی گہورہ و جلو بہرگی چیشتلینہری له بہردابوو، له و دیو
 میزی ژمیریارہکہوہ و ہستابوو.

هیچ نیشانہیہک ئہوہی پیشان نہدہدا کہ ئہم کچہ بو
 ببینی ناگاری ہاتووه، سہرہپای ئہوہی تہنہا ئہو له وئی بوو،
 چہند جاریک تہماشای ناگاری کرد، بہلام تہماشاکردنہکہی
 ساردوسرانیہ بوو، کچہکہ ہموو ئہوہی دەیکرد له و کاتہدا
 چہند جاریک تہماشای ناگاری کرد و پاشان چاوی له سہر
 کاتژمیرہکہ بوو، پیدہچوو خہمی تہواوبوونی کاتہکہی بیت.
 له وکاتہدا دہنگیک له چیشتخانہکہوہ ہات، پیدہچوو
 ئامیرہکہ سہموونی توستہکہی ئامادہکردبیت، ناگاری بہپہلہ
 گہرایہوہ چیشتخانہکہ تاکو سہموونہکہ دہربہینیت، پاشان
 کچہکہ قومیکی له قاوہکہی خواردہوہ تاکو دلنیا ببیتہوہ له
 پلہی گہرمیہکہی، ہیشتا گہرمبوو. له و کاتہدا یوکو ہیرای
 ہاتہ ناو قاوہخانہکہ و وہکو پیشہی ہہمیشہیی له نزیک میزی
 ژمیریارہکہ دانیشت.

ناگاری زور خوشحال دہبوو ئہو کاتہی کرپارہکانی
 خواردنہکانی ئہویان لا بہچیژ دہبوو، چونکہ تہواوی
 پیکہاتہکانی بو خواردنہکان بہکاری دہہینان گرانہہا بوون،
 تہنہا کہرہکہ نہبیت کہ بہ خورایی دہستی دہکہوت. سینیہکہی

به دهسته وه گرتبوو، له بهردهم کچه که وهستا، کچه که ش هیچ
قسه یه کی نه کرد، پاشان پرسى؛ "بۆ بینینی کن هاتوویت؟"
کچه که سه ری هه لبری به سه رسامیه وه ته ماشای کرد،
پرسیاره که ی لا سه یر بوو، هیچ شتیکی نه گووت، ته نها به
سه رسورماوی ته ماشای ده کرد.

ناگاری؛ "چییه؟"

کچه که هیشتا هیچ وه لامیکی نه بوو بۆی. قومیکی تری له
قاوه که خوارد وه وه گوتی؛ "هیچ که سیک."

سینییه که ی له بهردهم کچه که دانا و به بیده نگی گه رایه وه
چیشته خانه که، به بی ئه وه ی هیچ قسه یه کی تر بکات، کچه که به م
رهفتاره ی ههستی به ناآرامی ده کرد. پیش ئه وه ی برواته ناو
چیشته خانه که کچه که بانگی کرد؛ "ئوو ببوره."

"چییه؟"

"من داوای ئه مه م نه کرد بوو."

ناگاری مستی تووند کرده وه و گه رایه وه پشتی میزی
ژمیریاره که و گوتی؛ "تو له داها تو وه وه هاتوویت و زورت
پیچوو و تا کو گه شتوویت ته ئیره، ناتوانم به بی ئه وه ی هیچ
خزمه تیکت بکه م ریگه ت بدهم بگه رییته وه داها توو."

کچه که به بیده نگی ته ماشای ده کرد، به بی ئه وه ی هیچ بلیت،
ناگاری چاوه ری ئه وه بوو لانی که م سوپاسیکی بکات.

ناگاری؛ "کیشه یه کت هه یه؟"

"نه خیر، زور سوپاس ده یخوم."

کچه که که ره که ی کرده سهر توسته که و پاشان قه پالیکی
لیگرت، ناگاریش چاوه پنی کاردانه وهی بوو، به لام کچه که نه ک
هیچی نه گووت، به لکو هیچ کاردانه وهیه کی نه و توشی نه بوو
دوای ته و او کردنی توسته که دهستی کرد به خواردنی زه لاته که،
دوای نه وهی ته و او ی خواردنه که ی خوارد دهسته کانی خسته وه
ناویه ک به بی نه وهی هیچ قسه یه ک بکات.

له و کاته دا کازوو هاته ته نیشته ناگاری؛ "من...." له و کاته دا
تیبینی کچه که ی کرد بویه قسه که ی ته و او نه کرد.
ناگاری؛ "سلاو". پاشان کلیله کانی له گیرفانی دهرهینا،
سلاو کردنی نه مجاره ی جیاواز بوو، چونکه هه همیشه سلاوه کانی
به م جوړه یه، سلاو به خیر بیته وه.

کازوو دهسته کانی خسته ناویه ک و گوئی؛ "نه و کچه کتیه؟"
کازوو زور پرسپاری دهر باره ی نه و جیگه یه نه ده کرد،
چونکه هه ر کاتی که سینک له و جتیه دانیشتایه دهیزانی که له
داهاتوو وه هاتوو تاکو چاوی به که سینک بکه ویت، به لام
نه وهی سه یربوو نه مجاره کچیکی گهنج له ویدا دانیشتوو وه.
کچه که گوئی؛ "سلاو". به زه رده خه نه یه که وه.
ناگاری بروی هه لته کاند، پنی سه یر بوو کچه که
به زه رده خه نه وه قسه ده کات.

کازوو؛ "هاتوویت چاوت به که سینک بکه ویت؟"
"به لی".

ناگاری که میک توره یی دایگرت، چونکه چند خوله کینک

له وه و بهر له کچه که ی پرسیبوو، به لام هیچ وه لامی نه دایه وه،
ئیستاش به په رو شیییه وه بو کازووی باس دهکات.

ناگاری؛ "به لام ئه وهی چاوه ریی دهکیت نه هاتوو وایه؟"
کازوو سه ری سورما، که واته چاوه ریی کی دهکات؟
کازوو په نجهی ئاماژهی بو ناگاری دریژ کردو گوتی؛ "که واته
نه هاتوویت بو بینینی ئه و پیاوه؟"

ناگاری به سه رسورمانه وه گوتی؛ "چی؟ من..."
که میک شله ژاو گوتی؛ "ئه ه... مممم."

کچه که نزیکه ی ده خولهک ده بوو گه یشتبووه قاوه خانه که،
کازوو... کی بردبووه لای پزیشکه که ی پاشان هاتبووه
قاوه خانه که، جیاواز له پیشه ی هه میشه یی که ناگاری ده بیات
بو لای پزیشکه که ی.

(ئایا ئه و کاته ی ده ستنیشان کردوو که من به ته نهام لی ره؟)
ناگاری لی دانی دلی که و ته زیاد بوون.

(که واته ئه و ریگه یه ی ئه و پیی هاتوه بو ئیره رهنگه...)
ناگاری له کورسییه که ی به رانه بر کچه که دانیشته. کچه که ش
ته نها ته ماشای ده کرد.

ئه گه ر شیوازی هه لسوکه و ته که ی به هوی ئه وه وه بیته
شه رمم لی ده کات، هه ولده دم که میک کراوه تر بم له گه لی دا.
ناگاری له کچه که ی پرسی؛ "که واته ئه و که سه ی هاتوویت بو

بینینی منم؟"

"نه خیر."

"هاتوویت بو بینینی من؟"

"نه خیر."

"من؟"

"نه خیر!"

"..."

کچه که دهیزانی کازوو گوئی له گفتوگو که یانه بویه گوتی؛
"که واته یاساکان ده زانیت."

ناگاری خوی به دهسته و هداو گوتی؛ "که واته باشه من نیم."
پاشان ههستا و گه رایه وه لای میزی ژمیریاره که.
کچه که به زه رده خه نه یه که وه ته ماشای ده کردن.
زهنگی کاتژمیره که لییدا، تاکه کاتژمیر کاته که ی به راستی
ده خوینده وه ئه وه ی ناوه راست بوو، دوانه که ی تر خاو تر یا خود
خیرا تر بوون. له و کاته دا کی هاته ژووره وه بو ناو قاوه خانه که.
کی عه زییه کی پیروزه یی و جوتیک نه عمل و کلاویکی
گه وره ی له سه ردا بوو، پیده چوو دوا ی ئه وه ی کازوو به جتی
هیشتوو ه سه ردانی چه ند فرو شگایه کی کرد بییت و هه ندیک شتی
کر بییت، کی که سینکی له و جو ره بوو شهرمی له ده و روبه ره که ی
نه ده کرده وه، هه می شه ئه و کارانه ی ده کرد که خوی پی پی ئاسوده
ده بوو، جیا له وه ش له گه ل کر یاره کاندایه بووه ها ورپی. ته نانه ت
ئه گه ر که سه کان ژاپونیش نه بوونایه کیشه ی نه بوو له گه لیاندا.
"سو پاس بو ئه مرۆ کازوو."

کی تیبینی کچه که ی کرد له سه ر کورسییه که دانیشتوو ه.

گوتی؛ "سلاو بە خیربیتیت."

تونی دەنگی بەرزتر بوو لە کاتی ئاسایی، جیا لەوەش
شیوازی گوتنەکە یەکەمیک شلەژانی پیووە دەردەکەوت. کچەکە
بەبێ وەلامدانەووە تەنها تەماشای دەکرد و هیچی تر، کی چوو
ژوورەووە، پاشان ناگاری پرسبیری لە کی کرد؛ "ئەو کچە کینیە؟"
لەوکاتە یەکەم ناگاری سەرقالی ئەم گفتوگۆیە بوون
کچەکە بە دەنگی بەرز بانگی کردن؛ "ببورن."

کی؛ "بەلێ."

کی؛ "ئەممم ئەووە..."

ناگاری؛ "بەلێ، ئەووە چی؟"

"پێم خۆشە وینە یەکت لەگەڵدا بگرم."

کی بە سەرسوڕمانەووە؛ "من؟"

"بەلێ."

ناگاری بە سەرسوڕمانەووە تەماشای کی کرد و گوتی؛

"ئەو؟"

کچەکە؛ "بەلێ."

کازوو؛ "کەواتە تۆ هاتوویت تاکو کی ببینیت؟"

"بەلێ."

کی سەری سوڕما بوو، چونکە ئەووە یەکەمین جار بوو
کە سێکی نەناسراو داوای شتیکی وای لێبکات، هەرچەندە دەبوو
لەجیاتێ ئەووە لێی بپرسیت بۆچی دەیهویت وینە یەکت لەگەڵدا
بگریت، بەلام گوتی؛ "دەتوانم ئارایشتەکەم نوێ بکەمەووە؟"

جاننای شانہکھی کردہوہ بہمہ بہستی ئہوہی نارایشتهکھی
نوی بکاتہوہ. دواتر کچہکے گوتی؛ "کاتمان زور نییہ."
"بہ دلنیاپیہوہ نہ خیر."

کی یاساکانی دہزانی، بویہ بہ خیرایی سہر پروومہ تہکھی
دہرہینا و کہ میکی بہ کارہینا و پاشان، لہو کاتہدا کی چووہ پال
کچہکےوہ تاکو وینہکے بگرن پیئکےوہ، کازوو بہ سہرسورمانہوہ
لیی پرسی؛ "کامیراکہت لہ کوپیہ؟"
کچہکے شتیکی لہ گیرفانی دہرہینا و گوتی؛ "ئہم شتہ
کامیرایہ؟"

شتیکی دہرہینا ہیندہی کریدیت کارتیک دہبوو، کی بہ
سہرسورماویہوہ تہ ماشای کرد؛ "ئہمہ کامیرایہ؟"
کچہکے؛ "کاتمان زور نییہ پہلہ بکہ."
کی؛ "ئوو داوای لیبورڈن دہکےم."
کازوو؛ "ئامادہبن"

چرک

"چی... بوہستہ وینہکےت گرت؟"

کازوو کامیراکہی گہراندہوہ بو کچہکے، چونکہ لہو کاتہی
کی سہرقالی چاککردنی قژی بوو، کازوو وینہکےی گرتبوو.
"کہی وینہکےت گرت؟ چوں دہرچووہ". کازوو و کچہکے
لہو خالہدا هاوبہش بوون بیتدنگ بوون زور قسہیان نہدہکرد.
کچہکے گوتی؛ "زور سوپاس". پاشان ئہو قاوہیہی مابوہوہ
لہ کوپہکےدا خواردیہوہ راستہوخو.

کی؛ "چی؟ خوله کیک چاوه ریکه شه وه تو باسی چی ده که بیت؟"
ساتی دواتر کچه که وه کو شه وهی بیته هلم دیار نه ما و
پاشان ژنه کراس سپیه که هاته وه جیکه ی.

هرسینکیان زور به ناسایی له بارودوخه که یان ده روانی،
له کاتیکدا شه گهر کریاریک شه و شته ی بینیا یه شه و بیگومان
شوک ده بوو، پاشان بابه ته که به شاردا بلاو ده بوه وه، بیگومان
خاوه نی قاوه خانه که ش هیچ روونکرده وه یه کی نه ده بوو بو
بابه ته که. ژنه که دووباره رومانه که ی گرت به دهسته وه و
دهستیکرد به خویندنه وه وه که شه وهی هیچ شتیک رووینه دابیت،
به لام به دهستی راستی پالی به سینیه که وه نا که کوپ و
قاوه که ی له سهر به جی ما بوو وه کو ئاماژیه که بو شه وهی بلیت؛
دوور بیخه نه وه.

له و کاته دا کی سینیه که ی هه لگرت تا کو لای بیات، ناگاریش
چووه چیشخانه که.

کی به سه رسورمانه وه گوتی؛ "شه و که سه کی بوو؟"
پاشان زه رفه کانی له کازوو و هرگرت و چووه چیشخانه که،
کازوو به سه رسورماوی ته ماشای کورسیه که ی ده کرد که
کچه که ی لیدانیشتبوو. به لایانه وه شتیکی سه یربوو، چونکه شه وه
یه که مین جار بوو که سینک له داهاتوو وه بیت و بیه ویت یه کیک
له شه ندامه کانی قاوه خانه که بینیت. کچه که به تاییه ت هاتبوو
تا کو کی بینیت. به لام کازوو له که سی نه پرسی و لیکولینه وه ی
نه کرد ئاخو شه و که سه کی بوو؟ بوچی گه راوه ته وه، چونکه

هەرچهنده خه‌لک له داها‌توو بهاتایه بۆ رابردوو یاخود به‌پیچه‌وانه‌وه ئه‌وه که‌س پرس‌یاری لینه‌ده‌کرد، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بکوژیک له داها‌توو بهاتایه و له رابردوو گوله‌ی له دلی که‌سه‌که بدایه ئه‌وا هیش‌تا کاریگه‌ری نه‌بوو، چونکه یاساکان به‌و جووره بوون ئیستا به هیچ جوړیک ناگوریت، هەرچه‌نده ده‌ستکاری ورده‌کارییه‌کانی رابردوو بکه‌یت.

ئه‌گه‌ر ئه‌و رووداوه به‌راستی روویدایه و که‌سینک که‌سینکی بریندار بکردایه دواتر بانگی ئۆتۆمبیلی فریاگوزاری ده‌کرا پاشان که‌سه‌که‌یان ده‌برده نه‌خۆشخانه، ئینجا له‌ویش ده‌کرا پزیشکه‌کان بلین ئه‌م که‌سه‌مان پی رزگار نا‌کریت، ره‌نگه‌ جوړی خۆینه‌که‌شی ده‌گه‌من بوایه، پاشان هه‌موان لێی بیهیوا ده‌بوون، به‌لام هۆکاریک ده‌خولقا تا‌کو که‌سینک بیت و ئه‌و که‌سه‌ رزگار بکات له مردن، چونکه له داها‌توودا ئه‌و که‌سه‌ ده‌بیت بژی.

ئه‌و کاته پزیشکه‌کان ده‌یانگوت به‌ په‌رجوو که‌سه‌که رزگاری بووه، ئه‌کرا یه‌ک خوله‌ک دره‌نگتر که‌سه‌که به‌ینرایه بمردایه، یاخود یه‌ک ملیم نزیک‌تر بوایه له ده‌ماریکی ئه‌وا که‌سه‌که ده‌مرد.

ئه‌مه‌ گریمان‌یه‌ک بوو که ده‌کرا رووبدا، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش بوو کازوو به‌ خه‌یالیدا نه‌ده‌هات که‌سه‌که کینه‌ که‌ له داها‌توو ده‌و ده‌یت، یاخود چی ده‌کات. ناگاری له چیش‌تخانه‌که‌وه بانگی کرد:

‘ده‌توانیت ئه‌و کاره‌م بۆ ئه‌نجام بده‌یت؟’

کازوو چوو ده‌چیش‌تخانه‌که‌، سینیه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو

که که میک له وه و بهر له بهردهم خاتوونه کراس سپییه که
هه لیگرتبوه وه. کازوو که و ته بیرکردنه وه؛ نایا نه و کچه کی
بوو؟ بۆچی له داهاتوه وه هات تا کو ته نها وینه یه که له گه ل کی
بگریت و بگه ریته وه داهاتوو؟

ناگاری بۆ کازوو؛ "به خیر بپیته وه."

(پیم وایه شتیکی گرنگ روویداوه و له دهستم چوو وه.)
کازوو سه ری له قاند. کۆهتاک کی له کار گه رابوه وه، هاته
ژووره وه بۆ ناو قاوه خانه که؛ "سلاو". کۆهتاک کی بلوسی کی
پۆلۆی سه وزی له بهردا بوو له گه ل ته نوره یه کی سپی و
پیلایوکی رهش و جانتایه کی ره شیشی له شان بوو.

ناگاری؛ "سلاو کۆهتاک کی."

ناگاری قسه که ی راست کرده وه؛ "ئوو ببوره خاتوو
فوساجی" سی رۆژ ده بوو دوا ی گه رانه وه کۆهتاک کی بۆ رابردوو.
جانتاکه ی دانا و پاشان گو تی؛ "تکایه قاوه یه که."

ناگاری؛ "هه ر ئیستا". پاشان گه رایه وه چیشته خانه که.

ته ماشایه کی قاوه خانه به تاله که ی کرد بی هیوا بوو، چونکه
ئه مرۆ فوساجی نه هاتبوو، له و کاته شدا کازو سه رقالی بردنی
قاوه بوو بۆ خاتوونه کراس سپییه که.

کۆهتاک کی؛ "من کاتی پشووی خۆم وه رده گرم."

هه رچه نده مانگی ئابی هاوین بوو، به لام کۆهتاک کی وه کو
هه میشه ته نها قاوه ی گه رمی ده خوارده وه و تامی قاوه ی
ساردی لا په سه ند نه بوو.

ناگارى كاتىك قاوهى ئاماده دەکرد بە ئامىرەكە، تەكنىكى
 كەفكردىنى بەكار دەھىنا و پاشان ئامادهى دەکرد، بەمەش
 سەرنجى كرىارەكانى بەلای خۇيدا را دەكىشا و تامەكەى
 خۇشتر دەبوو، بەلام بۇ كۆھتاكى بەو جۆرە نەبوو، بەلكو
 قاوهكەى بە فلتەرەكە دەپالوت، پاشان ئاوى گەرمى تىدەکرد،
 بەوہ تامى قاوهكە خۇشتر دەبوو و كارىگەرى لە پلەى گەرمى
 ئاوهكە نەدەکرد، بەم تەكنىكە دەگوترا تەكنىكى كلاسىكى
 ئامادەكردىنى قاوه كە تەنھا تايبەت بوو بە كرىارە تايبەتەكان،
 دواتر پىشكەشى دەکرد.

كى بەوہ راھاتبوو كە ئامىرى قاوهى ئوتوماتىك بەكاربەھىنىت،
 ئامىرەكە چەند دوگمەيەكى لەسەربوو بۇ ھەر تامىك دەتتوانى
 كرتە لە دوگمەيەك بكەيت، زۆربەى كرىارەكان ئەم جۆرەيان لا
 پەسەند نەبوو، بەلكو ئەوہى ناگارىيان لا پەسەند بوو، كازووش
 بەشىوازى ناگارى قاوهى بۇ كرىارەكان ئامادە دەکرد، بۆيە
 كرىارەكان زۆر دلخۇش دەبوون ئەو كاتەى ناگارى ياخود
 كازووى لىبوايە.

كۆھتاكى لەو كاتەى چاوهپىرى قاوهكەى بوو؛ "بەو بۆنەيەوہ
 چەند رۆژىكە تىبىنىم كردووہ بارەكەى ھىراى داخراوہ. ئايا
 ئاگادارى ئەوہن شتىك روويداوه؟"

ھىراى لەنىو بارە بچوكەكەى دا خواردن و خواردنەوہى
 دانابوو كە جىى شەش مىزى تىدا دەبووہوہ، بەلام ھەمىشە
 قەرەبالغە، ھەموو شەويك بارەكەى كراوہيە، بەلام كاتى

كردنەۋەكەى بەپىى مىزاجى ھىرايە، تەنانت ھەندىك جار
بەجۆرىك كرىارەكانى چاۋەپىى دەكەن لەبەردەم دەرگاگەى
دەۋەستىن تاكو دەيكاتەۋە، بەلام تەنھا شەش كرىارى سەرەتا
دەتوانن دابنىشن، ئەوانەى تر دەبىت بەپىۋە خواردنەۋەكانىان
بخۆنەۋە.

راستە بارەكە پىاوانە بوو تا رادەيەك، بەلام گرنگىشى دابوو
بە ئافرەتان، واتە ھەمووان بى جىاۋازى دەيانتوانى سەردانى
بكەن.

بەھۆى قەرەبالغى و ھەبوونى كرىارى زۆرەۋە زۆربەى
كات ھەندىك لە كرىارەكان پارەى زىاتر ياخود دەرفەتى خانوو
ياخود شوقەيان دەخستە بەردەمى، بەلام ھىراى ھەمووى رەت
دەكردەۋە و جگە لە پارەى خواردنەۋەكە ھىچ پارەيەكى تىرى
ۋەرنەدەگرت، كۆھتاكىش ھەندىك جار سەردانى دەكرد بۆ
خواردنەۋە.

كۆھتاكى ئەمرو تىبىنى ئەۋەى كردبوو كە دوو شەۋە
بارەكەى ھىراى داخراۋە و خەلكى زۆر نۆرەيان بۆ گرتوۋە، بە
باسكردنى ئەۋ بابەتە ناگارى دەموچاۋى گۆرا، كەوتە خەمى
ئەۋەى ئاخۆ بۆچى دوو رۆژە ھىراى بارەكەى نەكردۆتەۋە.

كۆھتاكى؛ "چى بوۋە؟"

ناگارى؛ "خوشكەكەى توۋشى رووداۋى ھاتوچۇ بوۋە."

"ئوۋ نەخىر!"

ناگارى؛ "بۆيە گەراۋەتەۋە مالەۋە."

”چهنده خه مناکه.“

کوهتاکی زور خه مباربوو به بیستنی هه واله که، چونکه دواي ئه وهی هیرای ماله وهی جیهیشتبوو، خوشکه کهی دههات بو سهردانی تاکو بییینیت و قه ناعه تی پیبکات بگه ریته وه ماله وه، دواي ئه وهی به وه رازی نه ده بوو هه موو مانکیک دههات و سهردانی ده کرد، به لام هه موو جاریک هیرای خوی لیده شارده وه تاکو چاوی پیته که ویت، کوتا سهردانیس سی رور له مه و پیش بوو، به لام وهک هه میشه هیرای له نیو قاوه خانه که دا خوی له خوشکه کهی شارده وه، دواتر ئه ویش به ناچاری گه رایه وه ماله وه.

له و کاته دا ناگاری به سهرسورماوی وه ستابوو، چونکه نیمه یلیکی له هیرای-یه وه پیگه یشتبوو که بو کی ناردبوو، تیایدا باسی رووداوه کهی کردوو و پی گوتوو که باره که بو چه ند روریک داده خریت و جیا له وهش میوانخانه که شیان له توکیو به هه مان شیوه داده خریت.

سیندای جیهی کی به ناوبانگ بوو بو گه شتوگوزار و به جوانییه کهی ناوبانگی ده کردبوو، تیایدا فیستیقالی تانا باتا ئه انجام ده درا: له نیو دره خته به رزه بامبوکاندا، کاغه زیان ده هینا و رهنگیان ده کرد، پاشان دهیانرازانده وه و دواتر به دره خته بامبوکانه وه هه لیان ده واسی، زوریک له خه لکی ژاپون بروایان به م کاره هه یه و ده لین به خت و پاره و هاوسه رگیری ده هینیت، یاخود هه ر نیازیک که بیانه ویت.

به شیوهیه کی گشتی فیستیقاله که له ۶ بو ۸ ی مانگی ئاب دهخایه نیت، زیاد له دوو ملیون گهشتیار به شدار ده بن تینیدا، ئەم فیستیقاله زۆربه ی کات له تاکاکورا ئەنجام دهدریت که نزیکه ده خولهک له ویستگه که ی سیندایه وه دووره.

ناگاری به مۆنییه وه سلای له کۆهتاکی کرد، دوا ی؛ 'سلای به خیربیتت.'

پاشان کی له ژووره که ی دوا وه هاته دهره وه، دوا ی بیستنی زهنگه که به هه مان شیوه سلای له کۆهتاکی کرد؛ 'سلای، به خیربیتت.'

له و کاته دا دهنگیکی تریان بیست؛ 'ناگاری! کی! که سی لینه! که میک خویم دهویت!' 'هیرای ئەوه تویت؟'

که س پیشبینی ئەوه ی نه کردبوو که هیرای به م زووییه بگه رپته وه، چونکه چه ند رۆژیک به سه ر پرسه ی خوشکه که ی هیرای-دا تپه ریبوو، جیاواز له وه ش پینان وابوو دوا ی پرسه که ده بیت هیرای چیتر ئاگاداری میوانخانه که بیت، به لام هیرای گه رابوه وه، هینده ی سه رنجیان دا چاوه کانی ئاوسانیا ن پتوه دیاربوو له گه ل خه مباری. وا پیده چوو هیرای خوئییه که ی بو بابه تیکی رۆحانی بویت نه وه ک بو زیادکردنی خواردنه که ی. دووباره بانگی کردنه وه، به لام به دهنگیکی له رزۆکه وه؛ 'ده ی خیرا بکه ن!'

خوله کینک چاوه ری بکه.

ناگاری به په له خوئییه که ی بردو به ره و لای دهرگا که
رؤیشت، هم مووان سه ریان سورما بوو، وه ها بیریان ده کرده وه
که کراسینکی ئاسایی وه کو همیشه یی له به ردا بیت، به لام نه وه
چون ده بیت له کاتیکدا تازه خوشکه که ی مردو وه، به لام له و
کاته ی کی گه یشته لای دهرگا که هم مووان سه ریان سورما بوو
به و دیمه نه ی، بینان له جیاتی پیشبینییه که یان کراسینکی ره شی
دریژ و کلاویکی ره شی له سه ردا بوو، قژی ئاسایی به ستبوو،
که س چاوه ری ئه وه ی نه ده کرد به و شیوه یه دهر بکه ویت، به
ته واوی ماته مینی پیوه دهر ده که وت، چو وه کورسی ناوه راست
دانیشت و پاشان گوتی؛ "ببورن بو بیزار کردنتان ده توانن
په رداخیک ئاوم بو بینن تکایه؟"

کی؛ "به دلنیا یی وه."

کی گه رایه وه چیشته خانه که تا کو په رداخه ئاوه که ی بو
بهینیت، ناگاریش خوئییه که ی هیشتا به ده سته وه بوو له به ران به ری
وه ستابوو، کوه تا کیش به سه رسورمانه وه لئی دهر وانی له جی
خوئییه وه، چونکه رهفتاره کانی سه یر دهر ده که وتن، له و کاته شدا
کی گه رایه وه و په رداخه ئاوه که ی له به رده می دانا.

هیرای؛ "زور سو پاس."

په رداخه ئاوه که ی به یه کجار خوارده وه، پاشان داوی
په رداخیک ئاوی تری کرد؛ "په رداخیک تر تکایه."

کی په رداخه که ی ه لگرت ه وه دوو باره گه رایه وه چیستخانه که.

ناگاری؛ "هیرای؟"

"به لئ."

"چی له خوئییه که بکه م."

"چی بکه یت؟"

"مه به ستم له ..."

"چی؟"

ناگاری؛ "زور به رداخه وه م ده رباره ی له ده ستدانی ..."

هیرای شیوه ی دهموچاوی گورا، که میک دلته نگی دایگرت،

دواتر گوتی؛ "مه به ستم کومییه؟"

"به لئ به دلنیا یه وه ..."

"پووداوه که چاوه پروان نه کراوبوو به رداخه وه ..."

کی گه رایه وه په رداخه ئاوه که ی له به رده می دانا.

هیرای؛ "زور سوپاس بو تو."

دوای ئه وه ی په رداخی دوو همیشه خوارده وه؛ "وه کو

ئه وه ی ده یگیرنه وه به هه له له شه قامه که په ریوه ته وه، پاشان

پووداوه که پوویداوه."

به جوړیک بابه ته که ی باس ده کرد وه کو بلیت به سهر

که سیکي نه ناسراودا هاتیت.

"ئه مرو بوو؟"

"چی ئه مرو؟"

کو هتاکي؛ "پرسه که به دلنیا یه وه."

"به لئی ته ماشا بکه!" پاشان ههستایه سه رپیی و که میک خوی
بادا پیوهی وهکو مؤدیله کان و گوتی؛ "چۆنه لیم هاتووه؟ ههست
دهکه م وهکو ئه وهیه به زۆر له بهریان کردووم."

خوشکه کهی کۆچی دواي کردبوو، هه مووان له قاوه خانه که
بو ی خه مباربوون، به لام هه لسوکه وتی هیچ به وه نه ده چوو که
ههستی پیبکات. کۆهتاکی ئارامی نه ما، به تور په بییه وه گوتی؛
"بۆچی هینده زوو گه راویتته وه؟" له راستیدا ده یویست
پیی بلیت؛ "چهند بی رهوشتانیه ئه م رهفتارانه له کاتیکدا
خوشکه کهت مردبیت، ئه ی وانیه؟"

دانیشه وه له سه ر کورسییه که ی و گوتی؛ "بابه ته که په یوه ندی
به وه وه هه یه منیش باریکم هه یه ده بیت ئاگاداری بيم."
به ته واوی تیگه یشت کۆهتاکی ده یه ویت بلیت چی هه ر
له به ره وهش بوو خوی به و قسه یه په رانده وه.

"به لام هیشتا..."

"تکایه لیبیگه ری."

پاشان له ناو جانتا که ی جگه ره یه کی ده رهینا، ناگاری به
سه رسورمانه وه ته ماشای ده کرد، گوتی؛ "ئایا تو باشیت؟"
"له به رچی؟"

له و کاته دا سه رقالی ده رهینانی چه رخه که ی بوو تا کو
جگه ره که ی پی دابگیرسینیت.

ناگاری به نیگه رانییه وه؛ "خوشکه کهت مردووه پیت وانیه
ده بوو له گه ل دایک و باوکتدا بمایتایه ته وه که میکی تریش، تا کو
چاک ده بوونه وه."

هیرای دواي داکیرساندنی چکه‌ره‌گه‌ی! "باشه، له راستیدا
ئه‌مه کیشه‌که‌یه."

قومیکی له چکه‌ره‌که‌ دا و بون دوکه‌ل و کول بلاو بویه‌وه،
پاشان به‌رده‌وام بوو، کوتی! "به‌لام ئه‌وه‌تا وه‌ک ده‌بینیت لیره‌م."
سه‌رنجی ئه‌وه‌ی دا که کوهتاکی و ناکاری چون سه‌رسیان
سورماوه، هه‌ر بویه‌ کوتی! "من چیتتر هی ئه‌و جییه‌ نیم که
لنوه‌ی هاتووم."

کی به سه‌رسامییه‌وه پرسی! "مه‌به‌ستت چیه‌؟"
"کاره‌ساته‌که به‌م جوړه بووه، له‌وکاته‌ی له پیری که‌رانه‌وه‌ی
بووه بۆ مال‌وه که هاتبوو بۆ بینینی من تووشی رووداوه‌که
بووه، هه‌ر بویه‌ دایک و باوکم سه‌رزه‌نشتی من ده‌که‌ن له
به‌رانبه‌ر مردنی خوشکه‌که‌م."

کی! "ئه‌وان چون کاریکی له‌و جوړه ده‌که‌ن؟"
"به‌لام کردیان... له لایه‌کیشه‌وه بیری لیده‌که‌مه‌وه راست
ده‌که‌ن."

هه‌ناسه‌یه‌کی قوی هه‌لمژی و به‌رده‌وام بوو له قسه‌که‌ی!
"ئه‌و به‌رده‌وام و به‌رده‌وام ده‌هات بۆ بینینی من، هه‌موو
جاریکیش من ئه‌وم رته‌ ده‌کرده‌وه."

کو‌تا جار کی یارمه‌تی هیرای دابوو تاکو خوی بشاریته‌وه له
خوشکه‌که‌ی، ئه‌مه‌ش وای کردبوو هیرای هه‌ست به‌په‌شیمانی
بکات ده‌باره‌ی ئه‌و کاره‌ی. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ساخته‌وه
کوتی! "دایک و باوکم رته‌ی ده‌که‌نه‌وه قسه‌م له‌که‌لدا بکه‌ن."

تہانہت دہربارہی مردنی خوشکہکھی پھیوہندیان پھیوہ
 نہکردبوو، بہلکو لہ رینگہی کارمہندی پرسگہی میوانخانہکھوہ
 ہہوالی مردنی خوشکہکھی زانیبوو، ہیرای ہہرگیز وہلامی ئہو
 پھیوہندیانہی نہدہدایہوہ کہ لہ میوانخانہکھوہ دہہاتن، بہلام
 ئہو بہیانہیہ کاتیک لہ زہنگی تہلہفونہکھی بہٹاگا ہاتبووہ و
 ژمارہی میوانخانہکھی بینیوو راستہوخو دلی داخوریابوو،
 ٹاخو شتیک روویداوہ! پشان بہچاوی پر گریانہوہ ہہموو
 ئہوہی توانیبووی بہ کارمہندہکھی بلیت ئہوہیہ کہ ئیستا دہگہہ
 ئہوی و راستہوخو کہلوپہلہکانی کوکردبووہ و گہرابوود
 لای خیزانہکھی.

بہپہلہ بہ تاکسی گہیشتبووہ میوانخانہکھی، ہہرچہندہ
 رینگہکھی نزیکی پینج کاترمیز دہبوو، جیا لہوہش لہبہر ئہوہی
 تاکسیہکھی بہ خیرایی دہرویشٹ نزیکہی ۰۰۰۰۵۱ یہنی
 لیسہندبوو، ہہرچونیک بیت ئہوہی بہلاوہ گرنگ نہبوو.

کاتیک لہ تاکسیہکھی دابہزی ئہو کاتہ بہوہی زانیوو ہہر
 بہ نہعلہکانی پیہوہ و لہفہکھی قژیہوہ لہمال رویشتبوو،
 تہانہت جلہکانیشی نہگوریوو، بہپہلہ بہرہو مالی خیزانہکھی
 رویشٹ کہ لہ تہنیشٹ میوانخانہکھی دروستیان کردبوو، شیوازی
 خانووہکھیان وکو خانووہ کلاسیکہکانی ژاپون بوون.

سیانزہ سال تپہر بوو بوو بہسہر دواین جاردہ کہ
 لیزہ ژیاوو، بہلام ہیچ شتیک نہگوریوو، ہہمووی لہ جہی
 خوی بوو. دہرگاکی کردہوہ، بہلام ژوورہوہ وکو سہہول

ساردبوو، خوشبەختانە چاكتەي گەرمى لە بەردا بوو كە بۇ ئەو كاتەي گونجاو بوو، دواي ئەۋەي چووۋە ژوورى دانىشتنە كە هيچ كەسيكى بەدى نەكرد، پيدەچوو ماۋەيەكى زوربەيت خانوۋەكە چۆل كرابەيت، بەلام دواي ئەۋەي چووۋە ژوورە گەرەكە تەواۋي خيزانەكەي لەۋي دانىشتبوون.

باوكى لە سوچىكى ژوورەكە دانىشتبوو بە خەمبارىيەۋە، كومىش لە ناۋەراستى ژوورەكە دا دانرا بوو بە چلە سپىيەكانىيەۋە كە گولى كىمۆنى پەمەيى بەسرەۋە بوو، بەلام داىكى كومى لەۋي نەبوو.

هیرای دەستى لە دەموچاۋي خوشكەكەي دا، پاشان چپاندى بە گوئيدا و گوتى سوپاس بۇ خودا، سوپاس گوزارىيەكەي لە بەرانبەر ئەۋە بوو كە جەستەي و دەمووچاۋي كومى هيچ زيانىكيان بەرنەكەوتبوو ھەرچەندە ئەو ئۆتۆمبىلەي لىيدا بوو بارھەلگربوو.

هیرای پووي كرده باوكى و بانگى كرد؛ "باوكە..."
ئەۋە يەكەمىن گفتوگوۋى نيوان هیرای و باوكى بوو دواي سيانزە سال.

ئەو پۆژە ھەروا لەناو مالەكە ماىەۋە بەبى ئەۋەي باوكى هيچ قسەيەكى لەگەلدا بكات، پۆژى دواتر داىكى لە پرسەكە بىنى، چاۋەكانى نوقمى گريان بووبوون، داىكى لەجىياتى لەگەل ئەندامانى خيزانەكە داينىشيت لەگەل ماتەمىن كىرەكان دانىشتبوو. ماتەمىنيەكە زور بەھىمنى بەرئۆدەچوو، هیرای

به نئویاندا تیپه ربوو به بی ئه وهی هیچ قسه یه کیان له گه لدا بکات،
جگه ره یه کی تری دهرهینا و پاشان قومیکی لینا و گوتی؛
"به لی بهم جوړه بوو چیرۆکه که."

هر یه که له ناگاری و کی و کۆهتاکی خه مباربوون له باره ی
چیرۆکه که یه وه. هیرای به خه مبارییه وه گوتی؛ "به راستی بیلیم
من هیچ باش نیم له گه ل هه موو ئه م رووداوانه دا."
کی؛ "هیرای..."

هیرای دهستی بیده نگبوونی بهرز کرده وه؛ "هیچ خه مبار
مه بن و پیشم مه لین من باشده بم."
دهیزانی شتیک هه یه که کی دهیه ویت بیلیت، هر بویه به و
جوړه بهرگریی کرد.

"ته ماشا بکه ن هاورپیان، دهزانم وه ها دهرناکه وم، به لام من
به راستی زور زور خراپم و ههست به خراپی ده که م، به لام
پیویسته کاریک بکه م بتوانم له سه ر پییه کانی خوم بوهستمه وه،
ئه ی وانیه؟"

تا راده یه ک قسه که ی راستبوو، چونکه ئه گهر کی بوایه
بیگومان ئیستا نهیده توانی به و جوړه له سه ر پییه کانی خوی
بوهستیت، ئه گهر کۆهتاکی بوایه ئه وا بو ماوه ی چه ندین روژ
دهگریا به بهرده وامی، به لام هیرای زور خوراگره دهرباره ی
رووداوه که.

هیرای؛ "من دهگریم، بیگومان دهگریم، به لام هر کهس له
که سیکي تر جیاوازه."

پاشان جانتا که ی هه لگرت و هه ستایه وه سه رپی و گوتی؛
"بویه شته کان به و جور هیه."

ناگاری به سه رسورمانه وه پرسی؛ "که واته بۆچی سه ردانی
قاوه خانه که ت کرد به م کاته؟"

هیرای بۆ ساتیک وه ستا. ناگاری دریژه ی پیدای؛ "بۆ
راسته وخۆ نه چوو یته وه ماله وه و هاتیه ئیره؟"

گه رایه وه جینگه که ی خۆی دانیشته.

کی؛ "هیرای، هیشتا له لامه."

هیرای؛ "هیشتا فریت نه داوه؟"

مه به ستیان ئه و نامه یه بوو که سی رۆژ بهر له ئیستا کومی
لای کی به جیی هیشتبوو تا کو بیدات به هیرای، به لام هیرای
گوتبووی که فریی بدات، چونکه نایه ویت بیخوینیته وه.

دهستی ده له رزی، له و کاته ی نامه که ی وه رگرت، چونکه
ئه وه کۆتا وشه کانی کومی بوو که بۆی نوسیوو.

کی به خه مبارییه وه گوتی؛ "هه رگیز پیم وانه بوو له
بارودۆخیکی له م شیوه یه دا نامه که ت پیدهم."

"نه خیر کیشه نییه... سوپاس."

نامه که ی ده رهینا له نیو زهرقه داخراوه که دا. هه ر که
ته ماشای نامه که ی کرد تیبینی ئه وه ی کرد هه مان بابه ته کانی
جاره کانی پیشووی لینوسراوه، هه ربویه فرمیسک له چاوی
که وته خواره وه.

بۇ جاريكيش ئاماده نه بووم بيبينم، هه موو جاريك دههات
 و دههات بۇ توكيو بۇ بينينم، تاكو ئەمه روويدا.
 يه كه مين جار كه كومي هات بۇ سهردانكردي هيراي،
 ئەو كات هيراي ته مەنى بيست و چوار سال بوو، كومي
 ته مەنى هه ژده سال بوو، بينگومان كه هيراي ميوانخانه كه ي
 به جي هيشتبوو ماوه يه كي زور پيش ئەوه بوو ئەو كاته ش هه موو
 بهر پرسياريه تيبه كاني ميوانخانه كه كه وتبووه ئەستوي كومي،
 هه رچه نده هيشتا تازە له قوناغي ئاماده يدا بوو، واته زور مندال
 بوو بۇ هه لگرتني ئەو بهر پرسياريه تيبه گوره يه، چونكه دايك
 و باوكي وه كو خاوه ني ميوانخانه كه مامه له يان له گه لدا ده كرد،
 له دواي رويشتني هيراي سهره تا كه كومي سهرداني هيراي
 ده كرد ئاسايي ده بيبيني، به لام دواتر خوي ليده شارده وه و چيتر
 ئاماده نه بوو قسه ي له گه لدا بكات، به لام كومي به پيئي ده رفه ت
 هه ر دوو مانگ جاريك دههات و سهرداني ده كرد.

كوتاجار كه هاتبوو بۇ سهردانكردي هيراي ئەو روژه بوو
 كه نامه كه ي بۇ به جي هيشتبوو، به لام ئاماده نه بوو نامه كه
 بخوينيته وه و داواي له كي كرد نامه كه فرى بدات، كي نامه كه ي
 هه لگرتبووه وه بۇ ئەمرو.

هيراي؛ "ياساكان ده زانم، ئيستا ناگوريت، هه رچه نده به
 سه ختي هه ول بده يت، به لام ده توانيت بمگه رينيته وه ئەو روژه؟"

...

هيراي به جديياته وه گوتي؛ "ليت ده پاريمه وه تكايه!"

ناگاری به و رهفتاره تور بووبوو، چونکه دهیویست
بگه ریته وه سنی رۆژ له وه وه بهر، نه و کاتهی کومی سهردانی
قاوه خانه کهی کردبوو، هه ریه که له کی و کوهتاکی چاوه رپی
ناگاری بوون قسه یه ک بکات، تاکه کهس له نیو قاوه خانه که دا
به ئاسایی بهردهوام بوو له کاره کهی خوی ژنه کراس سپیه که
بوو رۆمانه کهی دهخوینده وه، ناگاری قوتوووه خوییه کهی
له سهر میزی ژمیریاره که دانا به توریه یه وه.

زرم

پاشان به تووریه یه وه چوو وه چیشتخانه که.
هیرای به نائومی دییه وه هه ناسه یه کی قولی هه لمژی، له و
کاته دا ناگاری له چیشتخانه که بانگی کازووی کرد.

"به لام هیرای —"

"به لی، ده زانم."

هیرای قسه کهی به کوهتاکی بری، هه ره به ره وه ش گویی
له وه نه بوو که چی گوت، چوووه نزیک خاتوونه کراس سپیه که
و پپی گوت؛ "ببوره ده توانم له جیگا کهت دابنیشم؟"

کی؛ "هی — هیرای!"

هیرای به بی نه وهی گوی به کی بدات ده پارایه وه و ده یگوت؛
"تکایه تکایه!" به لام خاتوونی سهر کورسپیه که ته نانهت ئاوریشی
لینه دایه وه، هیرای به توره بوونه وه گوتی؛ "خاتوون تو گویت له
منه؟ تکایه فه راموشم مه که ده توانم بیمه جیگا کهت دابنیشم؟"
پاشان دهستی له سهر شانی ژنه که دانا.

کی؛ "نه خیر، هیرای نابیت بوهسته."
به بی گویدانه هیرای بهردهوام بوو له پارانه وه؛ "تکایه!"
کی هاواری کرد به سه ریدا؛ "هیرای بوهسته!"
به لام لهو ساته دا هیرای هستی کرد دهستی قورسبوو،
جسته ی خاتوونه که به رهو قورسبوون دهچوو له ژیر دهستی،
ته واوی قاوه خانه که له بهرچاوی دهجولا، زهوییه که له ژیر پیی
دهله رییه وه، پاشان هه ناسه ی توند بوو، ماسولکه کانی گرژبوون
و کهوت.

"ئه مه... ئه مه چی بوو؟"

کی به توره بوونه وه؛ "پیم گویت به لام تو گویت نه گرت."
هیرای دهرباره ی ته واوی یاساکان زانیاری هه بوو، به لام
ئه وه ی نه زانیوو دهرباره ی جادووه که.
به دهنگی بهرز؛ "ئه و شهیتانه... خیه."

کی به بهرهنگارییه وه؛ "نه خیر، ئه و ته نها تارماییه که."
له وکاته دا کازوو له چیشته خانه که وه گه رایه وه و کوپه که ی
به ردهم خاتوونه که ی هه لگرت و گوتی؛ "ده ته ویت قاوه که ت بو
نوی بکه مه وه؟"

خاتوونه که به هیمنیه وه پیی گوت؛ "به لی تکایه."
کازوو تاکه کهس بوو که جادووه که کاری تینه ده کرد،
ته نانه ت چه ندین جاریش ناگاری و کی هه ولیان دابوو قاوه ی
بو بیهن، به لام بیسود بوو، چونکه تووشی جادووه که ی
ده بوونه وه، دوا ی چند خوله کیک هیرای گه رایه وه بارودوخی

ئاسایی خوی.

هیرای به گریانه وه؛ "کازوو تکایه شتیکی پی بلی با هه ستیت
له جیگاکی."

"تیده گم به چیدا تیده په ریت هیرای."

"که واته شتیکت پی ده کریت؟"

کازوو؛ "ببوره من هیچم له ده ست نایه ت."

هیرای دهستی کازووی گرت و لئی پارایه وه؛ "تکایه، تکایه

ئه وه بۆ من بکه!"

کازوو؛ "باشه با ئه مه تا قییکه یینه وه."

کازوو به ره و لای خاتوونه که رویشته، هیرای-ش وه ستابوو

ته ماشای ده کرد چی روو بدات.

کازوو له خاتوونه که ی پرسی؛ "قاوه که ت بۆ نوئی بکه مه وه؟"

هه رچه نده هیشتا کوپه قاوه که ی پر بوو بوو. هیرای و

کوشتاکی به ببینه نگی وه ستابوون به بی ئه وهی هیچ قسه یه ک

بکه ن ته ماشای بارودوخه که یان ده کرد ئاخو چی روو بدات.

خاتوونه که داوای کرد قاوه که ی بۆ نوئی بکاته وه؛ "به لئی، تکایه."

خاتوونه که کوپه قاوه که ی خواریه وه که چند خوله کینک

له وه و پیش بۆی هینابوو، دواتر کوپه قاوه نوییه که ی بۆ برد،

خاتوونه که به رده وام بوو له په رتووک خوینده نه وه وهک ئه وهی

هیچ شتیکی رووینه دابیت.

پاش که میک...

کازوو دووباره لئی پرسی؛ "قاوه یه کی ترت بۆ بینم؟"

خاتوونہ کہ ہینشتا ددستی لہ کوپہ قاوہ نوییہ کہ نہ دابوو
بہ لام دووبارہ وہ لامی دایہ وہ؛ 'بہ لی، تکایہ'.
دووبارہ قاوہ کہی بو نوی کردہ وہ.

کوہتاکی بہ سہرسورمانہ وہ پرسیاری لہ کازوو کرد؛
'کہ واتہ پینت وایہ کار بکات...'

کازوو بہ رددوام بوو، جار لہ دوا ی جار بہ تازہ کردنہ وہی
قاوہ کہ بو خاتوونہ کہ؛ 'قاوہ یہ کی ترت بو بینم؟' خاتوونہ کہش
بہ رددوام بوو لہ داوا کردنی قاوہ بہ؛ 'بہ لی، تکایہ'. پاشان
قاوہ کہی راستہ و خو دہ خوار دہ وہ، بہ لام پاش کہ میک
خاتوونہ کہ زور ناٹارام دہ رددہ کہوت. بہ لام ئەمجارہش کوپہ
قاوہ کہی خوار دہ وہ ہرچہ ندہ ئە وہ حہوتہ مین کوپہ قاوہ بوو،
بہ لام خوار دییہ وہ.

کوہتاکی؛ 'باشہ زور ناٹارام دہ رددہ کہ ویت، بوچی
خوار دنہ وہ کہی ردت نہ کردہ وہ؟'

کی چپاندی بہ گویی کوہتاکیدا؛ 'ناتوانیت ردتی بکاتہ وہ.'
'بوچی؟'

کی؛ 'لہ بہ رنہ وہی یہ کینکہ لہ یاساکان.'

کوہتاکی بہ سہرسورمانہ وہ؛ 'ئای خودایہ...'
سہرسامییہ کہی کوہتاکی بہ ہوکاری ئە وہ بوو کہ تہنہا ئە و
کہ سانہی ددگہ رینہ وہ رابردوو پیرہوی یاساکان ناکہن،
بہ لکو ئە وانہشی تووشی جادووہ کہ دہ بن دہ بیت یاساکان
پیرہوبکہن. کازووش قاوہی ہشتہ می بو خاتوونہ کہ تینکرد

و دووباره پرسیری کرده وه؛ "قاوهیه کی ترت بو بینم؟"
دوای ئه وهی کازوو قاوهی نویه می بو خاتوونه که تیکرد،
خاتوونه که ههستایه سه ریپ له سه ر کورسیه که ی. کوهتاکی
هاواری کرد؛ "ههستایه سه ریپ!"

خاتوونه که له بهردهم خویه وه به کازووی گوت؛ "توالیت".
هیرای؛ "سو پاس" پاشان به په له له سه ر کورسیه که دانیشیت.
به لام دله روکی که ی ته واوی که سه کانی قاوه خانه که ههستیان
پیکرد بوو، چونکه هه ناسه برکیتی بوو، ته قه ته قی ده کرد به
په نجه کانی له سه ر میزه که.

کومی هه می شه که ده هاته قاوه خانه که و بانگی خوشکه که ی
ده کرد پیی ده گوت؛ "داده".

میوانخانه که چوار وهرزی سال قه ره بالغ بوو، هه ر له بهر
ئه وهش دایکی و باوکی به رده وام سه رقال ده بوون پیی. دایکی
هیرای که ناوی میچیکو بوو هه ر زوو دوای له دایک بوونی
کومی گه رایه وه سه رکارکردن و ته نانه ت هیرای ناچار بوو
ئاگاداری خوشکه بچو که که ی بییت، له و کاته ی خوی مندالیک
بوو ته نها ته مهنی شه ش سالان بوو، ته نانه ت که کومیش چوو ه
خویندنگا ده بوو هیرای له گه لیدا بییت چاودیری بکات. دایک
و باوکی هیرای هه می شه هیوایه کی گه وره یان به کچه که یان
هه بوو، چونکه کچوله یه کی زیته له و وریا و کومه لایه تی بوو،
هیرای ده یویست شته کان به ویستی خوی بکات و خه می
ئه وانی تری نه بییت، یا خود قورسای ئه رکی ئه وانیش هه لبریت

و پاشان دهبوو خوشکه که ی به کول بکه رینیتته وه ماله وه،
 هیرای به ره به ره له فه رمایشته کانی دایک و باوکی بیزار دهبوو،
 هیرای له دایک و باوکی بیزار نه بوو، به لکو ته نها دهیویست
 به سه ره خویی بژی، هر له به ره نه وهش که بوو به هه ژده سال
 ماله وهی به جیهیشت، نه و کات کومی ته مه نی دوانزه سال بوو،
 دایک و باوکی به م هه واله زور توره بوون له ره هفتاره که ی هیرای،
 چونکه باریکی قورسی به سه ره دایک و باوکیدا به جیهیشتبوو،
 کومی هه رچه نده دلشکاوبوو به بریاری خوشکه که ی، به لام
 هه موو نه وهی کوتی ته نها نه وه بوو؛ "نه و زور خو په رسته."

کازوو له ته نیشت هیرای-یه وه وه ستابوو سینیه کی
 به دهسته وه بوو که له سه ره سینیه که کوپیک و کتریه
 ره ساسیه که ی له سه ره بوو، کوتی؛ "یاساکان ده زانیت؟"
 "به لی، دهیزانم."

کومی پیشتتر چهنه جاریک سه ردانی قاوه خانه که ی کردبوو،
 به لام هیشتا نه و راستیه ی نه ده گوری که نیستا مردوو، هیرای
 دهیزانی ده بیت له سه ره نه و کورسیه دابنیشیت تا کوتایی،
 پاشان کاته که ی دیاری کراوه و بو کوتاجار کومی ده بینیت.
 هه ناسه یه کی قولی هه لمژی و تاماده بوو.

هه رچه نده یاساکانی ده زانی، به لام کازوو به رده وام بوو
 له روونکردنه وه؛ "نه و که سانه ی که ده که رینه وه رابردوو
 ده بیت هه مان ههستی نه و کاته یان هه بیت که ده یانه ویت بوی
 بکه رینه وه، جیا له وهش کاته که یان دیاری کراوه، هر له به ره

ئەوہشە زۆربەى کات پى راناگەن تەنانەت مالناوایش بکەن.
پاشان کازوو گەرمیپۆیكى زەنگدارى لەناو کۆپە قاوہکە دانا.

ھیرای؛ "ئەمە چىیە؟"

"ئەم گەرمیپۆە زەنگ لیدەدات بەرلەوہى قاوہکەت
ساردبېیتەوہ."

"زۆرباشە تیگەیشتم."

رستەى بەرلەوہى قاوہکە ساردبېیتەوہ ھیرای
خەمبارکردبوو، بەلام بە دانانى ئەو گەرمى پۆە لەناو قاوہکەى
واى کردبوو دلەراوکیى کەم بېیتەوہ ھەر چۆنىک بیت، ھەموو
ئەوہى دەیویست ئەوہ بوو داواى لیبوردن لە خوشکەکەى
بکات.

ئەو کاتەى ھیرای لە خیزانەکەى دوورکەوتەوہ کومى
راستەوخۆ ببووہ بەرپۆەبەرى میوانخانەکە، بەلام کومى خەونى
خۆى ھەبوو، دەیویست خوشکەکەى بگەریتەوہ و ئازادبیت و
لە بواری تردا کاربکات، ھەر بۆیە ئەم بریارەى خوشکەکەى بە
خۆپەرستانە ناوزەند دەکرد کە میوانخانەکەى بەسەر کومیدا
بەجیھتشتبوو.

ھیرای تاکە ھۆکارى گەرانەوہى ئەوہبوو داواى لیبوردن لە
خوشکەکەى بکات لە بەرانبەر ئەو خۆپەرستییەى ئەنجامى دا.
کازوو کۆپەکەى دانا لەبەردەم ھیرای، پاشان کترىەکەى
بەدەستەوہ گرتبوو، پىش ئەوہى قاوہکە تىبکات گوتى؛ "لەبیرت
بیت... قاوہکە بخۆرەوہ بەرلەوہى ساردبېیتەوہ."

بهر بهر قاوه که ی ده کرده ناو کوپه که وه، هلمی که رمی
 بهرزبوه وه، هیرای ههستی به سه رسوران کرد، له شی سووک
 ده بوو، ههستی ده کرد له زهوییه که بهرز ده بیته وه، قاوه خانه که
 له بهر چاوی پر بوو بوو له ناو، هه ر بویه چاوه کانی داخست.
 یه که مین جار که هیرای سهردانی قاوه خانه که ی کرد
 ههوت سال بهر له ئیستا بوو، نه وکاته ته مهنی ته نها بیست
 و چوار سال ده بوو. نزیک سی مانگ ده بوو فروشکا یاخود
 باره که ی کرد بوه وه. ئیواره یه کی کوتایی پایز بوو، له و کاته ی
 به شه قامه که دا پیاسه ی ده کرد و به ناو دراوسیکانیدا ده که را
 چاوی به قاوه خانه که کهوت، هاته ژووره وه تینی خاتوونه
 کراس سپیه که ی کرد، نه وه ی سه رنجی راکیشا نه وه بوو
 خاتوونه که کراسیکی ته نکی سپی له بهردایه له کاتیکدا که شه که
 به جوریکه زوریک له خه لکی جلی نیمچه زستانه له بهرده که ن،
 به لام زور به لایه وه گرنگ نه بوو، چونکه پنی وابوو که رمایه تی.
 چووہ نزیک میزی ژمیریاره که و له کورسی پیشه وه دانیشست.
 چاوی به قاوه خانه که دا گپرا، به لام هیچ نه ندامیکی ستافی
 قاوه خانه که ی نه بینی، له کاتیکدا هه ر که هاته ژووره وه چاوه ری
 بوو دهنگیک پنی بلیت سلاو به خیر بییت، چونکه زهنگی ده رگاکه
 لینده دات له و کاته ی که سیک بیته ژووره وه. بابه ته که ی زور جدی
 وهرنه گرت، چاوه پروان بوو تاکو که سیک ده ربکه ویت، خاتوونه
 کراس سپیه که ش به بیدهنگی په رتوو که که ی ده خوینده وه، له و
 کاته دا زهنگی ده رگاکه ی بیست کچیکی گهنج که پیده چوو له

قوناغی نامادهیی دا بیت هاته ژووره وه و سلاوی لیکرد: "سلاو
به خیر بیت."

به و شینوه سلاوکردنه ی کچه که بوی دهر که وت شینوازی
خزمه تکردنی میوانه کانی قاوه خانه که شینوازی کلاسیکه،
نهمه ش و ا دهکات میوانه کان زیاتر هست به نازادی بکن، هر
بویه هیرای جگه ره یه کی پیکرد و چاوه ری بوو تا کو کچه که له
ژووره که ی دواوه بگه ریته وه و داواکارییه که ی وهر بگریته.
له و کاته ی جگه ره ی دووه می ده کیشا ژنیک له ژووره که ی
دواوه هاته دهر وه که ته نوره یه کی سپی دریتژ و کراسینکی
بینجی و بلوسینکی سووری له به ردابوو، پیده چوو کچه گه نجه که
بنی گوتبیت که میوانیکمان هه یه.

ژنه که هیچ کاردانه وه یه کی نه وتو یا خود هیچ په له په لیه کی
نه انجام نه دا، زور به ساده یی په رداخیک ئاوی پرکرد و پاشان
له به رده م هیرای داینا؛ "سلاو به خیر بیت."

نه گهر میوانیکی تر بوایه چاوه ری نه وه ی ده کرد لانی که م
گارسونه که داوای لیبوردنی لیبکات بو خاوی خزمه ته که یان،
به لام هیرای نه و جوره ورده کاریبانه ی هیچ به لاوه گرنگ نه بوو.
له دوا ی نه و کاته وه هیرای هه موو رۆژنیک سهردانی
قاوه خانه که ی ده کرد له زستاندا، به وه ی زانی ده توانریت
گه شتی کات نه انجام بدریت له نیو قاوه خانه که دا، سهرنجی
نه وه ی دابوو خاتوونه کراس سپییه که هه میسه به نه عله وه
له قاوه خانه که یه، پرسپاری نه وه ی کردبوو که ئایا سهرمای

نييه، به لام كى ئه وهى بۇ پوونكر دبو وه كه هوكارى ئه و
شيوه ده ركه وتنهى خاتوونه كه چييه. پاشان پىي گووتبو و ئه و
كه سانهى كه ده يانه ويت بگه پينه وه رابردوو ده بيت له سهر ئه و
كورسيه دابنيشن.

سهره تا باوه رى به هه موو ئه م قسانه نه ده كرد، به لام دواى
شه ش مانگ ئه وهى بۇ ده ركه وت كه قاوه خانه كه به و ئه فسانه يه
به ناوبانگه. له دواى ئه و پوژه دركى به وه كردبو و كه ده توانيت
بگه پيته وه بۇ رابردوو، به لام تا ئه و كاته هيچ هوكارىكى نه بو و
تاكو گه شتى كات ئه نجام بدات، چونكه ده يگوت هيچ شتيكم نييه
لىي په شيمان بيم و ئه گهر گه پانه وه بۇ رابردوو هيچ له ئيستا
نه گوريت كه واته بوچى بگه پيمه وه؟

ببركر دنه وهى به و جوړه بو، تا ئه و كاتهى كومى له
پووداوى هاتوچو كه كوچى دواىي كرد.

هيراى چاوى كرده وه، تيبينى دهنگى كى كرد كه بانگى
دهكات، فوساجيش وه كو هه ميشه له كورسى لاي ده رگا كه
دانيشتبو و، به بيري هاته وه ئه و پوژه يه كه كومى هيشتا
زيندوو ه.

تا دههات ليدانى دلى زيادى ده كرد، چاوه كانى زياتر
سوورده بوونه وه له بهر گريان، دهستى له سهر دلى دانا به
ئوميدى ئه وهى ليدانه كهى ئاسايى بيته وه، چونكه نه يده ويست
كومى به و جوړه بيبينيت.

كى به سه رسورمانه وه؛ "سلاو..."

پیشوازییہکە ی کی بہو جوڑہ نہبوو کہ ئاخو ئہمہ ہیرای
دہناسیت، بہلکو وہکو کہسیک مامہلہی لہگہلدا دہکرد کہ
یہکەمین جاری بیت سہردانی قاوہخانہکە بکات، دواتر
پرسیاری لیکرد؛ "ئایا تو لہ داہاتووہوہ ہاتوویت؟"
"بہلئ."

"بہراست بوچی؟"

کی ہیچ بیروکە یہکی نہبوو ئاخو بوچی ہاتووہ، ہیرای؛
"ہاتووم تاکو خوشکەکەم ببینم." ہیرای لہ بارودوخیکدا نہبوو
درو بکات.

"ئو کہسہی کہ ہمیشہ زوری لیدہ کردیت تاکو بگہریتتہوہ
مالہوہ؟"

"ہەر لہ بہر ئہوہیہ."

کی؛ "باشہ ہەرگیز ہہولت نہداوہ چارہسہری بکەیت؟"
"ئەمرؤ نا چونکہ دەیبینم."

ہەرچہندہ ہہولی دہدا بہ زہردەخەنہکە ی دلتنگییہکە ی
بشاریتتہوہ، بہلام نہیدہتوانی، ہەر لہ بہر ئہوہش کی ہہستی
بہوہ کردبوو کیشہیہک لہ ئارادایہ.

کی بہ چپہوہ پرسی؛ "شتیک روویداوہ؟"

سہرہتا وەلامی نہدایہوہ، دواتر بہ دہنگیکی لہرزووکەوہ
گوتی؛ "نەخیز، ہیچ نییہ."

ہیرای ئامادہبوو نہینییہکە ی بشاریتتہوہ وەک لہوہی بو
کہسیکی نہناسراوی باس بکات، چونکہ متمانہکردن بہ کہسانی

نه ناسراو کاریکی قورسه، کی له پشتی میزی ژمیریاره که وه
 هات بو لای هیرای پاشان زهنگه که لیدرا.
 کی قسه که ی به ره و پرووی دهرگا که بوو، گوتی؛ 'سلاو
 به خیر بییت.'

هیرای دهیزانی ئه وه ی دیته ژووره وه کومی-یه. له
 کاتژمیره که ی ناوه راستدا کاتژمیر سی بوو، هیرای-ش
 ئه وه ی دهزانی که تهنه ئه و کاتژمیره یان راسته که یه، چونکه
 هه مان کات بوو که سی پوژ بهر له ئیستا کومی سهردانی
 قاوه خانه که ی کردبوو.

له و پوژهدا هیرای خوی له پشتی میزی ژمیریاره که
 شاردبو وه، چونکه ئه وه تاکه ریگای ئه و بوو بو دهر بازبوون
 له خوشکه که ی، قاوه خانه که تهنه یه ک دهرگای هه بوو بو
 هاتنه ژووره وه و چوونه دهره وه، هه موو پوژ هیرای دوی
 نانخواردنی نیوه پو سهردانی قاوه خانه که ی ده کرد و قاوه یه کی
 له گه ل کی-دا ده خوارده وه، پاشان ده چووه سهرکار. به لام ئه و
 پوژ له بهر ئه وه ی بریاری دا بوو زووتر باره که بکاته وه زووتر
 چووه قاوه خانه که، ئه و پوژ که ده یویست پاره ی قاوه که بدات
 و بچیته دهره وه گوئیستی دهنگی خوشکه که ی بوو که له
 پلیکانه کان ده هاته ژووره وه، بویه به په له چووه پشتی میزی
 ژمیریاره که و خوی شاردده وه.

به لام ئیستا هیرای له سهر کورسییه که دانیشته و چاوه پتی
 کومی بوو، به لام تهنه نات نهیده توانی وینای پروو خساری

یاخود نهو جلانه بکات که پووشیویه تی، چونکه سالیک ده بوو
نه بیینیوو، نهو شتهش وای کرد بوو زیاتر ههست به دلته نگی
بکات وشه رمه زاری بکات له به رانه ر نهو کاره ی که کردوو یه تی
له رابردوودا.

چاوه کانی پر بوو بوون، به لام نهیده ویست له پیش چاوی
خوشکه که ی بگری، چونکه هه رگیز کومی به و جوړه نه بیینیوو،
ته نانهت نهیده زانی چی روویداوه، هیرای ش هیچی له دست
نه ده هات ئاخو به خوشکه که ی چی بلیت، پر به دل ده ویوست
پتی بلیت به ئوتومبیل مه رووه ماله وه به شه مه نده فەر بروره وه،
چونکه تووشی رووداوی هاتوچو ده بیت، یاخود لانی که م
ئه مرؤ مه رووه ماله وه، به لام دهیزانی ئه گه ر ئه وه ش بلیت
ئیسنا ناگوریت و ناتوانیت ریگری بکات له مردنی خوشکه که ی.
کومی به زه رده خه نه وه به ره و لای خوشکه که ی هات و سلاوی
لنکرد؛ "خوشکی؟ (داده)"

ئه وه دهنگی خوشکه که ی بوو، بیستنی دهنگی کومی وای
لنکرد لیدانی دلی زیاد بکات، نهو دهنگه ی که جاریکی تر
گوئیستی نه ده بوه وه، چاوی کرده وه کومی له ده رگا که ده هاته
ژووره وه.

سلاو...

دهستی چه پی به رز کرده وه سلاوی له هیرای کرد و نامه یه ک
به دهستی راستییه وه بوو، به لام که میک شله ژاو ده رده که وت،
هیرای هوکاری شله ژانی کومی ده زانی، چونکه نهو یه که مین

جار بوو خوشکه که ی بیته دیده نی و به زه رده خه نه پیشوازی
لینکات، هموو کات که کومی دههات بو سهر دانیکردنی په له ی
ده کرد له قسه کردن و به جینی ده هیشت له نیوه ی قسه کردنه کاند،
به لام نه مجاره زور جیاواز له جارانی تر دانیشتوو و چاوه پری
دهکات؛ 'واو... نه مرو زور سهر دهرده که ویت چی بووه؟'

'مه به ست چیه؟'

'مه به ستم نه م چند ساله یه هرگیز به ئسانی
نه مده دوزیته وه.'

'پیت وایه وایت؟'

'پیم وایه!'

هیرای توند شانہ کانی کومی گرت و گوتی؛ 'توو کومی، من
داوای لیپوردن ده که م.'

کومی هستی به دلخوشی ده کرد به و گورانہ له ناکاوه ی
خوشکه که ی، هر بویه گوتی؛ 'همم، ده توانم داوی خواردن
بکه م؟ ده مه ویت قاوه و توستیک و برنج و تورته داوا بکه م.'
پاشان بانگی کی کرد له پشتی میزی ژمیریاره که.

کی ته واوی داواکارییه که ی نووسی و پاشان گه رایه وه
چیشته خانه که. کومی گوتی؛ 'ده توانم لیره دابنیشم؟' دواتر
کورسیه که ی راکیشا. هیرای به زه رده خه نه وه گوتی؛ 'بینگومان.'
کومی له به رانبر هیرای دانیشت. سهره تا تنها ته ماشای
یه کترین ده کرد، دواتر کومی هستی به ناآرامی ده کرد له به رانبر
رهفتاره که ی، هر بویه گوتی؛ 'نه مرو زور سهر دهرده که ویت.'

"چون؟"

"ههست ده کهم ته مه نیکه شتی کمان ئه نجام نه داوه... ئه ویش بهم جوړه دابنیشین و ته ماشای یه کتر بکه یین..."

"وامان نه کردووه؟"

"کو تاجار که هاتم له بهر ده رگاکه وه ستابووم ریگهت پیته دام بیمه ژووره وهش. ته نانهت راتکرد و به دواتدا رامکرد، به رله وهش له شه قامه که په ریته وه تاکو بمگریت، به لام پیش ئه وهش..."

"هیرای؛ به ئازار بوو وایه؟"

"هیرای له ناخی خویدا دانی به هه موو پروداوه کاندای دنا که پرویاندا بوو، ئه و کاته ی له شوقه که ی بوو گلۆپه کانی داگیرساند بوو، به لام وا خو ی پیشانده دا که له وی نییه، ئه و کاته ی وا خو ی پیشانده دا که سه رخوشه و خو ی لی هه له کرد و گوتی؛ "تو کییت؟" هه رگیز نامه کانی کومی نه ده خوینده وه. به راستی داده یه کی خراپ بوو.

"تو به و جوړه ییت."

"من داوای لیبوردن ده کهم کومی، من زور داوای لیبوردنت لیده کهم."

"کومی؛ راستییه کهم پی بلی چی پرویداوه؟"

"مه به ستت چیه؟"

"زور به سهیری هه لسوکه وت ده که ییت."

"کی؛ وا بیر ده که یته وه؟"

"شتیک پرویداوه؟"

"نه خیر... بابه ته که به و جوره نییه."

رهفتاره سهیرهکانی هیرای وای له کومی کرد ههست بکات
ئهوه کوتا چرکه ساتهکانی ژیانیهتی، چونکه چاوهکانی سوور
هه لگه رابوون، به ته وای بیهیز و دلتهنگ دهرده که وت.
کی؛ "ئهوهش قاوه که تان...". پاشان قاوه که ی له سهر میزه که
دانا. هیرای سه ری داخستبوو، کومیش سوپاسی کی کرد؛
"سوپاس".

کی؛ "شایه نی نییه". پاشان به ره و لای میزی ژمیریاره که
رؤیشت.

به هوی دروستبوونی پچران له گفتوگو که یاندا هیرای وشه
و کردارهکانی بیرچوبوهوه که ده بوو ئه نجامی بدات، چونکه
پیش ئه وهی کومی بگاته ناو قاوه خانه که هیرای له میشکی
خویدا خه یالی ئه وهی ده کردهوه دوی بینینی خوشکه که ی
له نامیزی ده گریت و هاوارده کات و پی ده لیت تکایه مه مره.

به هوی ئه و پچرانه ی له گفتوگو که دا دروستبوو بوو کومی
ههستی به نائارامی ده کرد، له نامه که ی دهستی دهرده که وت
که به توندی گرتبووی به دهستییه وه، پاشان ته ماشای
کاتژمیره که ی ده کرد پیده چوو کاته که ی نزیک بوو بیته وه.

کومی دهیویست داواکارییه که ی به ساده یی بکات، به لام
پیده چوو به هوی ئه و شله ژانه ی پرویداوو نه توانیت بیکات،
ئه ویش ئه وه بوو که بلیت بگه ریوه ماله وه.

زور قورسبوو گوتنی، چونکه هه موو جاریک له ماوهی
ئه و چهند ساله دا که هاتبوو بو بینینی خوشکه کهی و داوای
گه رانه وهی کرد بیته هیرای ره تی کردوته وه، بویه بو کومی
قورسبوو دووباره گوئی له وشه ی نه خیر بیته، به لام هه رگیز
کولینه دابوو له سهردانکردنی خوشکه کهی. له و سته دا کومی
چه ندیک نازاری ده چه شت به هه مان شیوه هیرای-ش نازاری
ده چه شت. کومی نه مجاره ش چاوی برییه وه چاوی خوشکه کهی،
به لایه وه گرنگ نه بوو دووباره ره تی بکاته وه یا خود نا، به لام
ئاماده نه بوو ده ست هه لبرگیت، هیرای-ش ته ماشای نیوچاوی
ده کرد و گوتی؛ "باشه من ده گه ریتمه وه ماله وه."

به لام نه وه وه لامیک نه بوو بو قسه یه ک، چونکه کومی هیشتا
هیچی نه گووتبوو."

هیرای دهیزانی قسه کانی خوشکه کهی چین و دهیزانی به
دلنییایه وه لی ده پرسیت؛ "ده گه ریته وه ماله وه؟"

کومی سه ری سورما، هیرای چی ده لیت؛ "چی؟"
هیرای به ساده یی وه لامی دایه وه؛ "باشه من ده گه ریتمه وه
بو تاکاکورا"

"به راست؟"

هیرای به شه رمه وه؛ "به لام تو ده زانیت من زور
له کاروباره کانی نه وی نازانم نیستا."

"ئاساییه، ده توانیت به وجوره ی راهاتوویت کاربکهیت، دایه
و بابه هاوکارت ده بن تاکو به باشی فی ربییت."

"به راست؟"

"بیگومان"

چاوه کانی پر بوون له فرمیسک و پروخساری سوور هه لکه را.

"چی بووه؟"

ئه مجاره یان نوره ی هیرای بوو سه ری بسورمیت، به لام
هۆکاری فرمیسه که کانی کومی ده زانی به هۆی ئه وه ی هیرای
ده گه رایه وه تاکاکورا، کومی ئازاد ده بوو، چیتر ئه و ئه رکه
قورسه ی له ئه ستۆ نه ده گرت.

له و کاته ی فرمیسک له چاوه کانی کومی ده پزانه خواره وه

گوتی؛ "هه میسه ئه وه خه و نی من بووه."

"خه و نه که ت چییه؟"

به چاوی سوور و پر فرمیسه که وه؛ "پیکه وه میوانخانه که

به ریوه ببه ین."

هیرای بیر ی که و ته وه ئه و رۆژه چی به کی گووتبوو.

ئه و بیزارم ده کات.

"نامه ویت بیینم."

"من چه ندین جار پیمگوتووه که نامه ویت بگه ریمه وه ماله وه،

به لام به رده وام دیت و بیزارم ده کات."

"نه مه ویت بیینم..."

"ده توانم ئه وه له ده موو چاویدا بخوینمه وه، ئه و ده یه ویت من

بگه ریمه وه و میوانخانه که به ریوه ببه م تاکو بوخوی ئازاد بیت."

"هه ست ده که م په ستانم له سه ر ده کات."

"فریی بده!"

"ده توانم وینای بکه م چی نووسیوه... به راستی ئه وه بو من
زور قورسه، تکایه بگه ریوه ماله وه. ئاساییه به ره به ره فیری
کاره کان ده بیته وه."

هیرای هه له بوو لهو بیرکردنه وه یه دا، چونکه کومی
نهیده ویست ئازاد بیته، به لکو دهیویست پیکه وه میوانخانه که
به ریوه بیهن. ئه وه همیشه خهونی بوو که له ژیر چه تری
خوشکه گه وره که یدابیت و به داده، داده بانگی بکات و پیکه وه
میوانخانه که به ریوه بیهن و دایک و باوکیان دلخوشبکه ن،
چونکه له رابردووشدا کومی وها بوو، هه همیشه هیرای ببوه
پشت و په نا و دلسۆز بۆی، هه ر بۆیه هه رگیز کۆلی نه ده دا له
هه ولدان بۆ گه رانه وه هیرای. هیرای ته واوی ههستی په شیمانی
ناخی داگرتبوو، دهیویست پیی بلیت مه مره تکایه من نامه ویت
تو بمریت!

هیرای به دهنگیکی له رزۆکه وه؛ "کو-کومی" به لام وا پیده چوو
که کومی گوئی له دهنگی خوشکه که ی نه بوو بیته.
کومی ههستا له سه ر کورسییه که ی و گوتی؛ "خوله کیک
چاوه ری بکه ده بیته بچه دهستشۆره که و ئارایشته که م نوئ
بکه مه وه."

هیرای هاواری کرد؛ "کومی!"

به و جوّره بانگکردن به هاواره وه زیاتر کومی تووشی

سه‌سورمان کرد؛ "چییه؟"

هیرای نه‌یده‌زانی چی بلیت، چونکه هرچی گوتبا نیستای
نه‌ده‌گوری.

"هیچ نییه، ببوره."

بیگومان هیچ نییه نه‌بوو، به‌لکو مه‌رؤ! مه‌مره! ببوره! تکایه
لیم خو‌شبه! نه‌گه‌ر نه‌هاتیتایه بؤ بینینی من بیگومان نه‌ده‌مردی!
زور شت هه‌بوون که پئی بلیت و داوای لی‌بور دنی لی‌بکات
له‌به‌ران‌به‌ریدا، زور شت هه‌بوون که ده‌یویست بلیت، چونکه
زور به بی باکانه دایک و باوکی به‌سه‌ر خوشکه بچوکه‌که‌یدا
به‌جیه‌یشتبوو، پاشان میوانخانه‌که‌ی به‌جیه‌یشت و کومی
ناچار بوو به‌ته‌ن‌ها هه‌موو کاره‌کان بکات، له‌وه‌ش زیاتر له‌نیو
ئه‌و خشته جه‌ن‌جاله‌ی دا ده‌بوو هه‌موو دوو مانگ جاریک بیت
و سه‌ردانی خوشکه‌که‌ی بکات و قایلی بکات به‌گه‌رانه‌وه.
هه‌موو هه‌سته په‌شیمانیه‌کانی هینده زور بوو نه‌یده‌توانی به
وشه ده‌ریب‌ریت، چونکه له‌وه تینه‌گه‌یشتبوو ده‌بیت چی بلیت،
یاخود ده‌یه‌ویت چی بلیت؟

کومیش لای خو‌یه‌وه بیری له میهره‌بانی خوشکه‌که‌ی
ده‌کرده‌وه، ده‌یویست پئی بلیت که ماوه‌یه‌کی زوره به‌و جو‌ره
میهره‌بانیه‌ تۆم نه‌دیووه، هه‌ر به‌راستی ده‌گه‌رینیه‌وه و له‌گه‌لمدا
میوانخانه‌که به‌رئوه ده‌به‌یت!؟

کومه‌له هه‌ستیکی زور هه‌بوون له ناخی هه‌ردووکیاندا
هاتوچویان ده‌کرد، به‌لام نه‌یانده‌توانی وشه‌کانی ناخیان بؤ

به کتر دهر بېرن، دواي ئه وهی بیده نگییه کی دوورودریژ دایگرتن
هیرای بیده نگییه که ی شکاند و گوتی؛ 'سوپاس'.

کومی؛ 'به لئ، ئه مرؤ تو زور به سهیری رهفتار ده که ییت'.

هیرای به زهرده خه نه وه گوتی؛ 'به لئ، پیم و ابیت وایه'.

پاشان کومی به ره وه دستشوره که رویشته.

هیرای چاوی له سهر کومی لانه برد، تاکو له بهرچاوان

ون بوو، پر به دلی دهیویست هاوار بکات و ریگه له مردنی

خوشکه که ی بگریت، به لام نه یده توانی، دهستی کرد به گریان و

وهکو باران فرمیسک له چاوه کانی دههاته خواره وه.

ئه گهر دهستی به ده مییه وه نه گرتبایه ئه وای بیگومان کومی

گویی له دهنگی گریانه که ی ده بوو؛ 'هیرای تو باشیت؟'

بیپ بیپ بیپ بیپ...

دهنگه که له کوپه قاوه که وه دههات، پیده چوو نزیک بوو بیته وه

له سارد بوونه وه.

'ئوو زهنگه که!'

کی له بابته که تیگه یشت زهنگه که ته نها له کاتیکدا

به کارده هیتریت که سهردانکه ره که سهردانی که سینکی مردوو

بکات.

ئوو گیانه که م... خوشکه بچوکه که ی...

هیرای ته ماشای کی کرد، چهنده به به زه مییه وه ته ماشای

دهکات به دلته نگییه وه سهری جولاند.

کی به شله ژانه وه بانگی کرد؛ 'هیرای'.

"دەزانم. پاشان کوپە قاوہکەى ھەلگرت؛ "دەبیت قاوہکە
بخۆمەوہ وایە؟"

کى ھیچ قسەیه کى نەکرد، ھیرای تەواوێ کوپە قاوہکەى
بە یەكجار خوار دەوہ، لە دلی خۆیدا دەیکووت؛ "ھەموو ئەوہى
دەموست بگەریمەوہ رووخساری خوشکەکەم ببینم، بەلام
ئەگەر وا بکەم ئەوا ناگەریمەوہ."

بە دەم خوار دینەوہى قاوہکەوہ فرمیسک لە چاوہکانى
دەھاتنە خوارەوہ. کۆمەلێک بیرکردنەوہ و روژمیان ھینایە ناو
میشکییەوہ؛ "بۆچى ئەمە روویدا؟ بۆچى دەبوو بمریت؟ بۆچى
زووتر بریاری گەرانیەوہم بۆ مالەوہ نەدا؟ ساتیک وەستا،
پاشان گوتی؛ ناتوانم لەوہ زیاتر بخۆمەوہ..."

کوپەکەى دانایەوہ سەرمیزەکە، دووبارە بیرکردنەوہکانى
تیکەل بوون. نەیدەزانى چى دەویت، یاخود بۆچى گەر اوہتەوہ
رابدوو، ھەموو ئەوہى دەیزانى ئەوہ بوو کە خوشکەکەى
خۆشدەویت و دەبوو زووتر ھەستەکانى بۆ دەرببریت.

ئەگەر ئیستا قاوہکە تەواو بکەم ئەوا جارێکى تر خوشکەکەم
نابینمەوہ، تەنانەت جارێکى تر ناتوانم لەبەرانبەر خوشکەکەم
دابنیشم و قاوہ بخۆمەوہ.

"ھیرای!"

"ناتوانم ببخۆمەوہ!"

کى بە شلەژانەوہ؛ "تۆ بەلینت دا... بەلینت بە خوشکەکەت دا
کە بگەریتەوہ میوانخانەکە."

"گوت له لای ده مینیته وه."

هیرای خه یالی ئه وهی ده کرده وه که کومی زیندووه و
پیکه وه میوانخانه که به ریوه ده بن.

دهنگی زهنگی ته له فونه که ی ئه وه به یانییه له میشکیدا
ده زرنگایه وه؛ "به لام ئه وه ..."

وینه که ی کومی ده هاته وه پیش چاوی که له به رده میدا
خه وتبوو، به لام له راستیدا نه خه وتبوو، مردبوو.

باشه که گه رایه وه ئیستا ده بیت چی بکات؟ دلی به ته واوه تی
ره تی ده کرده وه بگه ریته وه ئیستا، کی ش له گه لیدا ده گریا. کی
به گریانه وه گوتی؛ "به لام ده بیت بگه ریته وه، چونکه ئه وه کاره
رؤحی خوشکه که ت ئاسوده ده کات."

"چون؟"

"خوشکه که ت زور دلته نگ ده بیت ئه گه ر بزانیته ئه وه به لینه ی
که پیت داوه ته نها بو ئه مرۆ بووه و نه تبردۆته سه ر، ئه ی توش
پیت وانیه؟"

به لی، کی راست ده کات، کومی پیی گوتم که ئه وه خه ونی
ئه وه بووه له گه لم دا کار بکات و منیش به لینم پیی داوه. ئه وه
یه که مین جار بووه کومی به و جوړه دلخوشه ببینم. ناتوانم
رینگه بدهم دووباره بی هیوا ببیته وه لیم، ده بیت بگه ریته وه
ئیستا، پاشان بگه ریته وه بو تاکاکورا، ته نانه ت ئه گه ر کومی-ش
مردبیت، چونکه من به زیندوویی به لینم به ئه وه دا، ده بیت کار
بو دلخوشی ئه وه بکه م.

هیرای کوپه که ی هه لگرته وه دووباره، به لام...
دهمه ویت جاریکی تر پروخساری کومی ببینمه وه، نه وه
کو تا شته که دهمه ویت.

به لام نه گه ر پروخساری کومی ببینیا یه ته وه نه وا نه یده توانی
بگه ریته وه ئیستا. ماوه ی نیوان ساردبوونه وه ی کوپه قاوه که و
خواردنه وه ی چند چرکه یه کی مابوو، پاشان...
کلاک.

له و کاته دا گوئی له دهنگی ده رگای ده ستشوره که بوو
کرایه وه، پیده چوو کومی بیته وه به ره و لای. ئیستا ته واوی
کوپه قاوه که ی خوارده وه، ههستی ده کرد له شی گهرم دادیت
و به ره به ره له سه ر زه وییه که به رزده بیته وه، له و کاته دا کومی
به ره و لای هات، هیرای بانگی کرد؛ "کومی!"
به شیک له ئاگایی هیرای له رابردوودا مابوه وه، کومی به ره و
کورسییه که هاته وه، به لام نه یده توانی هیرای ببینیت؛ "داده؟"
هیرای هینشتا ده یتوانی پروخساری کومی ببینیت.
کومی!

ئه مجاره دهنگی هیرای نه گه یشته لای.
کومیش پرووی کرده کی و گوتی؛ "ببوره ده توانیت پیم
بلینیت خوشکه که م بو کوی چوو؟"
کی به زه رده خه نه وه گوتی؛ "به په له رویشته."
کومی دلته نگ ده رده که وت، چونکه دوا ی نه و ماوه زوره
چاوی به خوشکه که ی که وت و گفتوگوی له گه لدا کرد، به لام

خوشکه که ی به بی ناگادار کردنه وه به جییه تیشته.
کی؛ "دلته نگ مه به خوشکه که ت به لینی پیتداوه بیگومان
جییه جی ده کات."

کی تو زور شیرینیت سوپاس.
کومی به سه رسورمانه وه؛ "به راست؟ که واته زور باشه من
ده گه ریمه وه بو ماله وه."
کومی!

هیرای هموو شتیکی ده بینی، به لام به جهسته له وی نه بوو،
ئه وه ی بینی که کومی چهنده دلخوش بوو دوی ئه وه ی به وه ی
زانی به لینه که ی جییه جی ده کات. هموو شتیک له به رچاوی
هیرای وه کو فیلمیک ده هات و ده چوو، هیرای گریا و گریا و
گریا...

خاتوونه کراس سپییه که گه رایه وه له توالیته که و له پالیدا
وه ستا، کازوو، ناگاری، کو هتاک و کی هموویان له وی
وه ستا بوون چاوه ری بوون هیرای بگه ریته وه ئیستا، ئیستایه ک
به بی کومی.

خاتوونه کراس سپییه که به بی گویدانه فرمیسه که کانی هیرای؛
"بجولئی!"

"ئوو باشه" پاشان به په له له سه ر کورسییه که ی هه ستا.
خاتوونه که پالی به سینیه که وه نا که له سه ر میزه که ی
دانرابوو و دهستی کرده وه به خوینده وه ی رومانه که ی وه کو
ئه وه ی هیچ شتیک رووینه دابیت.

هیرای به په له فرمیسه کانی سرې و گوتی؛ "دلنیانیم ناخو تا
چند ماله وه پیشوازی له گه پانه وه م ده کهن، چونکه له نیستادا
هیچ دهرباره ی کاروباره نوییه کان نازانم."
نامه که ی کومی توند به دهستییه وه گرتبوو.
"نه گهر به م جوړه بگه ریڼه وه ... ئایا هیچ کیشه یه ک دروست
ده بیټ؟"

پیده چوو هیرای وه کو هه میسه به بی پلان، ده یه ویټ
بگه ریټه وه تاکاکورا، خوی هه میسه یی وها بوو به بی
بیرکردنه وه کاره کانی نه نجام دده، گه پانه وه بو تاکاکوراش
به هه مان شیوه بوو چونکه لیږه باره که و هه موو شتیکی له
دوای خو یه وه به جیده هیشت.

کی؛ "دلنیام هه موو شت باش ده بیټ." به بی ئه وه ی هیچ
پرسیاریک له هیرای بکات دهرباره ی گه شته که ی رابردووی،
هیرای ۰۸۳ یه نی له نیو جانتا که ی دهر کرد و دای به ناگاری که
پاره ی قاوه که ی بوو، پاشان قاوه خانه که ی به جیه هیشت.

کی به دوای هیرایدا چووه دهره وه و گوتی؛ "ئه وه..."
له وکاته دا ناگاری پاره ی قاوه که ی ده خسته نیو نامیره که،
ته ماشای کی دهر کرد.

پیم سهیر ده بیټ نه گهر دست هه لبریت.

دووباره زهنگی قاوه خانه که لیتدا.

تهق-تهق

VI

دایک و مندالەکە

کاتیک کہ وەرزی پاییز دەستپێدەکات و ھاوین کوتایی دیت،
ورده میشووله دەبنه شاهیدی وەرزهکە، بە ھەمان شیوہش
لە سەرھتای ھاوین تا کوتایی ھاوین جوۆرە میشوولە یەکی تر
دەبنه شاهیدی وەرزهکە، لە ئیوارانی شاردا بە روونی گویت لە
دەنگی ئەم میشوولانە دەبیت، وەک ئەوہی بلیت لە ناوہراستی
دارستانیکدا بیت، ھەربۆیە ئەم دەنگە بە روونی دەبیستیت لە
نزیك قاوہخانەکەدا، ئەمەش وادەکات دانیشتن لە قاوہخانەکە
دلبەرتر بیت، بە پیتی راپۆرتەکانی کە شوہەوا بیت ئەمرۆ
گەرترین رۆژی سال بوو، بە لام پلە ی گەرمی قاوہخانەکە
ئاسایی بوو، مرقف ھەستی بە گەرمای دەرەوہ نەدەکرد.
کازوو ئیمەیلەکە ی ھیرای خویندەوہ کە بۆ ناگاری ناردبوو.
دوو ھەفتە دەبیت گەراومەتەوہ تاکاکورا زۆر شت ماوہ
کہ فیربیم. کار لە سەر کە مکردنەوہ ی فرمیسکە کانم دەکەم،
ھەرچەندە ئەوہ زۆر قورسە بۆ من.

بىگومان ئەو ۋە بۇ ئەو قورسە...

ھەر يەكە لە كازوو و كى مۇبايلىيان نەبوو، چونكە كى مۇبايلىكەى ناگارى بەكار دەھىنا و كازووش زۆر لە پەيوەندىيە كۆمەلايەتتىيەكاندا باش نەبوو، ھەر بۇيە ھەر نامەيەك ياخود ئىمەيلىك بۇ قاوہخانەكە بەھاتايە راستەوخۇ دەگەيشت بە ناگارى. بەلام ھىراى سى تەلەفونى ھەبوو، دانەيەك بۇ خىزان، دانەيەك بۇ تاييەت، دانەيەكى تىرىش بۇ كاروبارى ميوانەكان. لەنتو مۇبايلى خىزانىيەكەيدا ژمارەى خىزانەكەى و كومى ھەبوو، دوو ژمارەى تىرى بۇ زياد كىردبوو ناگارى و قاوہخانەكە.

كازوو بەردەوام بوو لە خویندەنەوہى ئىمەيلەكە.

ھەندىك لە شتەكان سەيرن لەگەل دايك و باوكمدا، بەلام ھەست دەكەم باشتىرىن بىرپار دابىتم گەرانەوہ بووہ بۇ مالەوہ. ھەرچەندە مردنى كومى زىانىكى گەورەى پىگەياندىن، بەلام لە ھەمان كاتدا بەئاگاھاتنىكى باش بوو بۇمان. دلنىام ژيانىكى زۆر باشم فەراھەم كىردووہ. بەھەرھال من دلخوشم و زۆر باشم. ئەگەر توانىتان وەرن سەردانم بكەن، ھەست دەكەم سال لەخۆيەوہ دەروات بۇ قىستىقالى تاناباتا وەرن، تكايە سلاوم بگەيەنە بە ھەموو لايەك.

"يۆكۆ ھىراى".

ناگارى لە چىشتخانەكەوہ چاوەكانى تىژكىردبووہو گويى لە قسەكان دەگرت، لە كۆتايىدا زەردەخەنەيەك كەوتە سەر پرووخسارى، ناگارى يەككىك بوو لەوانەى بە زەحمەت

زەردەخەنە لەسەر پووخسارى دەبينرا.

كۆھتاكى؛ "ئۆۋ بەراستى زۆر جوانە." بە جە
پەرستارىيە كانىيەۋە دانىشتىۋو، كەۋاتە لەسەر كار گەراپۋەۋە؛
"تەماشاي وینەكە بكة." كازوو وینەكەي پىشانى كۆھتاكى دا كە
لەگەل ئىمەيلەكە نارەبۋوي.

"ۋاۋ زۆر ناۋازە دەردەكەۋيىت."

"بىگومان!"

لە وینەكەدا ھىراي لەبەردەم ميوانخانەكەدا ۋەستاۋە، قژى
لە دواۋە كۆكردۆتەۋە، كىمۆنۆيەكى پەمەيى لەبەردايە ۋەكو
خاۋەنى ميوانخانەكە دەردەكەۋيىت.

"دەلخۆش دەردەكەۋيىت."

"بەلى."

ھىراي بە جۆرىك زەردەخەنەي كەردبۋو لە وینەكەدا ۋەك
ئەۋەي لەم دونيايەدا بىكىشەترىن مەرۋقى سەرزەۋى بىت،
باۋكى ياسو ۋ دايكى مېچاكو لە تەنىشتىيەۋە ۋەستاۋن.
"كومىشى لىيە..." ناگارى ئاماژەي بۆ بەشى دواۋەي وینەكە
كرد.

"كومى بەم جۆرە دەلخۆش دەبىت."

كۆھتاكى؛ "بەلى، بىگومانم لەۋە."

كۆھتاكى مۇبايلەكەي گەراندەۋە بۆ كازوو، پاشان پرسىياري
دەربارەي خاتۋونە كراس سىپىيەكە كرد؛ "ئەۋ ژنە چى دەكات
لەۋى؟"

مه به سستی ژنه کراس سپییه که نه بوو، مه به سستی فومیکو بوو
که به رانبه ر ژنه که دانیشتبوو، پیده چوو ئه مرو پوژی پشووی
بیټ، چونکه تیشیرتیکی رهش و سی چاره کینکی سپی له پیدای
بوو له گه ل جوتیک نه علدا.

فومیکو هیچ سه رسامییه کی دهرنه بری دهر باره ی نامه که ی
هیرای، ته نها ته ماشای خاتوونه کراس سپییه که ی ده کرد.
هموو وه لامیکی کازوو بو کوهاکی ئه وه بوو؛ "منیش به لامه وه
سهیره."

له به هاره وه فومیکو سهردانی قاوه خانه که ده کات. له وکاته وه
فومیکو به رانبه ر ژنه کراس سپییه که داده نیشیت. بیده نگیه که ی
شکاند و گوتی؛ "هممم... بیوره ."

"به لی؟"

فومیکو؛ "شتیک هیه بیزارم ده کات."

کازوو؛ "چییه؟"

فومیکو؛ "هموو ئه م شتانه ی که روودده ن ئایا ده توانین

بچین بو داهاتوو؟"

"داهاتوو؟"

"به لی داهاتوو؟"

کوهاکی به په روشییه وه گوتی؛ "به لی، منیش به په روش

بووم بو زانینی ئه وه."

"به لی دهمزانی."

فومیکو؛ "گه شت کردن به رابردوو و به داهاتوودا شتیکه که

دهگونجیت روو بدات وایه؟"

کوھتاکی سه ری رازیوونی له قاند.

فومیکو؛ "که واته دهگونجیت؟"

کازوو وه لای دانه وه؛ "به لی دهگونجیت."

فومیکو چوو له لای ژنه که و دهستی له سه ر شانی دانا،

ژنه که چاوه کانی لیزیت کرده وه، به په له فومیکو دهستی لابرده

تا کو جادووی لینه کات.

کوھتاکی؛ "واو."

کازوو به دناییه وه به هه ردوو ژنه که ی گوت؛ "به لام تا

ئیستا که س نه چوو وه."

فومیکو؛ "چی؟... بوچی که س ئه و کاره ی نه کردوو وه له کاتی کدا

شته که دهگونجیت روو بدات؟"

فومیکو پی وانه بوو ئه و تا که که س بوو بیت ئه و بیرو که یه ی

هه بوو بیت، چونکه له هه مان کاتی ئه ودا کوھتاکی ش هه مان

بیرکردنه وه ی هه بوو وه.

فومیکو ته ماشای کازووی کرد، کازوو ته ماشای ناگاری

کرد، ناگاریش دوو باره بو فومیکو.

"باشه ده ته ویت بچیه چند سالی تر له داهاتوو دا؟"

وا پیده چوو فومیکو پیش وه خته خوی بو وه لامدانه وه ی ئه م

پرسیاره ناماده کرد بیت، بویه گوتی؛ "سی سالی داهاتوو."

کازوو؛ "ده ته ویت خوشه ویسته که ت ببینیت؟"

دهموچاوی سوور بوهوه له شهرمدا؛ "باشه... چی دهبیت
ئهگه ر بمهویت؟"

ناگاری؛ "پئویست ناکات دهربارهی ئهوه شهرم بکهیت.
"بابهتهکه بهو شیویه نییه." پاشان سهری داخست و
ناگاری و کوهتاکی تهماشای یه کترین کرد به پیکه نییه وه.
کازوو له بارودوخیکدا نه بوو گالته بکات، به لکو قسه کانی
به راستی ده کرد.

"ئهوه مه حاله؟"

کازوو؛ "نه خیر، مه حال نییه... ئه و جوړه مه حاله نییه که
بیری لیده که یته وه."

"به لام؟"

"چون ده زانیت سی سالی تر ئه و کوربه سهردانی قاوه خانه که
دهکات؟"

فومیکو له م پرسیاره یان تینه گه یشت، کازوو؛ "ئهوه
ده بینیت؟"

ئه مجاره فومیکو له پرسیاره که تینگه یشت، ئه گه ر بچیته
سی سالی داهاتوو چون دلنیا ده بیته وه له وهی گورو سهردانی
قاوه خانه که دهکات له و کاته دا؟

"ئه مه خاله گرنگه که یه، لیره دا کاتیک ده چیته وه رابردوو
ده توانیت به ته واوه تی کاته که دیاری بکهیت، به لام بو داهاتوو
هسته که نادیاره..."

"داهاتوو به ته واوه تی نه زانراوه." پاشان کوهتاکی به رده وامی

به قسه که هی دا؛ "دهتوانیت برۆیتە داهاتوو بو ئەو پوژەهی که هیوای بو دهخوازیت، به لام ناتوانیت به دنیاییه وه بزانیته ناخو ئەو که سه له داهاتوو ده بینیت یاخود نا."

کازوو سه رقالی لیکدانه وه که بوو، ناگاری قسه که هی بو ته و اوکردن؛ "که واته ئەگەر برۆیتە داهاتوو له ماوهی نیوان سارد بوونه وهی قاوه که شانسی بینینی ئەو که سهی ده ته ویت زور که مه."

فۆمیکۆ به بی ئومیدییه وه؛ "که واته گه شتکردن ته نها به فیرۆدانی کات ده بیت؟"
"بیگومان."

کازوو؛ "پیم وایه..."

تاکه کهس له و نیوه ندهدا قسهی نه ده کرد کازوو بوو، ته نها بیری له قسه کانیان ده کرده وه و له گه ل خویدا قسهی ده کرد، کاتیک ده گه پیتیه وه رابردوو ناتوانیت ئیستا بگۆریت. گه شت کردن بو داهاتووش به فیرۆدانی کاته. که واته هر له بهر ئەمه یه رۆژنامه کان گه شتی کاته که هی قاوه خانه که به بی سوود له قه له م ددهن.

ناگاری چاوه کانی زیت کرده وه و گوتی؛ "ده ته ویت چی بزانیته؟ ئەوهی که ئایا هاوسه رگیریتان کردوو؟"

"به و جوړه نییه!"

"هر زانیم."

فۆمیکۆ؛ "نه خیر! پیم گوتیت به و جوړه نییه بابه ته که."

هه رچه نده فومیکو وا خوئی دهرده خست وانیه، به لام زیاتر
دهرده کهوت که وایه.

به لام به داخه وه نهیده توانی گهشت بکات بو داهاتوو،
هه رچه نده یاسایه کی وامان نه بوو که بلیت نه و که سهی گهشت
دهکات بو رابردوو شانسی نه وهی نییه گهشت بکات بو
داهاتوو، واته هه ر که سیک تهنها یه ک شانسی هه یه بو نه وهی
گهشت بکات به کاتدا.

به لام کازوو دهیزانی نه وه ئاسان نییه به فومیکوی بلیت،
کازوو نه وهی دهبینی به دلخوشی فومیکو چات دهکات. نه وه
یاسایه که. کازوو تهنها بیرى ده کرده وه.

"سلاو به خیربیت!"

فوساجی هاته ژووره وه، تیشترته پؤلۆکهی له بهردا
بوو له گه ل پانتۆله بیجیه که یدا و جووتیک نه عل. جانتاکه ی
به شان وه بوو، گهرمترین رۆژی سالبوو، دهسمالیکی سپی
به دهسته وه بوو که به کاری دههینا بو سرینی ئارهقه که ی.

"فوساجی! ناگاری به و جوره بانگی فوساجی کرد، له باتی
نه وهی وه کو هه همیشه پئی بلیت؛ سلاو به خیربیت!"

فوساجی سه ره تا که میک سه رسام بوو، دواتر
زه رده خه نه یه کی کرد و له سه ر کورسییه هه همیشه یه یه کی
دانیشت، کۆهتاکی به ره و لای رۆیشت؛ "سلاو نه یزم." چیتر به
فوساجی بانگی نه ده کرد.

"بوره، ئیمه پیشتر یه کترمان ناسیوه؟"

کو هتاکي؛ "خوشه ویستم، من هاوسه ره که تم."
"هاوسه ر؟... هاوسه ری من؟"
"به لی."

فوساجی؛ "ئه مه گالته یه... وایه؟"
"نه خیر، هر به راستی من هاوسه ری توم!"
به بی ئه وهی گرنگی بدات به کاردانه وهی له به رانبه ری
دانیشت و گوتی؛ "لیره دا دانیشتم هر چه نده نازانم ئاخو پیته
خوش ده بیته."

"ئاساییه لیره دابنیشم، چونکه من هاوسه ری توم."
"نه خیر، باش نییه چونکه من تو ناناسم."
"که واته ده بیته بمناسیت ئه ی وانیه؟"
"مه به ستت چییه؟"

"پیم وایته داواکاری هاوسه رگیرییه؟"
فوساجی ههستی شله ژان ده کرد ته ماشای کازووی ده کرد
چاوه پروان بوو کازوو بیته و له دست ئه م ژنه رزگاری بکات
که به رانبه ری دانیشتوووه.

"تکایه ده توانیت شتیک له م ژنه بکه یته؟"
ئه گهر وه کو که سیکی نه ناسراو ته ماشات بکردنایه ئه وا
بیگومان دوانه یه کی زور جوانت ده بیته که به رانبه ری یه کتر
دانیشتبوون، به لام ئه گهر له چاوی فوساجییه وه ته ماشات
بکردایه ئه وا ده تبینی چه ندیک شله ژاوه.
کازوو؛ "که میک شله ژاوه درده که ویته."

پیت وایه؟

ناگاری؛ "پیم باشه بۆ ئەمڕۆ وازی لیبینین."
هەمان گفتوگۆ چەند رۆژیک پیش ئیستا پرویدا، ئەو کاتە
کۆهتاکى بەرانبەر فوساجى دانىشتبوو پىي گوت؛ من ژنى تۆم،
بەلام بە هەمان شىوہ فوساجى سەرى سورما بوو، دواتر
قبولى کرد، ئىستاش هەمان شت دووبارە دەبیتەوہ، بۆيە
تەماشاکردنى گفتوگۆکە بەچىژبوو بۆيان.

لەو گفتوگۆيەياندا هەريەكەيان باسى يادەوہرى خوى
دەکرد، بە نمونە فوساجى باسى ئەوہى دەکرد كە چۆن گەشتى
کردووہ و گەيشتۆتە ئيرە و ئەوى، كۆهتاكيش گوىي دەگرت و
پاشان دەيگوت؛ بەلى منيش سەردانى ئەو جىيەم کردوہ.
كۆهتاكى؛ "پيم وابت باشترە گفتوگۆكە هەلبگرين بۆ مالەوہ."
پاشان هەستا و چووہ كورسى لای ميژى ژميريارەكە
دانىشت.

ناگارى؛ "دەلخۆش دەردەكەويت لەگەل ئەم شتانەدا."

"بەلى، پيم وابت."

بەهۆى پلەى گەرمى قاوہخانەكەوہ فوساجى ناچاربوو
دووبارە دەمووچاوى بسريت. پاشان گوتى؛ "تکايە قاوہيەك
پاشان رۆژنامەكەى لە جانتاکەى دەرھينا و لەسەر ميژەكە
داينا.

كازوو؛ "باشە." پاشان چووہوہ چىشتخانەكە، فۆمىكۆ چاوى
لەسەر خاتوونە كراس سپيەكە بوو، كۆهتاكيش تەماشاي

فوساجی دەکرد و دەستی لە ژیر چەناگە ی دانابوو، فوساجیش
سەری داخستبوو تاماشای گوڤارەکە ی دەکرد.
ناگاریش سەرقالی ئامادەکردنی قاوہکە بوو. خاتوونە
کراس سپییەکەش سەرقالی خواردنەوہی قاوہکە ی بوو بە
خویندەوہی پۆمانەکە یەوہ، کى لە ژوورەکە ی دواوہ ھاتە
ژوورەوہ.

کۆھتاکى ھەر کە بینى؛ "واو زۆر ناوازە دەردەکەویت."
ناگاری؛ "تۆ باشیت؟"
پووخساری سوور ھەلگەرابوو.
کازوو لە چیشخانەکەوہ گوتى؛ "ئوو دادە گیان پیم باشە
ئەمپۆ پشوو بدەیت."
کى بە ھەموو توانایەوہ ھەولى دەدا باش دەربکەویت؛
"نەخیر، من باشم."

کۆھتاکى؛ "تۆ ئەمپۆ باش دەرناکەویت."
"پیم باشە پشوو بدەیت وانییە؟"
کى؛ "نا من باشم بەراستمە."
بەلام لە تەواوی پووخساریدا دەردەکەوت کە باش نییە.
کى ھەر لە مندالییەوہ بەدلیکی لاوازەوہ لە دایکبووبوو،
لەوہش خراپتر ئەو ھەرگیز نەیدەتوانی کارە قورسەکان
ئەنجام بدات، تەنانەت ئەو پۆژانەشى کە وەرزشیان ھەبوو
لە قوتابخانە بەشداری نەدەکرد، چونکە نەدەبوو ماندوو بیتی.
ھیرای گوتبووی؛ "کى دەبیت بچەنگیت تاکو بە خوشی بژی."

ٺه گهر نه توانم کاره قورسه کان بکه م ٺاساییه، که واته نایکه م.
کی هه میشه بهو جوړه بوو، ٺهو کاته ی که وانهی و
وهرزشیان هه بوو ده بوو دابنیشتایه له سهر کورسییه که ی و
نه جولایه، یاخود هه ندیک جار ته نها هانی دهدان له یاریکردندا،
کی هه میشه هاوری هه مووان بوو، کاریگهری له سهر هه مووان
ده بوو.

هه ندیک جاریش ده بوو کی له قوتابخانه داببرایه به هو ی
دەرمانه کانیه وه، یاخود له نه خو شخانه ده مایه وه. ته مه نی
حه قده سالان بوو ٺهو کاته ی له قوناغی دووه می ٺاماده یی
بوو له نه خو شخانه ده مایه وه، چیژی له وه ده بینی قسه ی له گهل
سهر دانکه ره کان و په رستاره کان ده کرد و له په نجه ره که وه
ته ماشای خه لکی ده کرد دین و ده رڼون.

رڼوژیکیان پیاویکی بینی له سهر یه کیک له کورسییه کانی
باخه که دانیشتبوو، له نوکی پیی تا ته وقی سهری پیچرا بوه وه،
چاوی له سهر پیاوه که لانه دهر برد، نه ک ته نها له بهر ٺه وه ی به
باندج پیچرا وه ته وه، به لکو له بهر ٺه وه ش بوو که پیاوه که له وانی
تر گه وره تر دهر ده که وت، کاتیک کچه کان له پالیدا دهر ویشتن
زور بچوک دهر ده که وتن به به راورد به ٺهو.

هه رچه نده ناشرین بوو، به لام کی به پیاوه مؤمیا کراوه که
بانگی ده کرد.

په رستاره که به کی گوتیوو که پیاوه مؤمیا کراوه که به
رووداوی ها توچو ٺاوا ی لیها تووه. له وکاته ی که ویستی له

شەقامەكە بېرېتەۋە ئۆتۈمبېلىكى بارھەلگىرى گەۋرە بەرەۋە
روۋى ھاتوۋە و لىيداۋە، پاشان ھەلداۋەتە نىۋ فرۇشكاكەى
بەرانبەرى، لەۋ كاتەدا پياۋەكە ھەستاۋەتەۋە بەبى ئەۋەى ھېچ
شېكىكى لىبېت لە كاتىكدا كەسىكى تر بوايە لەجىياتى پياۋەكە
ئەۋە مردبۋو، بەلام دۋاى ئەۋە پياۋەكە ھەستاۋەتەۋە بەرەۋە
شۇفېزى بارھەلگىرەكە چوۋە، شۇفېزەكە لىۋ پىرسىۋە تۆ
باشىت؟ بەلام پياۋە مۇميا كراۋەكە ھەلگىرتوۋە و لە ناو
ئۆتۈبېلەكە دەرىھىناۋە، چۈنكە لەۋكاتەدا ئۆتۈمبېلەكە تانكى
بەنزىنەكەى كوون بوۋە، پاشان گوتوۋىتەى پەيوەندى بە
ئۆتۈمبېلى فرىاگوزارىيەۋە بكن.

لە كاتىكدا تەۋاۋى جەستەى خوينى لىچۆراۋە، بەلام بەبى
ئەۋەى ھېچ ئىسقانىكى بشكىت.

لەدۋاى بېستى چىرۆكى پياۋە مۇمياكراۋەكە، كى زياتر
ئاشقى پياۋە مۇمياكراۋەكە بوۋ، رۆژىكىان چوۋە بەردەمى،
ھەستى دەكرد بەرانبەر دىۋارىك ۋەستاۋە، بى شەرمانە پىۋى
گوت؛ "پىم ۋابىت تۆ ئەۋ پياۋەىت كە دەمەۋىت ھاۋسەرگىرى
لەگەلدا بكنم."

ئەۋە يەكەمىن قسەى كى بوۋ بۆ پياۋەكە، بەبى ئەۋەى
قسەى ترى لەبەرانبەر بكات، پياۋەكەش سەرەتا سەرى
داخستبوۋ، بەلام دۋاتر پىۋى گوت؛ "ئەگەر ئەۋەت بویت دەبىت
لە قاۋەخانە كار بكنىت."

سى سال له پەيوەندى دا بوون تا ئەو كاتەى تەمەنى كى
بووە بىست سال و تەمەنى ناگارى بووە بىست و سى سال،
پاشان چوونە دادگا و ھوسەرگىريان كرد.
كۆھتاكى؛ "ئو".

كى پەرداخە شوشەكەى له دەست كەوتە خوارەو، كازو
بەپەلە ھات و پارچە شوشەكانى كۆكرەو؛ "خوشكى تۆ
باشىت؟"

كى دانىشت شوشەكان كۆبكاتەو؛ "من باشم."
"خوشكى وازى لىيىنە من كۆى دەكەمەو."

ناگارى بەبى ئەوەى ھىچ بلىت تەنھا تەماشای دەكردن.
ئەوە يەكەمىن جار بوو كۆھتاكى ھاورىكەى ببىنىت لەو
بارودۆخە، ھەرچەندە ئەو پەرسىتار بوو، زۆر نەخۆشى دەبىنى
لەبارودۆخە جىاوازەكاندا.

كۆھتاكى؛ "كى ئازىزەكەم."
فۆمىكو؛ "تۆ باشىت؟"

فوساجىش بەرەو لايان ھات.
"ببوره."

كۆھتاكى؛ "پىم و ابىت دەبىت كى بچىتە نەخۆشخانە."
"نا بەراستى من باشم."

"بەلام پىم و ابىت باشتر دەبم ئەگەر پالېكەوم."
كى ھەستى بە سەرسوران دەكرد و ھەناسەى تەنگ
بووبوو، بەرەو ژوورەكەى دواوہ رۆيشت، ناگارى بەدوايدا

رؤیشت؛ "کازوو تکایه ئاگاداری قاوهخانه که به."

کازوو؛ "به لئی بیگومان."

فوساجی؛ "قاوهیه ک تکایه."

"ئوو ... ببوره."

فوساجی چاوه رپی دهرفته تی گونجاوی ده کرد تا کو داواکارییه که ی پیشکش بکات. چونکه پیشتر داوای قاوهی کردبوو، به لام به هوی بارودوخه که وه دهرفت نه بوو بوی بهینن. رۆژه که به م بارودوخه ناخوشه کوتایی هات.

کی دووگیان بوو، له کاتی دووگیانه که ی دا داده نیشته و گفتوگوی له گه ل منداله که ی ده کرد، رۆژه که ی به مه دهستی پیده کرد؛ "به یانیتان باش."

به ناگاری ده گوت بابه.

"ئه وه ده بینیت باوکه!"

"باوکم؟"

"به لئی!"

"زۆر گه وره یه!"

به لئی، ئه و ته نها جهسته یه کی گه وره ی نییه، به لکو دلئیکی

گه وره شی هه یه، زۆر میهره بانه. بابه خوشه ویسته.

"دایه و بابه ناتوانن چاوه پروان بن تا کو له دایک ده بیت."

کی له کاتی دووگیانییه که ی دا رۆلی هه ردوو کاره کته ره که ی

ده بینن و قسه ی له گه ل منداله که ی ده کرد، بووه هه فته ی پینجه م،

کی له ژیر چاودیرییه کی چری پزیشکا بوو، بووه هه فته ی

پینجهم و منداله که بهره بهره پهلهکانی دروست دهبوو، دلی دهستی بهلیدان دهکرد.

لهماوهی دووگیانییه که ی دا بههوی گورانکاری هورمونهکانییه وه زوو زوو میزاجی تیکدهچوو، تاویک دلتهنگ دهبوو، تاویک تورپه دهبوو، ههندیگ جاریش سه رما یاخود گهرمای دهبوو. به ته واوی هه لسوکه وتی گورابوو.

تا دههات بارودوخی له گهل دووگیانییه که یدا خراپتر دهبوو. ههفتهی شه شه می بوو زورتر سهردانی پزیشک و نه خوشخانهی دهکرد و زوربهی کاتهکانی له نه خوشخانه دهمایه وه، ته نانهت وای لیهاات پزیشکه کان گوتیان ده بیته هه لبراردن بکریت له نیوان منداله که و کی دا، چونکه بههوی لاوازی دلییه وه نه گهری بزگارکردنی ژیانی هه ردووکیان زور لاوازه.

ته نانهت پزیشکه که ئاماژه شی به وه دابوو نه گهر ده یانه ویت کوتایی به دووگیانییه که بهینن ده بیته هه رچی زوو وه نه و کاره نه انجام بدن له نیوان ههفتهی شهش بو دوانزه دا.

دوای نه وهی گهرانه وه ماله وه ناگاری ته واوی قسهکانی به کی گوت، به لام هه موو قسهی کی نه وه بوو باشه ده زانم، ناگاری گه رایه وه قاوهخانه که، دوای داخستنی قاوهخانه که به ته نها دانیشتبوو، له ویدا تاکه دهنگ که دههات دهنگی چرکهی کاتژمیره کان بوو.

له وکاته دا زهنگی ده رگا که لی درا، به لام ناگاری ههچ کاردانه وهیه کی نه بوو، کوهتاکی هاته ژووره وه بو نه وهی

هەوایی کی بپرسیت، چونکہ لە خەمی ئەودا بوو.
ناگاری تەنھا سەریکی جولاند و هیچی نەگووت. کۆهتاکی
هەر کە هاتە ژوورەوہ؛ "بارودۆخی کی چۆنە؟"
سەرەتا کە دووگیان بوو راستەوخۆ باسی ئەوہی نەکرد کە
دووگیانە، بەلام چەند رۆژیک دواتر دەربارەوی دووگیانییەکە
دوا. ناگاری راستەوخۆ وەلامی نەدایەوہ، بەلام دواتر گوتی؛
"ئەو باش دەبیەت." کۆهتاکی لەسەر کورسییەکە ی نزیک ناگاری
دانیشت.

ناگاری؛ "ببۆرە بیزارمان کردیت."
"پێویست ناکات وا بلیت، بەلام ئایا نابیت ئیستا لە
نەخۆشخانە بیەت؟"

ناگاری؛ "پێم گووتووہ، بەلام گویم بۆ ناگریت."
"بەلی، بەلام..."

ناگاری؛ "من لە دژی ئەوہ بووم مندالی بییت."
کۆهتاکی؛ "بەلام هیچ شتیک رای ئەو ناگۆریت..."
کی گووتبووی من لە دژی مندالەکەم نەوہک لە نێوانیان
هەلبژاردن بکات. کۆهتاکی نەیدەزانی چی بلیت.
"ئەوہ زۆر قورسە."

کازوو لە ژوورەکە ی دواوہ هاتە دەرەوہ.

کۆهتاکی؛ "کازوو..."

کازوو وەلامی نەدایەوہ، راستەوخۆ ڕووی کردە ناگاری و
زۆر دلتەنگ دەرەکەوت.

ناگاری پرسیاری کرد؛ "ئەو چۆنە؟"

کازوو هیچی نەگوت، کی لە ژوورەکە هاتە دەرەووە بەرەو
لای ناگاری، کی هیچی نەگوت، تەنھا رەنگی سپی هەلگەرابوو،
ناگاری سەری داخستبوو بەبێ ئەوەی هیچ بلێت هەردووکیان
بۆ ماوەیەک بە بیدەنگی مانەو.

کازوو گەرایەووە چیشخانەکە، سەرقالی ئامادەکردنی قاووە
بوو، ئاوەکەیی گەرم کرد و پاشان کردییە ناو فلتەری قاووەکە،
لەبەرئەوەی قاووەخانەکە زۆر بیدەنگ بوو بە ئاسانی دەتوانی
گوئیستی ئەووە بیت کە چی دەکات.

کی بۆ ناگاری؛ "داوای لیپوردن دەکەم."

ناگاری؛ "دەربارەیی چی؟"

"سبەیی دەچمە نەخۆشخانە."

"..."

کی بە خەمبارییەووە قسەکانی دەکرد؛ "دەمزانی دەبیت
وابکەم، پیشتر وابیرم دەکردهووە کە ئەگەر بچمە نەخۆشخانە
جاریکی تر ناگەریمەووە، بەلام ئەمە ئەو بریارە بوو کە
هەمیشە لێی ترساوم."

ناگاری؛ "دەزانم."

"بەلام پیم وابیت ناتوانم چیت بەم جۆرە بەردەوام بم."

ناگاری بەبیدەنگی گوئی دەگرت؛ "زۆر شت هەیه کە

جەستەم دەتوانیت هەلیبگریت..."

کی دهستی خسته سهر سکی که چند ئینجیک گوره بوو
بوو ئیستا، گوتی؛ "پیم واییت له دایکبوونی ئەم منداله هه موو
... ده بات."

"هه ره بهر ئەمه شه..."

ناگاری چاوه کانی تیژ کرده وه، هه موو ئەوهی گوتی؛ "باشه،
کی نازیزه که م..."

ئوه یه که مین جار بوو کۆهتاکي به و جۆره کی ببینیت به
دلته نگي، له و کاته دا تیگه یشته که منداله که چ زیانیک به کی
ده گه یه نیت ئەگه ره دایک بیته. جهسته ی بهرگه ی له دایکبوونی
ئو منداله ی نه ده گرت، ته نانه ت ئەگه ره خۆی هه لێژارد با له باتی
منداله که کهس لومه ی نه ده کرد.

کی؛ "من ترساوم ئاخۆ منداله که م دلخۆش ده بیته. ئایا
منداله که ی دایه به ته نها ده بیته؟ ئایا ئوه ده تگرییه نیت؟"
قسه کانی بو منداله که ده کرد وه کو هه میشه که ده یکرد؛ "ئەگه ره
ته نها تو م هه بیته تو لیم خۆش ده بیته رۆله که م؟"

گوئی گرتبوو، به لام هیچ وه لامیک نه بوو.

فرمیسک له چاوه کانی ده هاته خواره وه.

"من ده ترسم... هه بوونی مندالیک بو من چه نده ترسناکه"
راسته وخۆ ته ماشای ناگاری کرد؛ "نازانم ده بیته چی بکه م، من
ته نها دلخۆشی منداله که م ده ویست، ئایا ئوه هینده زۆره؟"
ناگاری هیچ وه لامیکی نه دایه وه.
فلاپ.

خاتوونہ کراس سپیہ کہ پھرتووکہ کہ داخست کہ ہیشتا
تہ واوی نہ کردبوو، نیوانہ پھرتووکہ سوور و سپیہ کہی کردہ
ناو پھرتووکہ کہ. کی راستہ و خو تہ ماشای خاتوونہ کہی کرد،
خاتوونہ کہش تہ ماشای کردہ وہ، خاتوونہ کہ چاوی داخست
و کردیہ وہ، کی ہستی دہ کرد ئہ و چاوتروکاندنہ مانای
پہیوہندی کردنہ بہ شتیکہ وہ کہ پہیوہندی بہ کی-یہ وہ ہیہ،
پاشان خاتوونہ کہ بہ لای کۆھتاکی و ناگاریدا تیپہ ری و چووہ
توالیتہ کہ.

کورسیہ کہی- ئہ و کورسیہ- بہ تال بوو.

کی بہرہ و کورسیہ کہ رویشت و لہویدا دانیشت، وہک
ئہ وہی شتیک بانگی بکات، ئہ و شتہی کہ دہتوانیت بتباتہ وہ
رآبردوو، پاشان بانگی کازووی کرد؛ "کازوو... ئایا دہتوانیت
قاوہیہک دروست بکہیت تکایہ؟"

کازوو کہ گوی بیستی قسہ کہی بوو کہ میک وہستا،
نہیدہ زانی چی لہ میسکی کی دا دہخولیتہ وہ.

ناگاری ئاوری دایہ وہ، کی بینی؛ "ہہستہ ئہ وہ تو بہ جدیتہ؟"
کازوو روودا وہ کانی پیکہ وہ بہستہ وہ، ئہ و پوژہ کۆھتاکی
و فومیکو باسی گہ شتکردنیان بو دہاتوو دہ کرد، ہر بوہ لہ
کی پرسی؛ "دہتہ ویت سہردانی دہاتوو بکہیت وایہ؟"

خہونی فومیکو زور ئاسانتر بوو، دہیویست سہردانی
دہاتوو بکات، تاکو دلنیابیتہ وہ لہ وہی کہ ئایا ہاوسہرگیری
لہ گہل گورؤ دا دہکات، بہ لام کازوو ئہ وہی پی گووتبوو

سەردانییەکە ی بئ سوود دەبیٹ، چونکە هیچ گرەنتییەک نییە
بلیت گۆرۆ سەردانی قاوہخانەکە دەکات سئ سالی تر.
"تەنھا یە کجار دەمەوئیت ئەوہ ئەنجام بەدەم."
"ئامادە ببە."

"ئەگەر تەنھا بۆ یەک خولە کیش بیٹ بۆ من بەسە..."
ناگاری؛ "هەر بەراست دەتەوئیت سەردانی داھاتوو بکەیت؟"
"ئەوہ ھەموو شتیکیە کە بتوانم ئەنجامی بەدەم..."
ناگاری؛ "بەلام نازانیت کە دەبیینیت یاخود نا؟"
"..."

ناگاری؛ "گرنگی ئەوہ لە کوئدایە ئەگەر برۆیتە داھاتوو
چاوت پئی نەکەوئیت؟"
کی؛ "تیدەگەم، بەلام..."

کی تەماشای چاوەکانی ناگاری دەکرد، ناگاری نەیدەتوانی
هیچ قسە یەک بکات جگە لەوہی کە گوتی؛ "نەخیر."
ناگاری ھەرگیز بەرەنگاری کی نەبووتەوہ لە هیچ کاریکدا،
ھەمیشە پالپشتی بووہ. تەنانەت ئەو کاتەشی کە دەیویست
مندالەکە بەھێلئیتەوہ ھەر رێگری لئینەکرد. بەلام لە ئیستادا بۆیە
لە دژی بوو چونکە بیری لەوہ دەکردەوہ ئەگەر کی بچیتە
داھاتوو مندالەکە نەبیینیت ئەوا ئەو ھیزە ی ئیستا ھەیتە ئەوہش
نامینیت. کی لە جینگەکە ی ھەلنەستا، چونکە ئامادە نەبوو واز لە
بریارەکە ی بەھینیت.

کازوو؛ "پیوستہ بزائم دہتہ ویت بچیتہ چند سالی تر؟"
 پاشان کوپہکھی ژنہکھی ہلگرت کہ کہمیک پیش نیستا
 قاوہکھی تیدا خواردبوہوہ؛ "دہبیت بہ دیاری کراوی بزائم چ
 سالیٹک، روژ و مانگ و بہروار و کاتژمیرہکہم پی بلینیت؟"
 ناگاری بہ تورہییہوہ؛ "کازوو!"
 بہلام کازوو ہیچ گویی پینہدا و بہردہوام بوو؛ "دہمہویت
 دلنیابیمہوہ لہوہی کہ دہیبینیت..."
 "کازوو نازیزہکہم."
 کازوو دلنیای کردہوہ کہ مندالہکھی دہیبینیت لہ داہاتوودا،
 ہر بویہ گوتی؛ "بویہ دلتنگ مہ بہ باشہ."
 کی لہ مردن نہدہترسا، بہلکو لہوہ دہترسا بمریت و گہورہ
 بوونی مندالہکھی نہیبینیت. کازووش لہوہ دہترسا بہہوی
 بریارہکھی کی-یہوہ ژیانی کی و مندالہکہ بکہویتہ مہترسییہوہ
 و لہ کوتایدا نہتوانن ژیانی ہیچ کامیکیان رزگار بکہن.
 ہیوا پرووی کردہ چاوہکانی کی و لہ دلی خویدا گوتی؛ لہ
 کوتایدا دہتوانم مندالہکہم ببینم.
 ئەوہ ئەگہریکی زور زور کہم بوو کہ پرووبدات و کی
 مندالہکھی ببینیت لہ داہاتوودا، کی پرووی کردہ ناگاری،
 بہبیدہنگی وہستابوو، پاشان گوتی؛ "ئہوہ بکہ کہ خوت
 دہتہوی."
 کی؛ "سوپاس."

کازوو به په له کوپی ژنه که ی برده وه چیشته خانه که و ناگاری
لای میزی ژمیریاره که وه ستابوو، بی نه وهی هیچی تر بلیت،
کوھتاکیش دهسته کانی له ناویه ک نابوو نزای ده کرد. نه وه
به که مین جار بوو کی کازوو ببینیت له پرووی ناگاریدا بوه ستیت
و به قسه ی نه کات، کازوو که سیکی داخراو بوو، ته نانه ت که
چوو زانکوی توکیوش له کولیتژی هونه ر هیچ که سیک نه بوه
هاورپی، که ده هاته وه ماله وه ده چوو ژووره که ی خوی و
سهرقالی وینه کیشان ده بوو.

وینه کانی کازوو زور له راستی ده چوون، هرچه نده نه و
وینه یه کی دیاری کراوی نه ده کیشا، به لکو هینده ی هستی به
نارامی بگردایه دهستی ده دایه وینه کیشان، ده لین هه ندیک شت
هه یه مروّف ناتوانیت به چاوی سهر ببینیت، به لکو ته نها هستی
پنده کات، یاخود هه ندیک شت هه ن مروّف له ریگه ی زانین و
کارکردن و په ی پیبردن فیری ده بیت.

پابلو بیکاسو یه کیک بوو له وانه ی که به وینه ی رهش و
سپی دهستی پیکرد، دوا ی مردنی هاورپیکه ی وینه کانی که میک
رهنگیان تیکه ل بوو، رهنگی شینی تیکه ل کرد، به لام دواتر که
بووه خاوه نی خوشه ویستیک وینه کانی رهنگاو رهنگی زیاتریان
به خوو بینی، نه مهش وهرچه رخانیکی گوره بوو له میژووی
خویدا، دواتریش دهستی کرد به کیشانی وینه شیواوه کان که
به ناوبانگترینیان خاتوونه گریاوه که و گویرنیکا بوو. هرچه نده
کازوو سهرسامی کاره کانی پابلو بوو، شیوازی وینه کیشانی

له گهل ئه ودا يه کيان ده گرته وه، به لام کازوو بيري له وه نه کردوته وه چالنجي خه لک بکات، يا خود رای خه لک وه ربگريت، کازوو بيري له ناوبانگ نه ده کرده وه، ئه و به و جوره نارام بوو که به ئاسايي وينه کاني بمينيته وه له نيو خه لکيدا.

به هوی سارد و سربيه که يه وه له ده ربړيندا وای کردبوو که په يوه ندي له گهل خه لکدا نه بيت، ته نانه ت ئه و کړيارانه شي که ده چوونه قاوه خانه که به مه به ستي گه رانه وه بو رابردوو هه موو قسه ي کازوو ئه وه بوو که پي ده گووتن؛ "گه رانه وه ت بو رابردوو هيچ په يوه ندي به منه وه نييه."

به لام بارودوخي کي جياواز بوو، به ليني به خویدا بوو که يارمه تي کي بدات له چووني بو داهاتوو، کي پي و ابو کازوو هوکاري کي هه يه وا يارمه تي ده دات بو گه شت کردن بو داهاتوو، هوکاره که شي له به رچاو بوو.

"خوشکي". کي له دهنگي کازوو چاوه کاني کرده وه، کازوو له به رده م ميزه که ي وه ستابوو، سيني ه که ي به ده سته وه بوو که کترييه زيوييه که ي له سه ر بوو له گهل کوپي قاوه که.

"تو باشيت؟"

"به لي، من باشم."

کي خوي چاککرد و کازوو کوپه که ي له به رده م دانا. کي بيري ده کرده وه بچيته چند سالي تر له داهاتوو، دواي که ميک گوتي؛ "دهمه ويت بچمه ده سالي داهاتوو، ۷۲ ي ناب." کازوو به زه رده خه نه يه ک وه لامي دايه وه؛ "زور باشه."

ئهو بهرواره بهرواری له دایکبوونی کی بوو، بهرواریک بوو
که هیچ کام له کازوو یاخود ناگاری له بیریان نه ده کرد.

کازوو؛ "کاتژمیره که؟"

"کاتژمیر سینی پاش نیوه پۆ."

"که واته ده سالی داهاتوو، له پۆژی ۷۲ی ئاب کاتژمیر سینی

پاش نیوه پۆ."

"به لئی، تکایه."

کازوو کتیرییه ئاوه گهرمه کهی گرت به دهستییه وه؛ "که واته

زۆرباشه."

کی پووی کرده ناگاری و گوتی؛ "ده تبینمه وه."

ناگاری به بی ئه وهی ئاور بداته وه؛ "به لئی، باش."

کازوو پارچه فلتهره کهی له سهر کووپه که دانا و به چپه وه به

کی گووت؛ "قاوه که بخۆره وه بهر له وهی سارد بیته وه."

کازوو ئاوه گهرمه کهی کرده ناو کوپه که، کی بیری له

قسه کانی کازوو ده کرده وه؛ "دلنیات ده که مه وه له وهی بیینیت."

هه لم له کوپه قاوه که بهرزبویه وه، دهنگی ئاوه که ته واوی

قاوه خانه کهی ته نیوو، ورده ورده کی ههستی به بهرچاو

ته لخی ده کرد و دهست و پییه کانی گهرم بوون و له زهوییه که

به زده بوه وه، ههستی ئه وهی هه بوو که له سهر هه وره کان

دانیشتوو.

سه رهتا وای وینا ده کرد مندالیک ده بینیت له ناو باخیکدا یاری

دهکات، به لام دواتر ئه و وینا کردنه شی نه ما. باوکی کی-ش به

ھەمان شىۋە دلى لاواز بوو، رۇژىك لەو كاتەى لەسەر كار بووبوو كەوتبوو، كى ئەو كات لە پۇلى سىيەم بوو، دواى نەو رۇژە كى ش ناچار بوو ھەمىشە سەردانى نەخۇشخانە بكات، سالى دواتر باوكى كى وەفاتی كرد بە نەخۇشىيەكە.

بەلام لەدواى مردنەكەى باوكى، ھەستىار بووبوو. تەنانەت لەناو دلتنەنگى و خەمبارى خۇيدا نوقم دەبوو، شەوان ئەگەر باوكى بىر بەھاتايەتەو بە خەمبارىيەو نوقمى خەو دەبوو.

كاردانەوھى دايكى تۇماكو بۇ مردنى مىردەكەى بە پىچەوانەى كى بوو. تەواوى رۇژەكەى بە زەردەخەنە بەسەر دەبرد. چونكە لەگەل ھاوسەرەكەيدا دلخۇش دەرنەدەكەوتن. تاكە رۇژ كە تۇماكو بۇ مىردەكەى گريابىت تەنھا رۇژى پرسەكە بوو، لە دواى ئەو رۇژەو بەردەوام خەندە لەسەر رووخسارى بوو، ھەر بەم ھۆكارەش كى پرسىارى لە دايكى كرد؛ "بۇچى ھىندە دلخۇش دەردەكەويت؟ ئايا دلتنەنگ نىت؟"

تۇماكو لەبەر ئەوھى ھەمىشە مردنى بە بۇكسە تارىكەكە ناوزەند دەكرد گوتى؛ "لەبەرئەوھى باوكت ئىستا لەناو بۇكسىكى تارىكدایە پىت وایە ئەگەر بەم جۆرە بمانبىنىت چۆن بىردەكاتەو؟"

تۇماكو ھەولى دەدا راستەوخۇ وەلامى ئەو پرسىارە بداتەوھە كە گوتى؛ "ئايا تۇ دلخۇشیت؟"

"باوكت نەچووە ناو بۇكسەكە بە ویستی خۇى. بەلكو بە ھۆكارىك چووەتە ئەوئى، ئەگەر بتبىنىت ھەموو رۇژىك دەگریت

پیت وایە چون بیر بکاتەوہ؟ بیگومانم کہ دلتهنگ دەبییت. تو دەزانیت باوکت چەندە توی خوش دەویست. پیت وانییە ئەوہ ئەو دلتهنگ بکات کاتیک دەبینیت ئەو کەسەی خوشی دەویت دلتهنگە؟ کەواتە بۆ دلخوش نابیت، تاکو ھەموو رۆژیک باوکت لە بۆکسەکە یەوہ بە دلخوشی بتیینیت. دلخوشی ئیمە وا لە باوکت دەکات دلخوش بییت.

بیستنی ئەم قسانە وای لە کی کرد فرمیسکەکانی چاوی وشک ببنەوہ.

دواتر کی لەئامیزگرت و گریا، دواي ئەو ھەموو ماوہ زۆرەي لە دواي پرسەکەوہ ھەلیگرتبوون.

جاری داھاتوو نۆرەي من دەبییت بچمە ناو بۆکسەکە...

کی بۆ یەکەمین جار تیگەیشت کہ چەندیک قورس بووہ بۆ باوکی. بەھۆی لاوازی دلییەوہ دەیزانی کہ لە چ کاتیکدا کوتایی پیدیت و دەبییت خیزانەکەي بەجیبھیلیت. بەلام بە بیرکردنەوہ لە قسەکانی دایکی تیگەیشت کہ خوشەویستی بۆ رۆلەکەي و ھاوسەرەکەي رینگەي پیداوہ بەو جۆرە ئەو وشانە لە زاری بینە دەرەوہ.

پاش کەمیک ھەموو شتیک لەپیش چاوی ونبوو، دواتر لەشی سووک بوو، پاشان ھەستی دەکرد لە ئاستی زەوی بەرز دەبییتەوہ، پاشان نیشتەوہ لە جینگەکەي خۆي. سوپاس بۆ کازوو، گەیشت - دە سالی داھاتوو.

یہ کہ میں کار کہ کردی بہ چواردهوری خویدا تہ ماشای
 دہ کرد، ہہ موو شتہ کانی قاوہ خانہ کہ وہ کو خویان مابوونہ وہ،
 دیوارہ کان، گلپہ کان، تہ نانہ ت سی کاتر میتری دیوارہ کہ ش؛
 ہہ موو شتہ کان لہ جیی خویان بوون، ہہ ندیک گورانکاری
 بچووک پروویان دابوو، بہ لام کہ سی لینہ بوو پنی بلیت ئو لہ
 دہ سالی داہاتووہ.

ہہ روہا رورژ میتریک لای ژ میتریارہ کہ دانرابوو لہ سہر
 میزی ژ میتریارہ کہ ئاماژہی بہ وہ دہدا کہ بہ روارہ کہ ۷۲ ی ئابہ
 وہ کو کازوو بہ لینی پیدابوو، لہ پشت میزی ژ میتریارہ کہ وہ
 پیاویک وہ ستابوو تہ ماشای دہ کرد.

ہہستی بہ شلہ ژان کرد کہ پیاوہ کہی بینی، پیاوہ کہ
 تیشیرتیک سی و چاکہ تیکی رہشی لہ بہ ردا بوو، بوینباغی
 بہ ستبوو لہ گہل قژیکی ئاسایی داہینابوو. ہیچ سہ رسام نہ بوو
 بہ وہی لہ پردا کی دہر کہوت لہ بہ رانبہری، کہ واتہ پیدہ چوو
 دہ ربارہی نہینی قاوہ خانہ کہ بزانیت.

پیاوہ کہ ہہر بہ بیدہنگی مایہ وہ، وا پہ رداخیکی بہ دہستہ وہ
 بوو سہرقالی سرینہ وہی بوو، پیدہ چوو لہ سی یاخود لہ
 چلہ کانی تہ مہنیدا بیت، کہ سیکی ئاسایی دہ ردہ کہوت، جیی
 برینیک بہ لای برویہ وہ بوو، تاکو لای گوئی رویشتبوو.

”ہم، ببورہ...“

کی لہ و جوڑہ کہ سانہ نہ بوو شہرم بکات لہ دہستپیشخہری
 بو قسہ کردن، گرنگ نہ بوو بہ لایہ وہ کہ سہ کہ تازہ دہناسیت

به ره وهی قاوه که سارد بیته وه ..

یا خود کونه، راسته وخو به گفتوگویه کی هاورپییانه قسه ی
له گهل که سه که ده کرد.

"همم، به ریوه به ره که له کوئییه؟"

"به ریوه به ره؟"

"به لی، به ریوه به ری قاوه خانه که؟"

پیاوه که په رداخه که ی گه رانده وه ناو تاقه که.

"پیم وایت منم..."

"چی؟"

"ببووره، کیشه یه ک هه یه؟"

"تو؟ تو به ریوه به ریت؟"

"به لی."

"هی ئیره؟"

"به لی."

"به راست؟"

"به لی."

کی سه ری سورما، ناکریت ئه وه راست بیت.

پیاوه که ش به هه مان شیوه سه رسورماو دهرده که وت، له

پشتی میزی ژمیریاره که هاته دهره وه و گوتی؛ "چییه - به راستی

کیشه که چییه؟" ئه وه یه که مین جار بوو که سیک سه رسامی

خوی دهر بپریت دهر باره ی ئه وه ی که ئه وه به ریوه به ره.

کی هه ولی دها له وه تیگات له ماوه ی ئه م ده ساله دا چی

روویداوه؟ به میشکیدا نه ده هات هوکاره که چییه. پرساری

زورى ھەبوو كە لە پياوھەكەى بكات دەر بارەى ڤووداوەكان،
بەلام نەدەيزانى ئاخۆ بڤيارە راستەكە ئەوھىە كە ئەو ھەموو
ڤرسىيارە لەو پياوھە بكات. سەرەتا ھەولى دەدا خۆى ئارام
كاتەوھ.

دەبىت ئارام بىمەوھ ...

"ھممم ..."

"بەلى؟"

"چى دەر بارى بەڤئوھبەرى پىشوو؟"

"بەڤئوھبەرى پىشوو؟"

"پياوھ بالا بەرزە چاو بچوھكە..."

"ئوو ناگارى..."

"بەلى!"

لانى كەم پياوھەكە ناگارى ناسىيەوھ، كەواتە كى ھەنگاويك

بەرەو پىشەوھ چوو.

"ناگارى ئىستا لە ھۆكايدۆيە."

"ھۆكايدۆ ..."

"بەلى."

بۆ ساتىك بىرى لە قسەكەى كردهوھ؛ "بۆستە ھۆكايدۆ؟"

"بەلى."

ھەستى بە ناارامى كرد، بابەتەكە وەك ئەوھ نەبوو كە

پلانى بۆ دانابوو. لەوھتەى ناگارى ناسىبوو ھەرگىز باسى

ھۆكايدۆى بۆ ناكردبوو.

"به لام بوچی؟"

پیاوه که؛ "باشه ناتوانم وه لامی ئه مه یانت بده مه وه."

"ئایا له پلانت دا هه بوو ناگاری ببینیت؟"

کی بیه یوا بوو له هه له تیگه یشتنی پیاوه که، چونکه ئه و بوو
ئه و شته نه هاتبوو. کی هه میشه به پینی بارودوخه که بریاری ده دا
چی بلیت نه وه ک قسه ی بوو ئاماده بکات. بویه له بارودوخیکی
وه هادا نهیده زانی ده بیته چی بکات، پینی وابوو ئه گهر گه شتی
داهاتوو بکات منداله که ی ده ببینیت، پیاوه که پرسی؛ "هاتوویت
تا کو کازوو ببینیت؟"

کی له کو تایدایا که میک هیوای بوو گه رایه وه؛ "ئه ها!"
چون ده بیته ئه و شته گرنگه له بیر بکات! ئه وه ی یارمه تیدا
بوو گه رانه وه بوو داهاتوو کازوو بوو، ئه وه ی به لینه که ی پیدا هه ر
کازوو بوو، گرنگ نییه ناگاری له هوکایدو بیت کاتیک کازوو
لیره بیت ده توانیت بابه ته که چاره سه ر بکات.

به په له پرسی؛ "چی ده رباره ی کازوو؟"

"چی؟"

"کازوو! ئایا کازوو لییره یه؟"

ئه گهر پیاوه که که میک نزیک تر بوه ستایه به دلنییایه وه
کی یه خه ی توند ده گرت. توره بوونه که ی وای له پیاوه که کرد
هه نگاوینک بچیته دواوه.

"لییره یه یا خود نا؟"

"هممم... سه یرکه."

پیاوه که که میک بیری له قسه که ی کرده وه، پاشان گوتی؛
"راستییه که ئه وه یه که ... کازووش له هۆکایدۆیه."

"ئای خودایه کازووش لیره نییه؟"

پیاوه که سه رنجی کی دها که چون هیوا له رووخساری
برا؛ "تو باشیت؟"

کی به نا ئومیدییه وه ته ماشای پیاوه که ی کرد، وهک ئه وه ی
بلیت هینده بهس نییه؟ به لام نه یده زای چی بکات دهرباره ی
بارودۆخه که ی.

"به لئ، من باشم."

پیاوه که که رایه وه پشتی میزی ژمیریاره که، کی دهستی گرت
به سکییه وه، بیری ده کرده وه ئه گهر ئه و دووانه له هۆکایدۆ بن
که واته وا پیده چیت منداله که شیان له گه لدا بیت.

کی ته نها بیری ده کرده وه، نه یده توانی چی بکات، له و کاته دا
ئه وه ی به میشکدا هات ئه گهر چونه داهاتوو ئاسانتر بووایه
ئه وا خه لک زیاتر ده چونه داهاتوو.

بو نمونه ئه گهر فۆمیکو و گۆرو به لئینیان به یه کتر بدایه
سی سالی داهاتوو یه کتر ده بینن ئه وا بیگومان گۆرو به لئینه که ی
به جی ده هینا، به لام له و نیوهنده دا کومه لیک شت هه بوو که
ده کرا رووبدات، بو نمونه گۆرو له ریگه ی دا بو ئیره رهنگه
دوابکه ویت، یاخود له ترافیک بمینیتته وه، یان ئاراسته که ی لی
هه له ببیت و بچیته جیگه یه کی تر، یاخود ئه و رۆژه له خه و
بمینیتته وه، یان به رواره که له بیر بکات و نه یه ت. به واتایه کی تر
داهاتوو شتیکه ناکریت لی دنیا ببین.

بەو پىئە بىت ئەگەر ناگارى و كازوو چووبن بۇ ھۆكایدو
ئەو ە ئىستا بە نىكەى ەزار كىلۆمەترىان برىو، تەنات
ئەگەر لە نىو ەى رىگاش بە شەمەندەفەر بگەرپىنەو ە ھىستا پى
رانانگەن و قاو ەكە سارد دەبىتەو ە بەرلەو ەى بگەنەو ە.

ئەگەر بگەرپاىتەو ە ئىستا ەرگىز نەىدەتوانى رىگە لەو
روداو ە بگرىت كە روویداو ە، ئەویش چوونى ئەو دوانەى
بۇ ھۆكایدو پى شەرم بوو ئەگەر بگەرپىتەو ە بەمجۆرە و
مندالەكەى نەبىنىبىت، ەر بۇىە كوپە قاو ەكەى ەلگرت و
قومىكى لى خواردەو ە، بەلام لە لایەكى تر بە خۆى دەگووت
ەرگىز پەشىمان نىبە لەو برىارەى كە داوئىتى، ئەو دوای
شانسى خۆى كەوتوو ە، ەر بۇىە گەشتى كرد بۇ داھاتوو،
بىگومان ئەوانىش ھۆكارى خۇيان ەىە بۇ گەشتەكە.

بۇ من ئەم بەلپنە تەنھا چەند خولەكىك لەمەوبەر بوو،
ئەوا دە سال دواترە، بەلام بى سود بوو... كە دەگەرپىمەو ە دان
بەو ەدا دەنىم كە ئىمە...

كى دەستى برد بۇ شەكرەكە بىكاتە ناو قاو ەكەىەو ە.

لەو كاتەدا زەنگى دەرگاكە لىدرا، وىستى بلىت سلاو
بەخىربىت، بەلام پىاو ەكە پىش ئەو گوتى، ەر بۇىە قسەكەى
گەراندەو ە، پىاو ەكە گوتى؛ "ئەو ە تۆىت؟"

كچىكى بچووك بوو، وا دەردەكەوت لە قۇناغى ناو ەندى
بىت، چواردە یاخود پانزە سالان دەبوو، جلى ھاوینەى لەبەردا
بوو؛ بلوسىكى سى و پانتولنىك و پىلاوئىكى ھاوینە، قژى لە

دواوه بهستبوو به قردیللهیه کی سوور.

ئوو ... ئەم کچهی ئەو پوژیه.

کی کچهکهی ناسییه وه، ئەوه ئەو کچه بوو که ئەو پوژیه
هاتبوو له داهاتوو وه وینیه کی له گهل کی دا گرت، ئەو پوژیه
که کچه که هاتبوو جلی زستانه ی له بهردا بوو، قژی کورتر بوو،
که میک جیاوازتر دهرده کهوت. به لام کی توانی به چاوکانیدا
کچه که بناسیته وه.

که واته بهم جوړه چاومان به یه کتر که وتوو.

کی سهره تا دهسته کانی نایه ناو یه ک و له کچه که ی دهرپوانی،
ئاخو پیشوازی له میوانه که دهکات، دواتر به کچه که ی گووت؛
"ئیمه وینیه کمان پیکه وه گرتوو وایه؟"

به لام کچه که شله ژا به قسه که ی.

کچه که؛ "ببوره باسی چی ده که ییت؟"

کی درکی به وه کرد پووداوی وینیه گرتنه که دوا ی ئەم
یه کتر بینینه پووده دا؛ "ئوو نا هیچ نییه له بییری بکه."

کچه که هیچ کاردانه وه یه کی تری نه بوو، زهرده خه نه یه کی
کرد و چوو ژووره که ی دوا وه.

باشه ئەمه وام لیده کات ههست به باشی بکه م.

کی ههستی به دلخووشی ده کرد ئیستا، سهره تا ههستی به
نائومییدی ده کرد، سهره تا ناگاری لیره نه بوو، دواتر کازوو
پاشان پیاوه که هیچ زانیارییه کی پینه دا، پئی وابوو به و جوړه
بگه ریته وه ئیستا شهرمه زار ده بییت، به لام دواتر که کچه که ی

بینی که میک دلخوش بوو.

دهستی له کوپه کهی دا، کوپه که هیشتا گه رمبوو، که واته
ده بیت بینه هاوری له گهل کچه که، بهر له وهی قاوه که سارد
بیته وه. به بیرکردنه وه له وشتهی که که سیک بکاته هاوری
خوی هی ده سالی داهاتوو لیدانی دلی زیادی کردبوو،
به جوریک ههستی ده کرد له سینهی دیته دهره وه.

کچه که گه رایه وه ناو قاوه خانه که.
ئوه...

به روانکه یه کی سووری بهستیوو.

ئه وه به روانکه کهی منه!

کی له ئامانجه سه ره کییه کهی دوورنه که وتبووه وه، به لام
ده بوو دهر بارهی ئه و کچه بزانیته چییه.

پیاوه که به کچه کهی گووت؛ "ئه مرؤ کاری زورمان نییه،
ته نها یه ک میوانمان لی ره هه یه."

به لام کچه که هیچ وه لامیکی نه دایه وه و له بهرده م میزی
ژمیریاره که وه ستا. پیاوه کهش هیچ قسه یه کی نه کرد، کچه که
میزه کهی دهر پیه وه.

ئوو ئه و شیوازه!

کچه که به هیچ جوریک سه ری هه لنه بری ته ماشای کی
بکات، به لام کی چاوی له سه ر کچه که لا نه دها، که واته ئه گه ر
ئه م کچه لی ره کار بکات ده کریت کچی به ریوه به ره که بیت؟
کی ئه گه ره کانی لیکه دایه وه له میشکی خویدا.

بیپ-بیپ-بیپ-بیپ-بیپ-بیپ

زہنگی تہلہ فونہ کہ لیتدہ دا لہ ژوورہ کہی دواوہ.
کی؛ "من دہ بیت..." کی پی و ابوو دہ بیت و ہلام تہلہ فونہ کہ
بداتہ وہ، چونکہ وا دہ سال تیپہر بوو بوو ہیشتا زہنگی
تہلہ فونہ کہ یان نہ گور بیوو.

توو... وریابہ... زور نزیک بوو...

یاساکہی شکاند و لہ سہر کورسییہ کہ ہہستا، ئە گہر کہ میکی
تر بہردہ وام بووایہ رہنگہ نہ توانیت بگہریتہ وہ نیستا. پیاوہ کہ
چووہ ژوورہ کہی دواوہ بو و ہلام دانہ وہی تہلہ فونہ کہ، کی
گویی لہ دہنگی بوو کہ قسہی دہ کرد؛ "ئہلو بہ لی؟ توو سلاو!
بہ لی، ئەو... توو وایہ باشہ. کہ میک بوہستہ من بانگی دہ کہ م..."
پیاوہ کہ لہ ژوورہ کہی دواوہ ہاتہ دہرہ وہ.

ہممم؟

پیاوہ کہ تہلہ فونہ کہی بو کی ہینا.

"تہلہ فونہ."

"بو من؟"

"ناگارییہ."

ہہر کہ گویی لہ ناوی ناگاری بوو بہ بی بیرکردنہ وہ
تہلہ فونہ کہی و ہرگرت؛ "سلاو بوچی لہ ہوکایدویت؟ بوم
پوون بکہرہ وہ چی پووی داوہ؟" دہنگی ہیندہ بہرزبوو لہ
قاوہ خانہ کہ دا دہنگی دہدایہ وہ.

پیاوہ کہ ہیچ کاردانہ وہیہ کی نہ بوو، بیتدنگ گہرایہ وہ
چیشخانہ کہ.

کچه کهش به هه مان شیوه به رده وام بوو له و کارهی که
سه رقالی بوو پیشتر.

"ئه مه چیه؟ کاتم نییه؟ من ئه و که سه م که کاتم نییه!"

"به ئه سته م ده توانم گویم له دهنگت بیت! چی؟"

قاوه کهی له سارد بوونه وه نزدیک ده بوه وه، به دهستیکی
وایه ری ته له فونه کهی گرتبوو به دهسته کهی تری ته له فونه کهی
پیوو.

وشه کانی ناگاری دوو باره ده کرده وه؛ "کچه گه نجه که؟ به لئی
لیزه یه، ئه و کچه ی دوو ههفته بهر له ئیستا له داها توه وه هاتبوو
سه ردانی قاوه خانه کهی کرد و وینه یه کی له گه لمدا گرت. به لئی،
به لئی. چیه تی؟" له کاتی قسه کاندای چاوی له سه ر کچه که بوو،
پییم سهیره بوچی کچه که شله ژاوه؟ کی به دم ته له فونه وه
بیری ده کرده وه، بیرکردنه وه که بیزاری ده کرد، به لام هه ولئی
ده دا بیری لای ئه و زانیاریانه بیت که ناگاری پیی ده دات.

"هه ر وه ک پییم گوتی به ئه سته م ده توانم گویم له دهنگت بیت

ئی؟ چی؟ ئه و کچه؟"

کچه که مانه.

له و کاته دا کاتر میره که زهنگی کاتر میر دهی لیدا ده جار.

له و کاته دا تیگه یشت کاتر میر سیی پاش نیوه رو نییه، به لکو

دهی به یانییه وه، ئه و کاته شی که ئه و ده بیت له قاوه خانه که بیت

کاتر میر سییه.

كچه كه دهستى له وه هه لگرت كه سه رقالى بوو، كى دووباره
كوپه كهى هه لگرت تاكو دلنيا بيته وه له پله گهرمى قاوه كه، ده بوو
بيخواته وه بهر له وهى سارد بيته وه.
لاى كرده وه ته ماشاى كچه كهى كرد.
منداله كه م...

ته له فونه كهى له سهر ميژه كه دانا و كه وته بير كردنه وهى
كچه كهى و قسه كانى ته له فونه كه، ناگارى پيى گووتبوو.
تو گه شتت كرد بو ده سالى داهاتوو، به لام ئيستا له پانزه
سالى داهاتوو دايته، هه ردوو ساله كه تيكه ل بوون بويه ئه و
هه له يه روويداوه، دواى گه رانه وهت له داهاتوو ئيمه ئه وه مان
زانى. ئيمه چووين بو هو كاي دو به هو كارىكى به په له، چونكه هيچ
كاتمان نه بووه ئه و كچهى كه ده بيينيت كچه كه مانه، كاتت زور
نييه ته ماشاى كچه كه مان بكه و بگه ريوه ماله وه به په له.
دواى ئه و هه موو قسه يه ناگارى خه مى كى بوو، داواى ليكرد
بگه ريته وه ماله وه، ئه وه شى پيگوت ئه و كچهى به رانه برى
كچه كهى خو يانه. له وه ش زياتر كى هه ستى به په شيمانى ده كرد
له باره ي ئه و بير كردنه وهى پيشووى.

ئه وهى به لايه وه سه ير بوو ئه وه بوو كچه كه دايكى خو ي
نه ناسييه وه. هه ر بويه كى وا بيري كرده وه ده كر يت ئه وه كچى
كه سىكى تر بيت، ته نانه ت ته مه نه كه شى له وه گه ورتربوو كه
ده يو يست و هيچ سه رنجيكي كى نه دا كه دايكييه تى. دووباره
كاتر مي ره كه ده ستى به زهنگ لي دان كرد، تيك تو ك... تيك تو ك،

بەرله وهی قاوه که سارد بیته وه ..

قاوه که له سارد بوونه وه نزدیک ده بوه وه.
کی ده یویست کوتا قسه ی له گهل کچه که ی بکات و پی
بلیت؛ ده توانیت لیم بووریت که هینامیته دوونیا وه؟
کی پرسیری له کچه که کرد؛ "ناوت چییه؟"
سه رها کچه که به بیدهنگی مایه وه و سه ری داخست، به لام
دواتر گوتی؛ "میکی..." به خه مبارییه وه ناوه که ی گووت.
کی ده یویست زور پرسیری تر بکات، به لام به بیستی
دهنگی کچه که ی پرسیاره کانی که م کرده وه.
"ئوو میکی ناویکی خوشه..."

کچه که کاردانه وه ی کی به دلنه بوو، راسته وخو چوو
ژووره که ی دواوه، پیاوه که له چیشخانه که وه بانگی کرد؛
"میکی تو باشیت؟" به لام میکی وه لامی نه دایه وه.
"سلاو به خیر بییت!" ئافره تیک هاته ناو قاوه خانه که بلوسینی
سپی له به ردابوو له گهل پانتولیکی رهش و به روانکه یه کی سوور،
هه ناسه برکی بوو. پیده چوو گهرمای که شه که کاری تیکرد بییت.
"ئه هه" کی ناسییه وه.

کی ئافره ته که ی ناسییه وه، ئه وه فومیکو بوو، که میک لاواز
بوو بوو.

فومیکو تیبینی ئه وه ی کرد که میکی له وی نییه، گوتی؛ "میکی
له کوئییه؟"

که واته فومیکو ده بیته به وه بزانیته که ئه مرؤ کی سه ردانی
قاوه خانه که ده کات. پیاوه که گوتی؛ "له ژووره که ی دواوه یه."

هیچ بیرۆکه‌یه‌کی نه‌بوو چی پرووده‌دات.

فۆمیکۆ؛ "بۆچی؟"

پیاوه‌که به سه‌رسورمانه‌وه پرسى؛ "چی؟"

فۆمیکۆ به تورپه‌ییه‌وه؛ "ناتوانم باوه‌ر به‌وه بکه‌م."

پیاوه‌که ئه‌وه‌نده‌ی تیگه‌یشت پرووداویکی گرنکی له ده‌ست

چوو، یاخود ئه‌مرۆ بۆنه‌یه‌ک هه‌یه.

کی به ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه گوتی؛ "که‌واته تو ئاگات له

قاوه‌خانه‌که ده‌بیت؟"

فۆمیکۆ وه‌لامی دایه‌وه؛ "ئۆو به‌لی، راسته‌وخۆ ته‌ماشای

کی کرد؛ "قسه‌ت له‌گه‌ل میکی کرد؟"

کی هه‌ستی به نائارامی ده‌کرد بۆ وه‌لام دانه‌وه‌ی ئه‌م

پرسیاره.

فۆمیکۆ جه‌ختی له‌ پرسیاره‌که کرده‌وه؛ "قسه‌یه‌کی تایبه‌تت

هه‌یه له‌گه‌لی؟"

کی؛ "ئۆو، نازانم..."

"من ده‌چم و بانگی ده‌که‌م."

"باشه." فۆمیکۆ راسته‌وخۆ به‌ره‌و ژووره‌که‌ی دواوه‌ چوو.

"بۆچی وا ده‌لییت؟"

کی به‌خۆی گوت؛ "هینده به‌سه ئیمه به‌کمان بینى."

"ئۆ، وه‌ره."

"پینده‌چوو نه‌یه‌ویت قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات..."

فۆمیکۆ؛ "ده‌یه‌ویت! ماوه‌یه‌کی زۆره‌ چاوه‌رپیی ئه‌م ساته‌یه‌..."

به ره وهی قاوه که سارد بیته وه...

"پیم و ابوو بوومه ته هۆکاری دلته نگیه کی زور بۆی."
"منیش پیم وایه..."

کی کوپه قاوه که ی هه لگرت دووباره، فۆمیکۆ گوتی؛ "که واته ده ته ویت هه روا برۆیت و هه موو شت به جیبه ییت؟"
کی؛ "ده توانیت پیی بلنیت من داوای لیبوردنی لیده که م..."
فۆمیکۆ؛ "به لام ئه وه... پیت وانیه داوای لیبوردن به س نه بیته بۆ ئه وه، واته خۆت به رووبه روو پیی بلنیت ئه وه هه له نه بووه که ئه وت هیناوه ته دونیا؟"

من هیشتا ئه وم نه هیناوه ته دونیا، به لام ئه م چرکه یه بریاره که ده دم به بی بیرکردنه وه.

فۆمیکۆ؛ "میکى بانگ ده که م."

کی وه لامی نه دایه وه.

"ده چم بانگی ده که م."

فۆمیکۆ چاوه ریی وه لامی کی نه بوو، به په له چووه ژووره که ی دواوه.

ئوو من ده بیته چی بکه م؟

کی به ته نها له قاوه خانه که مایه وه، که وته بیرکردنه وه،

فۆمیکۆ راست ده کات ئه وه قورسه بتوانیت چی بلنیت.

میکى ده رکه وت؛ فۆمیکۆ ده ستی له سه ر شانی دانا بوو.

میکى ته ماشای زه وییه که ی ده کرد. فۆمیکۆ گوتی؛ "وه ره

گیانه که م ئه م ساته به فیرو مه ده."

میکى...

كى دەيوست پر به دەنگى ناوى بينىت، بەلام نەيدەتوانى،
فۆمىكۆ گەرايەوہ ژوورەكەى دواوہ.

مىكى بە بىدەنگى تەماشائى زەوييەكەى دەکرد.
كى؛ "تۆ باشىت؟"

مىكى كەمىك سەرى ھەلبىرى؛ "بەلى".
"تۆ لىرە كاردەكەيت؟"
"بەلى".

مىكى زۆر بە سادەيى وەلامى پرسىيارەكانى دەدايەوہ،
بەجۆرىك سەخت بوو گفتوگۆكە بەردەوامى پىن بدريت.

كى؛ "ناگارى و كازوو چوون بۆ ھۆكايدۆ؟"
"بەلى".

"كەواتە تۆ بۆچى لىرەيت؟"
ئۆو...

كى دواى ئەوہى پرسىيارەكەى كرد پەشىمان بوەوہ،
نەدەبوو بىپرسىيايە دەربارەى ئەو شتە، دواتر بىرى كردهوہ
پرسىيارەكەى كەمىك ھەستىيار بوو، بەلام دواتر مىكى بە
دەنگىكى نەرم وەلامى دايەوہ؛ "وہك دەبينىت من دەبىت لىرە
قاوہ بۆ ميوانەكان ئامادە بكەم."

"قاوہ دروست بكەيت؟"

"بەلى، وەكو ئەوہى كازوو ھەمىشە ئەنجامى دەدات."
ئۆو.

"ئىشى منە ئىستا."

”بەر راست؟“

”بە لئی.“

دووبارە میکی سەری داخستەوہ بی ئەوہی هیچ قسە یەکی
تر بکات، کی ش هیچ بیروکە یەکی نەبوو چی تر بلیت، ئەوہی
دەویست لئی پیرسیت ئەوہ بوو.

ئایا تۆ لیم دەبووریت لەبەر ئەوہی تۆم هیناوەتە سەر
دونیای؟

بەلام هیچ بیروکە یەکی نەبوو ئاخۆ لئی دەبووریت یاخود نا،
چونکہ ببوہ هۆکاری دلتنەگی زۆر بۆی.

شیوازی دەرکەوتنی میکی وای لە کی کرد هەست
بە لەخۆبایی بوون بکات، دەرپارە ی هاتنی بۆ داھاتوو،
دروستکردنی ئەم بارودۆخە قورسە بۆ میکی.

قاوہکە هیندە ی نەما بوو سارد بېیتەوہ.

باشە من بۆچی هاتم بۆ داھاتوو؟ تەواوی بابەتەکە ئیستا
بی سوودە. هەموو ئەوہی من بۆی هاتبووم دۆزینەوہی میکی
بوو. بەلام هەرچەندە من دەگەریمەوہ رابردوو ئەوہ ناگۆریت
کہ میکی دلتنەگە.

وہکو کۆھتاکی کہ گەراییەوہ رابردوو، بەلام نەیتوانی ئەوہ
بگۆریت کہ فوساجی ئیستا ئەوی بیڕناکەویتەوہ، تەنانەت
ھیرای-ش نەیتوانی رینگە لە مردنی خوشکەکە ی بگریت. بەلام
کۆھتاکی نامەکە ی بە دەست هینا و ھیرای-ش خوشکەکە ی
بینی، لە کۆتایشدا بارودۆخی فوساجی بەرەو خراپتر دەروات

و هیرای ش جاریکی تر ناتوانیت خوشکه که ی ببینیتته وه.
به هه مان شیوهش بو من هرچه نده هه ولبدم نه و راستییه
ناگوریت دوی پانزه سالی تر میکی دلتهنگ ده بیت.
کی کوپه قاوه که ی هه لگرتته وه، دووباره گوتی؛ "ناتوانم ریگه
به قاوه که بدهم ساردبیتته وه..."

کاتی گه رانه وه یه.

به لام له و ساته دا میکی به ره و پرووی هات و کوپه قاوه که ی
دانا یه وه له سهر میزه که، راسته و خو چاوی برییه نیو چاوی.
میکی...

کی نه یده زانی میکی بیر له چی ده کاته وه، به لام هیچ قسه یه کی
نه کرد، ته نها چاوه ریی کاردانه وه ی کچه که ی بوو.
میکی؛ "نه و کاته ی به فومیکوت گوت که نامه ویت چاوم به...
بابه ته که به و جوره نییه."

کی گوئی شل کردبوو بو دانه به دانه ی وشه کانی.
میکی؛ "هه میشه ویستوومه که بتبینم و قسه ت له گه لدا
بکه م..."

زور شت هه بوو به هه مان شیوه کی ده یویست پرساری
له باره وه بکات؛ "به لام له و کاته ی که پرویدا نازانم چی بلیم."
میکی؛ "به لام به لی... زور جار هه بووه که دلتهنگ بووم."
کی که بیر ی له ته نهاییه که ی میکی ده کرده وه ههستی به
دلتهنگی ده کرد.

ناتوانم نه و ساته خه مباریانه ت بو بگورم.

به رله وهی قاوه که سارد بیته وه...

"به لام..." میکی زهرده خه نه که وته سهر لیوانی و گوتی؛ "من زور دلخوشم که تو منت هیناوته دوونیاوه."
ههستی دلخوشی وروژمیان کرده ناو دهماره کانی کی-
یه وه، ئه وه یه که مین جار بوو کچه که ی بیینیت و وای پیلیت.
به لام...

فرمیسک له چاوی کی هاته خواره وه.
هینانه دونیای تو تاکه شت بووه که توانیومه بوئوی بکه م.
میکی ش دهستی کرد به گریان، به لام ههر دووکیان دهستی
یه کیان گرتبوو پیده که نین.
دایکه.

میکی به دایکه بانگی کرد.
به لام من هیچم پیت نه داوه...
کی دهستی به چاوه کانییه وه گرتبوو دهله رزی.
دایکه.

کی درکی به وه کرد کاتی مالئاوایی هاتووه.
چی؟

میکی به زهرده خه نه وه؛ "سو پاس بو هه بوونی من، سو پاس..."
میکی.
دایکه.

کی ئه مجاره یان له دلخوشیدا لیدانی دلی زیادی کردبوو،
ئه و کچه ی که ده بیته خاوه نی له به رده میدا وه ستاوه.
له کوتایدا تیگه ی شتم.

ئىستا بۇ كۆھتاكى نەگۇرا، بەلام شىتووزى مامەلەكردنى بەرانبەر فوساجى خودكارانه گۆرى. دريژەى بە ژيانى دا لەگەل فوساجى دا، ھەرچەندە دەيزانى فوساجى ئەوى لە مېشكدا نەماو، ھيراي دووبارە گەرايەوہ لاي خيزانهكەى و پەيوەندى لەگەل خيزانهكەى دا نوي كردهوہ، فيرى مامەلەى ميلليانە بوو لە ميوانخانەكە.

ئىستا ناگۆرپيت.

ھيچ لە فوساجى نەگۇرا، بەلام كۆھتاكى بەچيژەوہ گفتوگوى لەگەلدا دەكرد. ھيراي خوشكەكەى لە دەست دا، بەلام بەو ئيمەيلەى كە ناردى بۇ قاوہخانەكە پيدەچوو دلخوش بيت.

ئىستا ناگۆرپيت، بەلام ئەو دوو كەسە كۆھتاكى و ھيراي گەرانەوہ ئىستا بە دليكى نويوہ.

كى چاوہكانى ليكنا.

مېشكم لاي ئەو شتانه بوو كە ناگۆرپيت و گرنگترين شتم لە ياد كرد.

فۇميكو ماوہى پانزە سالە لەگەل ميكى بووہ. ناگاريش وەكو باوكيک لەگەلدا بووہ و خوشەويستى پيداوہ. كازوو بە ميھربانئيهوہ مامەلەى لەگەلدا دەكات، رۆلى دايك و خوشكى گەورەى بۇ دەبينيت. دركى بەوہ كرد ھەموو ئەم خەلكە لە چواردەورى ميكى-ن بۇ ماوہى پانزە سالە كار بۇ دلخوشبوونى ئەو دەكەن.

سوپاس بۇ ئەوہى بە سەلامت و دلخوشى گەورەبوويت.

منت زۆر دلخۆش کرد. ھەموو ئەوہی دەمەوئیت بیلیم... ئەو
ھەستەيە کە لەناخمەوہ دیت.

"میکى..."

"سوپاس بۆ بوونت."

دوای گەرانبەوہ لە داھاتووہوہ فرمیتسکی خۆشى لە
چاوەکانى کى دەبارى. ناگارى ھەستى بە ئارامى کرد،
کۆھتاکیش چاوەکانى پر بوون لە فرمیتسک.

بەلام کازوو زەردەخەنەيەکى مېھرەبانى کەوتە سەر لیوانى،
ھەستى دەکرد رووداوەکە بەسەر خۆیدا ھاتوہ.

"بەخیربېیتەوہ". پوژى دواتر کى چووہ نەخۆشخانە و لە
بەھارى داھاتوودا کى مندالئىکى کچى جوانى ھینايە دوونیا.

لە پوژنامەدا دەربارەى ئەفسانە کۆنەکە سەر دېرئىکیان
بلاو کردبوہوہ بەم ناوئىشانە؛ "لە کوتايدا گەرانبەوہ بۆ رابردوو
ياخود گەشت کردن بۆ داھاتوو ھىچ لە ئىستا ناگورئیت، کەواتە
گرنگى کورسییەکە چىیە؟"

بەلام کازوو برۆايەکى تەواوى بەوہ ھەبوو کە تەنانەت
ئەگەر کورسییەکە نەتوانئیت ئىستات بۆ بگورئیت لانى کەم
دەتوانئیت دلت بگورئیت، ئەگەر دلئىشت نەگورئیت بىگومان
ھۆکارئىکى خۆى ھەيە.

ھەر بە شىوازە نەرم و نىانەکەى خۆى دەيگوت؛ "قاوہکە
بخۆرەوہ بەرلەوہى ساردبېیتەوہ."

Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چەنالیك تاییهت به کتیب و بابەتی جیاواز ♥

ئەم کتیبە لەلایان سارا نامیق کراوه بە pdf
پۆستی به دوایه دوای خیری بو بکهن

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بو راو بو چون و پسار بو کتیب مهینیره

@tanyahaji22

ئەکاونت

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

Warzer
Book

کتابخانه‌ی گۆلدن بوک بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه

ده‌توانن سەرجه‌م کتێبه دلخوازه‌کانتان له‌ریگه‌ی
په‌یجه‌کانی گۆلدن بووک‌ه‌وه داوا بکه‌ن و بگاته ده‌ستتان.

Golden book ktebfroshe_warzer

Warzer Book Ktebfroshe_warzer

07701598762 - 07501444434

رومانیکه دواى هویندنه و هی توشی تیرامانجکی فولت
دهکات لهسه رابردوو و نیستا و داهاتوو، بهلام بیت
دهلی! گرتترین سهرمایه ی تو نیستایه به و کهسانه وه
که له دهورتن و بیانپاریزه، چونکه دواتر چهسره تی
زهردهخه نهیهک به رویاندا دلت ویران دهکات.

Before the coffee gets cold

کتیخانهی گۆلدن بووک
بو چاپ و بلاوکردنه وه

07701598762 - 07501444434

Golden book Ktebfroshe_warzer

Warzer.Book Ktebfroshe_warzer

PRICE
5000
لێ
سەر